EPISTOLA
S. IOHANNIS,
PRIMA.

SYRIACE, ITALICE.
EBRAICE, HISPANICE.
GRÆCE, GALLICE.
LATINE, ANGLICE.
GERMANICE, DANICE.
BOHEMICE, POLONICE.

Ex

Diſpoſitione & Adornatione

ELIAE HVTTERI
GERMANI.

דְּיוֹחַנָּן שְׁלִיחָא קַדְמָיְתָא׃

קֶפָלֵאוֹן א

מְסַבְרִינַן לְכוֹן לְהָו
דְּאִיתַוְהי הֲוָא מִן
בְּרִישִׁית הָו ד
דִּשְׁמַעַן וַחֲזַיְנָיְהי בְּעַיְנַין ח
חֲזֵין וְגַשַּׁן בְּאִידַין הָו
דְּאִיתַוְהי מֶלְתָא דְּחַיֵּא׃

QVELLO che era da principio, quello che noi habbiamo vdito, quello che noi habbiamo veduto co i noſtri occhij, quello che noi habbiam contemplato, e le noſtre mani hanno tocco, de la parola de la vita.

2 וְחַיֵּא אִתְגְּלִיו וַחֲזַין
וְסָהֲדִינַן וּמַכְרְזִינַן לְכוֹן ח
חַיֵּא דַּלְעָלַם הָנוֹן דְּאִיתַיְהוֹן
הֲוַי לְוָת אַבָּא וְאִתְגְּלִיו לַן׃

Percioche la vita s'è manifeſtata, è l'habbiam veduta: e noi ancora il teſtifichiamo, & annuntiamovi la vita eterna, laquale era appreſſo il Padre, & eſſi manifeſtata à noi.

3 וּמֵדֵּם דַּחֲזַין וַשְׁמַעַן
מַוְדְּעִינַן אַף לְכוֹן דְּתֶהְוֵא
לְכוֹן שׁוּתָּפוּתָא עַמַּן ו
וְשׁוּתָּפוּתַן דֵּין דִּילַן אִיתֶיהְ
עַם אַבָּא וְעַם בְּרֵהּ יֵשׁוּע
מְשִׁיחָא׃

Noi dico vi annuntiamo quello che habbiam veduto e vdito: acciochè ancor voi habbiate communione con eſſonoi, e che la communione noſtra ſia col Padre e col ſuo Figliuol IESV Chriſto.

4 וְהָלֵין כָּתְבִינַן לְכוֹן ד
דְּחַדוּתַן דַּבְכוֹן תֶּהְוֵא
מְשַׁמְלְיָא׃

E queſte coſe vi ſcriuiamo, acciochè la voſtra allegrezza ſia compiuta.

5 וְהָדָא הִי סְבַרְתָּא
דַּשְׁמַעַן מֶנֵּהּ וַמְסַבְּרִינַן ל
לְכוֹן דַּאלָהָא נוּהְרָא הוּ
וַחֲשׁוּכָא כֻּל אַף חֲדָא לַית
בֵּהּ׃

E queſta è la promeſſa che noi habbiamo vdita da lui, & annuntiamo à voi, Che Iddio è luce, & in eſſo non ſon tenebre alcune.

הַשְּׁלִיחַ כְּלִילָה הָרִאשׁוֹנָה׃

א

אֲשֶׁר הָיָה מֵרֵאשִׁית אֲשֶׁר
שָׁמַעְנוּ וְרָאִינוּ בְּעֵינֵינוּ
אֲשֶׁר הִבַּטְנוּ וְיָדֵינוּ הֵמִישׁוּ עַל־
דְּבַר הַחַיִּים׃

LOque era deſde el principio, loque auemos oydo, loque auemos viſto con nueſtros ojos, loque auemos bien mirado, y nueſtras manos han tocado, de la palabra de vida.

2 וְהַחַיָּה נִגְלָתָה וְרָאִינוּ וּמְעִידִים
אֲנַחְנוּ וּמְבַשְּׂרִים אֶתְכֶם אֶת־
חַיַּת עוֹלָם אֲשֶׁר הָיְתָה אֶת־הָאָב
וְנִגְלְתָה לָנוּ׃

Porque la vida es manifeſtada: y tambien lo vimos y teſtificamos y hos annunciamos la vida eterna, la qual eſtaua con el Padre, y nos ha aparecido.

3 אֲשֶׁר רָאִינוּ וְשָׁמַעְנוּ מְבַשְּׂרִים
אֲנַחְנוּ אֶתְכֶם אֲשֶׁר גַּם לָכֶם
תְּהִי־חֶבְרָה עִמָּנוּ וְחֶבְרָתֵנוּ עִם
הָאָב וְעִם בְּנוֹ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃

Loque auemos viſto y oydo, eſſo hos annunciamos paraque tambien voſotros tengays communion con noſotros, y que nueſtra communion ſea con el padre, y con ſu Hijo Ieſus el Chriſto.

4 וְאֶת־הָאֵלֶּה כּוֹתְבִים אֲנַחְנוּ
אֲלֵיכֶם אֲשֶׁר תְּמַלֵּא שִׂמְחַתְכֶם׃

Y eſtas coſas hos eſcriuimos, paraque vueſtro gozo ſea cumplido.

5 וְזֹאת הִיא הַבְּשׂוֹרָה אֲשֶׁר
שָׁמַעְנוּ מִמֶּנּוּ וּמְבַשְּׂרִים אֶתְכֶם
כִּי־אֱלֹהִים אוֹר הוּא וְחֹשֶׁךְ לֹא
יֶשׁ־בּוֹ גַּם אֶחָד׃

Y eſta es la Promeſſa que oymos del miſmo, y hos la annunciamos, Que Dios es luz, y no ay ningunas tinieblas enel.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
καθολικὴ πρώτη.

ΚΕΦΑΛ. α΄.

Ὃ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἑωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς.

CEQVI eſtoit dés le commencement, ce que nous auons ouï, ce que nous auons veu de nos propres yeux, ce que nous auons contemplé, & que nos propres mains ont touché, de la Parole de vie:

2. Καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη καὶ ἑωράκαμεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν.

Car la vie a eſté manifeſtée, & nous l'auõs veuë, & nous auſſi le teſmoignõs, & vous annonçons la vie eternelle, laquelle eſtoit auec le Pere, & qui nous a eſté manifeſtee.

3. Ὃ ἑωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν· ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν, καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἰησοῦ χριστοῦ.

Cela donc que nous auons veu & ouï, nous le vous annonçons: afin que vous ayez communion auec nous, & que noſtre communion ſoit auec le Pere & auec ſon Fils Ieſus Chriſt.

4. Καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη.

Et vous eſcriuons ces choſes, afin que voſtre ioye ſoit accomplie:

5. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ θεὸς φῶς ἐστι, καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία.

Or c'eſt ici la promeſſe que nous auons ouïe de lui, & que nous vous annonçons, c'eſt aſſauoir, Que Dieu eſt lumiere, & qu'en lui n'y a tenebres quelconques.

I. IOHANNIS.

CAP. I.

QVOD fuit ab initio, quod audivimus, quod vidimus oculis noſtris, quod perſpeximus, & manus noſtræ contrectaverunt de verbo vitæ.

That which was from yͤ beginning/which we haue heard/which we haue ſeene w our eyes/ which we haue looked vpon/ & our hands haue handled of the Worde of life.

2. Et vita manifeſtata eſt: & vidimus, & teſtamur, & annuntiamus vobis vitam æternam quæ erat apud Patrem, & apparuit nobis.

For the life appeared/and we haue ſeene it/ and beare witnes/ and ſhew vnto you the eternall life/ which was with the Father/and appeared vnto vs.

3. Quod vidimus & audivimus, annuntiamus vobis, ut & vos ſocietatem habeatis nobiſcum, & ſocietas noſtra ſit cum Patre & cum Filio eius Ieſu Chriſto.

That/I ſay/which we haue ſeene & heard/declare we vnto you/that ye may alſo haue fellowſhip with vs/ and that our fellowſhip alſo may be with the Father/ and with his ſonne Jeſus Chriſt.

4. Et hæc ſcribimus vobis ut gaudeatis, & gaudium veſtrum ſit plenum.

And theſe things write we vnto you/ that your ioy may be full.

5. Et hæc eſt annuntiatio quam audivimus ab eo, & annuntiamus vobis, Quoniam Deus lux eſt: & tenebræ in eo non ſunt ullæ.

This then is the meſſage/which we haue heard of him/ and declare vnto you/that God is light/and in him is no darknes.

I. S. Johannis.

Das I. Capitel.

DAs da von anfang war/ daß wir gehört haben/ daß wir geſehen haben mit vnſern Augen/ daß wir beſchawet haben/ vnd vnſere hände betaſtet haben/ vom Wort deß Lebens.

DEt ſom vaar aff begyndelſen/ det wi hørde/ det wi ſaae met vore øyen/ det wi beſkudde/ oc vore Hender toge paa/ om Liffuens ord.

2. Vnd das Leben iſt erſchinen/ vnd wir haben geſehen/ vnd zeugen vnd verkündigen euch das Leben/ das ewig iſt/ welches war bey dem Vater/ vnd iſt vns erſchienen.

Oc Liffuet er obenbaret/ oc wi ſaae det/ oc wi vidne/ oc forkyndede eder Liffuet/ ſom er euigt/ huilcket vaar hoſſ Faderen/ oc er obenbaret faar oſſ.

3. Was wir geſehen vnd gehöret haben/ das verkündigen wir euch/ auff das auch jhr mit vns Gemeinſchafft habt/ vnd vnſer gemeinſchafft ſey mit dem Vater/ vnnd mit ſeinem Sohn Jeſu Chriſto.

Det ſom wi haffue ſeet oc hørt/ forkyndede wi eder/ at i oc ſkulle haffue Samfund met oſſ/ oc vort Samfund ſkal vere met Faderen oc met hans Søn Jheſu Chriſto.

4. Vnd ſolches ſchreiben wir euch/ auff daß ewer frewde völlig ſey.

Oc wi ſcriffue eder dette til/ paa det at eders glæde ſkal vere fuldkommen.

5. Vnd das iſt die verkündigung/ die wir von jhm gehöret haben/ vnd euch verkündigen/ daß GOTT ein Liecht iſt/ vnd in jm iſt kein Finſterniß.

Oc denne er den kundgørelſe/ ſom wi hørde aff hannem/ oc forkynde eder/ at Gud er it Liuſſ/ oc der er icke Mørck i hannem.

I. S. Jana.

Kapitola I.

COž bylo od Počatku/ což gſme ſlýchali/ a což gſme widěli naſſýma očima/ a co gſme pilně ſhlédli/ a čehož ſe ruce naſſe dotýkaly/ o ſlowu žiwota.

CO było od poczatku/ cochmy my ſłyſzeli/ cochmy widźieli oczyma náſzymi cochmy oglądali/ y ręce náſze mácáły o ſłowie żywotá.

2. A ten žiwot zgewen geſt: a my gſme widěli gey/ y ſwědčijme/ a zwěſtugeme wám žiwot wěčný/ kterýž byl v Otce a okázal ſe nám.

Abowiemći żywot obiáwion ieſt/ y widźieliſmy/ y świadczemy/ y opowiedamy wam on żywoth wieczny ktory był v Oycá/ y obiáwion ieſt nam.

3. Což gſme ſlyſſeli a widěli/ toť wám zwěſtugeme/ abyſſte y wy s námi towaryſſtwij měli/ a towaryſſtwij naſſe aby bylo s Otcem y s Synem geho Gežu Kryſtem.

Coſmy widźieli y ſłyſzeli/ to wam oznaymuiemy ábyście też y wy ſpołeczność mieli z nami/ á iżby ſpołeczność náſzá byłá z Oycem y z Synem iego Jezuſem Kryſtuſem.

4. A totoť pijſſeme wám abyſſte ſe radowali/ a radoſt waſſe aby dokonalá byla.

A ty rzeczy pyſzemy wam/ áby weſele waſze było zupełne.

5. Totoť pak geſt zwěſtowánij kteréž ſme ſlýchali od něho/ a zwěſtugeme wám/ že Bůh geſt ſwětlo/ a temnoſtij w něm nenij žádných.

Toć tedy ieſt poſelſtwo ktoreſmy ſłyſzeli od niego/ y oznaymuiemy wam/ iż Bog ieſt świátłośćią/ á iż żadney ćiemnośći w nim nie máſz.

א

6 וְאֶן אָמְרִינַן דְּשׁוּתָּפוּתָא
אִית לַן עַמֵּה וּמְהַלְּכִינַן
בַּחֲשׁוֹכָא דַּגָּלֵא חָנַן וְלָא
בַּשְׁרָרָא רָדֵינַן ׃

Se noi diciamo d'hauer compagnia con lui, e intanto caminiamo ne le tenebre, noi mentiamo, e non facciamo ſinceramente.

7 אֶן דֵּין בְּנוּהְרָא מ
מְהַלְּכִינַן אַיךְ דְּהָו אִיתַוְהי
בְּנוּהְרָא אִית לַן שׁוּתָּפוּתָא
עַם חֲדָדֵא וַדְמָא דְּיֵשׁוּעַ
בְּרֵה מְדַכֵּא לַן מֶן כֻּלְּהוֹן
חְטָהַין ׃

Ma ſe noi caminiamo ne la luce, ſi come egli è ne la luce, noi habbiamo communione l'Vn con l'altro: e il ſangue del ſuo Figliuol IESV, Chriſto ci purga da ogni peccato.

8 וְאֶן נֵאמַר דְּלַית לַן
חַטִּיתָא נַפְשַׁן מַטְעֵינַן
וְשָׁרָרָא לַית בַּן ׃

Se noi diciamo che non habbiamo peccato alcuno, c'inganniamo noi ſteſſi, e la Verità non è in noi.

9 אֶן דֵּין מַוְדֵינַן בַּחְטָהַין
מְהַימַן הוּ וְזַדִּיק דְּנֶשְׁבּוֹק
לַן חְטָהַין וְנַדְכִּין מֶן כֻּלָּה
עַוְלַן ׃

Se noi confeſſiamo i noſtri peccati, egli è fedele e giuſto, da perdonarci i peccati noſtri, e purgarci da ogni iniquità.

10 וְאֶן אָמְרִינַן דְּלָא חְטַין
עָבְדִינַן לֵה דַּגָּלָא וּמֶלְּתֵה
לַית לְוָתַן ׃

Se noi diciamo che non habbiam commeſſo peccato noi facciam lui bugiardo, e la ſua parola non è in noi.

ב

1 בְּנַיָּא הָלֵין כָּתֵב אֶנָא
לְכוֹן דְּלָא תֶחְטוֹן וְאֶן אֱנָשׁ
נֶחְטָא אִית לַן פַּרַקְלִיטָא
לְוָת אַבָּא יֵשׁוּעַ מְשִׁיחָא
זַדִּיקָא ׃

Figliuoletti miei, io vi ſcriuo queſte coſe, accioche voi non pecchiate: e ſe pur alcun peccarà, noi habbiamo vn' Auuocato appreſſo il padre, cioè IESV Chriſto il giuſto.

א

6 אִם נֹאמַר כִּי־חֶבְרָה לָנוּ
עִמּוֹ וּבַחֹשֶׁךְ נִתְהַלֵּךְ נְכַזֵּב וְלֹא
נַעֲשֶׂה אֱמֶת ׃

Si noſotros dixeremos que tenemos compannia con el, y andamos en tinieblas: mentimos, y no hazemos verdad.

7 וְאִם נִתְהַלֵּךְ בָּאוֹר כָּמוֹהוּ
יֶשׁ־בָּאוֹר אָז יֶשׁ־לָנוּ חֶבְרָה
בֵּינֵינוּ וְדַם יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בְּנוֹ
יְטַהֲרֵנוּ מִכָּל חֲטָאָה ׃

Mas ſi andamos en luz, como el eſtà en luz, tenemos communion, con el, entre noſotros, y la ſangre de Ieſus el Chriſto ſu Hijo nos limpia de todo pecado.

8 אִם נֹאמַר כִּי־לֹא יֶשׁ־לָנוּ
חֲטָאָה נַתְעֶה אֶת־נַפְשֵׁנוּ וְאֱמֶת
אֵינֶנָּה בָּנוּ ׃

Si dixeremos que no tenemos pecado: engannamonos à noſotros miſmos, y no ay verdad en noſotros.

9 אִם נִתְוַדֶּה אֶת־חַטֹּאתֵינוּ
נֶאֱמָן וְצַדִּיק הוּא לָשֵׂאת לָנוּ אֶת־
הַחֲטָאִים וִיטַהֲרֵנוּ מִכָּל־רִשְׁעָה ׃

Si confeſſamos nueſtros pecados, el es fiel y juſto paraque nos perdône nueſtros pecados, y nos limpie de toda maldad.

10 אִם נֹאמַר כִּי־לֹא חָטָאנוּ
נַעֲשֶׂה אוֹתוֹ לְכַזֵּב וּדְבָרוֹ אֵינֶנּוּ
בָּנוּ ׃

Si dixeremos que no auemos pecado, hazemos lo à el mentiroſo, y ſu palabra no eſtà en noſotros.

ב

1 בָּנַי אֶת־הָאֵלֶּה כּוֹתֵב אֲנִי
אֲלֵיכֶם פֶּן תֶּחֶטְאוּ וְאִם תֶּחֱטָא
אִישׁ יֶשׁ־לָנוּ מְנַחֵם לִפְנֵי הָאָב
יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ הַצַּדִּיק ׃

Hijtos mios, eſtas coſas hos eſcriuo, paraque no pequeys: y ſi alguno vuiere pecado, Abogado tenemos delante del padre, à Ieſus el Chriſto Iuſto.

α΄.

6. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν.

Si nous diſons que nous auons communion auec lui, & nous cheminons en tenebres, nous mentons, & ne nous portons en verité.

7. Ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων· καὶ τὸ αἷμα ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.

Mais ſi nous cheminons en lumiere, comme lui eſt en lumiere, nous auõs communion l'vn auec l'autre, & le ſang de ſon Fils Ieſus Chriſt nous nettoye de tout peché.

8. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

Si nous diſons que nous n'auons point de peché, nous nous ſeduiſons nous-meſmes, & verité n'eſt point en nous.

9. Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστι καὶ δίκαιος ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας.

Si nous confeſſons nos pechés, il eſt fidele & iuſte pour nous pardonner nos pechés, & nous nettoyer de toute iniquité.

10. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτὸν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

Si nous diſons que nous n'auons point peché, nous le faiſons menteur, & ſa parole n'eſt point en nous.

ΚΕΦΑΛ. β΄.

Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν, ἵνα μὴ ἁμάρτητε. καὶ ἐάν τις ἁμάρτῃ, παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα, ἰησοῦν χριστὸν δίκαιον.

Mes petis enfans, ie vous eſcri ces choſes afin que ne pechiez point: que ſi quelcun a peché, nous auons vn aduocat enuers le Pere, aſſauoir Ieſus Chriſt le iuſte.

CAP. I.

6. Si dixerimus quoniam ſocietatem habemus cum eo, & in tenebris ambulamus: mentimur & veritatem non facimus.

If we ſay that we haue fellowſhip with him/& walke in darknes/ we lie/& do not truly.

7. Si autem in luce ambulamus, ſicut & ipſe eſt in luce: ſocietatem habemus ad invicem, & ſanguis Ieſu Chriſti filii eius emundat nos ab omni peccato.

But if we walke in the light as he is in the light / we haue fellowſhip one with another / and the bloud of Jeſus Chriſt / his Sonne clenſeth vs from all ſinne.

8. Si dixerimus quoniam peccatum nō habemus: ipſi nos ſeducimus, & veritas in nobis non eſt.

If we ſay that we haue no ſinne / we deceyue our ſelues / and trueth is not in vs.

9. Si confiteamur peccata noſtra: fidelis eſt & iuſtus, ut remittat nobis peccata noſtra, & emundet nos ab omni iniquitate.

If we acknowledge our ſinnes / he is faithfull & iuſt/ to forgiue vs our ſinnes / and to clenſe vs from all vnrighteouſnes.

10. Si dixerimus quoniam non peccavimus: mendacem facimus eum, & verbum eius non eſt in nobis.

If we ſay we haue not ſinned / we make him a lier / and his word is not in vs.

CAP. II.

Filioli mei, hæc ſcribo vobis, ut non peccetis. Sed & ſi quis peccaverit, advocatum habemus apud Patrem, Ieſum Chriſtum iuſtum.

My babes / theſe thinges write I vnto you / that ye ſinne not: & if any man ſinne / we haue an Aduocate with the Father/ Jeſus Chriſt/ the Juſt.

Das I. Capitel.

6. So wir ſagen/ daß wir Gemeinſchafft mit jhm haben / vnd wandeln im Finſterniß/ ſo liegen wir/ vnd thun nicht die Warheit.

Der ſom wi ſige / at wi haffue Samfund met hannem/ oc vandre i morcket/ da liuge wi/ oc gøre icke Sandhed.

7. So wir aber im Liecht wandeln/ wie er im Liecht iſt / ſo haben wir Gemeinſchafft vntereinander / vnd das Blut Jeſu Chriſti ſeines Sohns / machet vns rein von aller Sünde.

Men der ſom wi vandre i Liuſet / lige ſom hand er i liuſet / da haffue wi ſamfund met huer andre / Oc Jheſu Chriſti hans Søns Blod / gør oſſ rene aff alle Synder.

8. So wir ſagen / wir haben keine Sünde / ſo verführen wir vns ſelbſt/ vnd die Warheit iſt nicht in vns.

Der ſom wi ſige/ at wi haffue ingen ſynd/ da forføre wi oſſ ſelff / oc Sandhed er icke i oſſ.

9. So wir aber vnſere Sünde bekennen/ ſo iſt er trew vnd gerecht/ daß er vns die Sünde vergibt / vnd reiniget vns von aller vntugend.

Men der ſom wi bekende vore ſynder/ da er hand tro oc retferdig / at hand forlader oſſ vore ſynder / oc renſer oſſ aff al wdygd.

10. So wir ſagen / wir haben nicht geſündigt/ ſo machen wir jn zum Lügner/ vnd ſein Wort iſt nicht in vns.

Der ſom wi ſige/ at wi haffue icke ſyndet/ da gøre wi hannem til en Løgnere/ oc hans Ord er icke i oſſ.

Das II. Capitel.

MEine Kindlein / ſolches ſchreibe ich euch/ auff daß jr nicht ſündiget. Vnd ob jemand ſündiget/ ſo haben wir einen Fürſprecher bey dem Vatter/ Jeſum Chriſt/ der gerecht iſt.

MIne Børn / dette ſcriffuer ieg eder til / At i ſkulle icke ſynde. Oc der ſom nogen ſynder/ Da haffue wi en Talſſmand hoſſ Faderen/ Jeſum Chriſtum/ ſom er retferdig.

Kapitola I.

6. Prawijmeli o ſobě / že s nim towaryšſtwij máme / a w temnoſtech chodijme / lžeme / a nečinijme prawdy.

Jeſlibychmy rzekli/ Iż ſpołecżność mamy z nim / a w ciemności chodzimy/ kłamamy / á ſzczyrze ſię nie obchodzimy.

7. Pakli chodijme w ſwětle / yakož y on geſt w ſwětle / tehdy máme weſpolek s nim towaryšſtwij / a Krew Gežijſſe Kryſta Syna geho očiſſtuge nás od každého hřijchu.

A jeſli w świátłości chodzimy/ iáko on ieſt w świátłości / ſpołecżność mamy z nim zobopolną / á krew Jezu Kryſthá Syná iego oczyścia nas od wſzelkiego grzechu.

8. Prawijmeli že hřijchu nemáme / ſami ſebe ſwodijme / a prawdy w nás nenij.

Jeſlibychmy rzekli iż grzechu nie mamy / ſami śiebie oſzukawamy / á prawdy w nas nie máſz.

9. Pakli budeme ſe wyznáwati hřijchuow naſſých / wěrnýť geſt Bůh a ſprawedliwý / žeť nám odpuſtij hřijchy naſſe / a očiſtij nás od ewſſý neprawoſti.

Jeſliwyſmy wyznawali grzechy náſze / wiernyć ieſt y ſpráwiedliwy áby nam odpuśćił grzechy náſze / y oczyśćił nas od wſzelakiey nieprawośći.

10. Prawijmeli pak že gſme nehřeſſyli / činijme gey lhářem / a nenijť w nás ſlowa geho.

Jeſlibyſmi rzekli iżeſmy nie zgrzeſzyli / kłamca go czyniemy / á ſłowá iego w nas nie máſz.

Kapitola II.

Synáčkowé mogi / totoť wám pijſſi / abyſſte nehřeſſyli. Paklibу kdo y zhřeſſyl / Přijmluwcy máme v Otce / Kryſta Gežijſſe ſprawedliwého.

DZiatki moie thy rzeczy piſze wam ábyśćie nie grzeſzyli / á ieſliby ktho zgrzeſzył / przyczyńce mamy v Oycá Jezuſá Kryſtuſá ſpráwiedliwego.

< PAGE TOC > PAGE

BIBLES, POLYGLOT.

I. The Complutensian Polyglot.
II. The Antwerp Polyglot.
III. The Paris Polyglot.
IV. The London Polyglot (Walton's Polyglot).
V. Minor Polyglots.

Polyglot Bibles are editions of the Bible presenting the text in several languages side by side. The practical needs of the Jews after Hebrew ceased to be a living tongue led to the preparation of manuscripts giving, with the original Hebrew, translations or paraphrases in Aramaic, Greek, Arabic, Persian, and the languages of Europe. Like conditions in the Church were met in similar manner. Certain manuscripts of the New Testament in both Greek and Latin are mentioned in the article BIBLE-TEXT, II, 1, � 9. An edition in the original and in modern Greek was printed in 1638 at the instance of Cyril Lucar (see BIBLE VERSIONS, B, VIII), and the needs of Syria, Egypt, and Armenia are met in like manner by editions still issued by Rome and by Protestant Bible Societies. The so-called glossaries (see GLOSSES, BIBLICAL) and interlinear versions giving the Vulgate and the vernacular text of the Middle Ages may also be mentioned in this connection. And there are numerous modern copies of the Vulgate accompanied by an English, German, French, Spanish, or Italian translation.

The name Polyglot, however, can not strictly be given to editions presenting but two languages (Gk. *polys* = "many"), and, in common usage, is restricted to certain particular works, viz.:

I. The Complutensian Polyglot, one of the most noted and rarest of Biblical works, was undertaken under the supervision and at the expense of Cardinal Francisco Ximenez de Cisneros, archbishop of Toledo and chancellor of Castile (d. 1517), and was prepared by the most famous scholars of Spain, such as Demetrius Ducas of Crete, Antonio of Lebrija, Diego Lopez de Stunica, Ferdinand Nu�ez de Guzman, and Alphonso of Zamora. After years of labor the work was printed at Alcala (Latin, *Complutum*) between 1513 and 1517, being finished only a few months before the death of the cardinal, and was published in 1520 with the sanction of Pope Leo X. It consists of six folio volumes, the first four including the Old Testament, the fifth the New Testament, and the sixth being a Hebrew-Chaldee lexicon with grammatical and other notes (printed separately as *Alphonsi Zamorensis introductiones artis grammatic� Hebraic�,* Alcala, 1526). The languages are (1) the Hebrew of the Old Testament; (2) the Targum of Onkelos; (3) the Septuagint (here printed for the first time and with remarkable alterations of the manuscripts to make the text fit the Hebrew or the Latin); (4) the Vulgate; (5) the Greek New Testament. Latin translations of the Targum and Septuagint are appended. The title-page and last page are given in reduced facsimile in Schaff's *Companion to the Greek Testament* (New York, 1885).

II. The Antwerp Polyglot (*Biblia Regia*) was printed at the expense of Philip II of Spain by the famous Antwerp printer Christophe Plantin (8 vols., folio, 1569-72). Benedictus Arias Montanus (see ARIAS, BENEDICTUS) had charge of the work, with the help of Spanish, Belgian, and French scholars, among them Andr� Maes, Guy le F�vre de la Boderie, and Fran�ois Rapheleng. Volumes i-iv contain the Old Testament, vol. v the New; besides the original texts, the Vulgate, and the Septuagint with Latin translation, Aramaic targums of the Old Testament (with the exception of Daniel, Ezra, Nehemiah, and Chronicles) are given, with Latin translation; also the old Syriac (Peshito) version of the New Testament, lacking II Peter, II and III John, Jude, and the Apocalypse; it is printed with both Syriac and Hebrew characters and has a Latin translation. Volumes vi-vii contain the Hebrew lexicon of Sanctes Pagninus, the Syriac-Chaldee lexicon of Le F�vre de la Boderie, a Syriac grammar by Maes, a Greek dictionary and archeological treatises by Arias Montanus, and many brief philological and critical notes. The last volume repeats the Hebrew and Greek texts with interlinear Latin translations, by Sanctes

Pagninus of the former, and the Vulgate for the latter; this part of the work, especially the New Testament, has often been reprinted. The critical preparation was defective and the manuscripts used were of secondary importance; in many places there is dependence on the Complutensian work.

III. The Paris Polyglot, the most magnificent but scientifically least important of all, was printed at the expense of Guy Michel le Jay in seven languages (10 vols., 1629-45). Volumes i-iv are merely reprints of the Antwerp Bible. Volumes v-vi contain the New Testament from the same edition, augmented by the Syriac Antilegomena and an Arabic version with Latin translation. The other volumes contain (1) the so-called Samaritan Pentateuch with its Samaritan translation (see BIBLE VERSIONS, A, IV); (2) the Syriac; and (3) an Arabic version of the Old Testament, all with Latin translations. The Oratorian Jean Morin prepared the Samaritan texts and the Maronite Gabriel Sionita did most of the Syriac work.

IV. The London Polyglot (Walton's Polyglot), the most scholarly and the commonest of all, was undertaken by Brian Walton, afterward bishop of Chester, and completed in 1657 (6 vols., London). Walton had the help of nearly all contemporary English scholars, particularly the Orientalists Edmund Castell, Edward Pococke, Thomas Hyde, Dudley Loftus, Abraham Weelocke, Thomas Greaves, and Samuel Clarke. The excellence of this Polyglot over others consists in the greater number of old Oriental versions and the much greater and more intelligent work of the editor. The first four volumes contain the Old Testament in the Hebrew with the Antwerp interlinear version, the Samaritan Pentateuch, the Septuagint from the Vatican edition of 1587 with the variants of the Alexandrine codex, the fragments of the Itala collected by Flaminius Nobilius, the Vulgate from the Vatican edition with the corrections of Lucas of Br�gge, the Peshito augmented by the translation of certain apocrypha, a better edition of the Arabic version, the Targums from Buxtorf, the Samaritan translation of the Pentateuch, and the Ethiopic version of the Psalms and Song of Songs. These texts (nine in all), with Latin translations of the Greek and the Oriental, are arranged side by side or one under the other. Two additional Targums, that of Pseudo-Jonathan and that of Jerusalem, with a Persian translation are given in vol. iv. The New Testament appears in vol. v, the text with few changes from Robert Stephens's folio edition of 1550; then are given Arias's version and the variants of the Alexandrine codex, Syriac, Latin, Ethiopic, and Arabic versions, and the Gospels in Persian, with literal Latin translations. Walton's *Apparatus,* a critical-historical introduction in vol. i, was not superseded for more than a century, and was several times republished. Volume vi contains critical collections to all the texts published. Finally Edmund Castell's *Lexicon Heptaglottum* (2 parts, Cambridge, 1669) is usually counted as an integral part of this Polyglot.

V. Minor Polyglots: Less important are (1) the *Heidelberg Polyglot (Polyglotta Sanctandreana;* Old Testament, 1586; New Testament added, 1599), probably edited by Bonaventure Corneille Bertram, professor of Hebrew at Geneva 1566-84, afterward preacher at Frankenthal. It contains the original texts and Septuagint, with Latin translations, and the Vulgate, all from the Antwerp Polyglot. (2) The *Hamburg Polyglot* (1596) consists of six volumes by David Wolder, giving in four columns the Greek texts, the Vulgate, Pagninus's Latin translation of the Old Testament and Beza's of the New, with Luther's German version, to which Elias Hutter's Hebrew Bible of 1587 was added with new titlepage bearing the date 1596. (3) The *Nuremberg Polyglot,* the work of Elias Hutter, comprises (*a*) an Old Testament in six languages (1599), carried only to the Book of Ruth; (*b*) a Hebrew, Greek, Latin, and German Psalter (1602); (*c*) a New Testament in twelve languages (2 parts, 1599)�Syriac, Italian, Hebrew, Spanish, Greek, French, Vulgate, English, German, Danish, Bohemian, and Polish; (*d*) a New Testament in Hebrew, Greek, Latin, and German, taken from the preceding (1602). (4) The *Leipsic Polyglot* of Christianus Reineccius, rector at Weiesenfels, has the New Testament in five languages (1713) and the Old Testament in four (2 vols., 1750-51). (5) The *Bielefeld Polyglot,* ed. R. Stier and C. G. W. Theile (4 vols., ii and iii in two parts, 1846-55), contains the Old Testament in Hebrew, Greek, Latin, and German, the New Testament in the last three languages, with variants of different German versions in the fourth column; there are also copies with the English version in place of the German. Lastly, mention may be made of the *Biblia Hexaglotta* of E. R. de Levante (6 vols., London, 1874-1876), and Bagster's *Biblia sacra polyglotta,* with prolegomena by S. Lee (London, 1831). Other works including only portions of the Bible do not fall within the scope of this article.

E. NESTLE.

BIBLIOGRAPHY: J. Le Long, *Bibliotheca Sacra, emendata . . . ab A. G. Masch,* part i, chap. 4, pp. 331-408, Halle, 1778; idem, *Discours historique sur les principales �ditions des Bibles polyglottes,* pp. 554 sqq., Paris, 1713; B. Pick, *History of Printed Editions . . . and Polyglot Bibles,* in *Hebraica,* ix (1892-93), 47-116.

< PAGE ☰ TOC > PAGE

This document is from the Christian Classics Ethereal Library at Calvin College. Last modified on 05/10/04. Contact the CCEL.

ב

2 הָוְיוּ גֵּיר חוּסָיָא דְּעַל אַפַּי חַטָהַין וְלַו חַלָפַין דִּילַן בַּלְחוּד אֶלָּא אַף חַלָף כֻּלֵּהּ עַלְמָא׃

Et eſſo è la riconciliatione per li noſtri peccati: e non ſol per li noſtri, ma ancor per quelli di tutto'l mondo.

3 וּבְהָדָא מַרְגְּשִׁינַן ד דִּידַעְנָיְהִי אֶן נָטְרִינַן פּוּקְדָּנוֹהִי׃

E da queſto ſappiamo che noi l'habbiam conoſciuto, cioè ſe noi oſſeruiamo i ſuoi comandamenti.

4 הָו גֵּיר דְּאָמַר דִּידַעְתָּהּ וּפוּקְדָּנוֹהִי לָא נָטַר דַּגָּלָא הוּ וְשָׁרָרָא לַית בֵּהּ׃

Chi dice, Io l'ho conoſciuto, e non oſſerua i ſuoi comandamenti, è bugiardo, e la verità non è in lui.

5 הָו דֵּין דְּנָטַר מֶלְּתֵהּ ב בְּהָנָא מְשַׁלַּם שַׁרִירָאִית חוּבֵּהּ דַּאלָהָא בְּהָדָא גֵּיר יָדְעִינַן דְּבֵהּ חְנַן׃

Ma chi oſſerua la ſua parola, veramente in coſtui la charità di Dio è perfetta. Da queſto conoſciamo che noi ſiamo in lui.

6 הָו דְּאָמַר דְּבֵהּ אִיתַי וָלֵא לֵהּ דַּאיךְ הַלְּכָתֵהּ דִּילֵהּ יְהַלֵּךְ׃

Chi dice di ſtare in lui, debbe anch'eſſo caminare coſi com'egli ha caminato.

7 חַבִּיבַי לַו פּוּקְדָּנָא חַדְתָּא כָּתֵב אֲנָא לְכוֹן אֶלָּא פּוּקְדָּנָא עַתִּיקָא הָו דְּאִית הֲוָא לְכוֹן מֶן בְּרִישִׁית פּוּקְדָּנָא דֵּין עַתִּיקָא אִיתַוְהִי מֶלְּתָא דַּשְׁמַעְתּוּן׃

Fratelli, io non vi ſcriuo vn comandamento nuouo, ma il comandamento antico, ilquale voi haueſte da principio. Il comandamento antico è la parola che voi fin da principio vdiſte.

ב

2 וְהוּא הוֶֹה כֹּפֶר עַל־חַטֹּאתֵינוּ וְלֹא לְבַד עַל־חַטֹּאתֵינוּ כִּי־אִם עַל־חַטֹּאת כָּל־הָעוֹלָם׃

Y eſte miſmo es la aplacacion por nueſtros pecados: y no ſolamente por los nueſtros, mas tambien por los de todo el mundo.

3 וּבְזֹאת יוֹדְעִים אֲנַחְנוּ כִּי־יְדַעְנוּהוּ אִם נִשְׁמֹר אֶת־מִצְוֹתָיו׃

Y por eſto ſabemos que noſotros lo auemos conocido, ſi guardamos ſus mandamientos.

4 הָאוֹמֵר יְדַעְתִּיו וְאֶת־מִצְוֹתָיו אֵינֶנּוּ שׁוֹמֵר כֹּזֵב הוּא וּבְאִישׁ הַהוּא לֹא יֵשׁ־אֱמֶת׃

El que dize: Y lo he conocido, y no guarda ſus mandamientos, el tal es mentiroſo, y no ay verdad en el.

5 וַאֲשֶׁר יִשְׁמֹר אֶת־דְּבָרוֹ בֶּאֱמֶת בּוֹ בְאִישׁ אַהֲבַת אֱלֹהִים נִשְׁלָמָה הִיא בְזֹאת יוֹדְעִים אֲנַחְנוּ כִּי־בוֹ הוֹיִם אֲנַחְנוּ׃

Mas el que guarda ſu palabra, la charidad de Dios eſtá verdaderamente perfecta en el, por eſto ſabemos que eſtamos en el.

6 הָאוֹמֵר לְעוֹדֵד בּוֹ יִשְׁוֶה לוֹ לְהִתְהַלֵּךְ כַּהֲלִיכוֹתָיו בִּדְרָכָיו בִּמְסִלּוֹתָיו בְּעִקְּבוֹתָיו׃

El que dize que eſta en el, deue andar como el anduuo.

7 אַחַי אֵינֶנִּי כּוֹתֵב אֲלֵיכֶם אֶת מִצְוָה חֲדָשָׁה כִּי־אִם מִצְוָה יְשָׁנָה אֲשֶׁר הָיְתָה לָכֶם מֵרֵאשִׁית הַמִּצְוָה הַיְשָׁנָה יֵשׁ־הַדָּבָר אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם מֵרֵאשִׁית׃

Hermanos, no os eſcriuo mandamiento nueuo, ſi no el mandamiento antiguo, que aueys tenido deſde el principio: el mandamiento antiguo es la palabra que aueys oydo deſde el principio.

β.

2. Καὶ αὐτὸς ἱλασμός ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου.

Car c'eſt lui qui eſt la propitiation pour nos pechés, & non ſeulement pour les noſtres, mais auſſi pour ceux de tout le monde.

3. Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτὸν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν.

Et par cela ſauons nous que nous l'auons cognu, aſſauoir ſi nous gardons ſes commandemens.

4. Ὁ λέγων, ἔγνωκα αὐτὸν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστὶ, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν.

Qui dit, Ie l'ai cognu, & ne garde point les commandemens, il eſt menteur, & verité n'eſt point en icelui.

5. Ὃς δ᾽ ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ τετελείωται· ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμεν.

Mais qui garde ſa parole, l'amour de Dieu eſt vrayement accomplie en icelui: & par cela ſauons-nous que nous ſommes en lui.

6. Ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν, ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε, καὶ αὐτὸς οὕτως περιπατεῖν.

Qui dit qu'il demeure en lui, doit auſſi cheminer comme icelui a cheminé.

7. Ἀδελφοὶ, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ᾽ ἐντολὴν παλαιὰν, ἣν εἴχετε ἀπ᾽ ἀρχῆς. ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιά ἐστιν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε ἀπ᾽ ἀρχῆς.

Freres, ie ne vous eſcri point vn cõmandement nouueau, mais le cõmandement ancien que vous auez eu dés le commencement: l'ancien commandement c'eſt la parole que vous auez entendue dés le commencement.

CAP. II.

2. Et ipſe eſt propitiatio pro peccatis noſtris: non pro noſtris autem tantùm, ſed etiam pro totius mundi.

And he is the reconciliation for our ſinnes: and not for ours onely, but alſo for the ſinnes of the whole world.

3. Et in hoc ſcimus quoniam cognovimus eum, ſi mandata eius obſervemus.

And hereby we are ſure that we knowe him/ if we keepe his commandements.

4. Qui dicit ſe noſſe eum, & mandata eius non cuſtodit, mendax eſt, & in hoc veritas non eſt.

He that ſayth/ I knowe him/ and keepeth not his commandements/ is a lier/ and the trueth is not in him.

5. Qui autem ſervat verbum eius: verè in hoc charitas Dei perfecta eſt, in hoc ſcimus quoniam in ipſo ſumus.

But he that keepeth his worde/ in him is the loue of God perfect in deede: hereby we knowe that we are in him.

6. Qui dicit ſe in ipſo manere, debet ſicut ille ambulavit, & ipſe ambulare.

He that ſayeth he remaineth in him/ ought euen ſo to walke/ as he hath walked.

7. Chariſſimi, non mandatum novum ſcribo vobis, ſed mandatum vetus quod habuiſtis ab initio. Mandatum vetus eſt verbum quod audiſtis.

Brethren/ I write no newe commandement vnto you: but an olde commaundement/ which ye haue had from the beginning: the olde commaundement is the worde/ which yee haue heard from the beginning.

Das II. Capitel.

2. Vnd derſelbige iſt die Verſönung für vnſer Sünde/ nicht allein aber für die vnſere/ ſondern auch für der gantzen Welt.

Oc den ſamme er forligelſen for vore ſynder/ dog icke aleniſte for vore/ men ocſaa for den gantſke Verdens.

3. Vnd an dem mercken wir/ daß wir jhn kennen/ ſo wir ſeine Gebot halten.

Oc der paa mercke wi/ at wi kende hannem/ om wi holde hans Bud.

4. Wer da ſaget/ ich kenne jhn/ vnd helt ſeine Gebot nicht/ der iſt ein Lügener/ vnd inn ſolchem iſt keine Warheit.

Huo ſom ſiger/ Jeg kender hannem/ oc holder icke hans Bud/ hand er en Løgnere/ oc i ſaadan en er ingen ſandhed.

5. Wer aber ſein Wort helt/ in ſolchem iſt warlich die Liebe Gottes volkommen. Daran erkennen wir/ daß wir in jm ſind.

Men huo ſom holder hans Ord/ i hannem er ſandelige Guds Kærlighed fuldkommelige/ der paa kende wi/ at wi ere i hannem.

6. Wer da ſaget/ daß er in jm bleibet/ der ſoll auch wandeln/ gleich wie er gewandelt hat.

Huo ſom ſiger/ at hand bliffuer i hannem/ hand ſkal oc vandre/ lige ſom hand vandrede.

7. Brůder/ Jch ſchreibe euch nicht ein new Gebot/ ſondern das alte Gebot/ daß jr habt von anfang gehabt. Das alte Gebot iſt das Wort/ daß jr von anfang gehöret habt.

Brødre/ Jeg ſcriffuer eder icke i nyt Bud/ men det gamle Bud/ ſom i haffde aff begyndelſen. Det gamle Bud er Ordet/ ſom i hørde aff begyndelſen.

Kapitola II.

2. A onť geſt lijtoſtiwá Obět za hřjchy naſſe: a ne toliko za naſſe/ ale y za hřijchy wſſeho ſwěta.

A oněi ieſt vblagániem zá grzechy náße/ á nie tylko zá náße/ ále tez zá grzechy wßytkiego świátá.

3. A po tomto wjme že gey známe/ geſtliže Přikázanij geho zachowáwame.

A ptzez to wiemy izechmy go poználi/ ieſli przykazánia iego zachowywamy.

4. Kdo prawij že zná Boha/ a přikázanij geho nezachowáwá/ lhář gť/ a prawdy w němʒ nenij.

Ktory mowi znam go/ á przykazania iego nie záchowywa/ kłamca ieſt/ y prawdy w nim nie máß.

5. Ale kdo zachowáwá ſlowa geho/ w prawdě Láſka Boží w tom geſt dokonalá: Po tomť známe že w něm gſme.

A ktory záchowywa ſłewo iego/ prawdziwie w nim miłość Boża ieſt wypełnioná/ przez to wiemy iż w nim ieſteſmy.

6. Kdo prawj že w něm přebýwá/ máť yakž geſt on chodil/ y ten choditi též.

Ktory mowi iż w nim mießka/ ma táko on chodził/ táky ſam chodzić.

7. Naymilegſſij/ nepijſſyť wám přikázanj nowého/ ale přikázanij ſtaré/ kteréž gſte měli od počátku. Přikázanij ſtaré/ geſtiť ſlowo které gſte ſlyſſeli.

Bracia nie piße wam nowey náuki/ ale naukę ſtara/ ktorąśćie mieli iuż od poczatku/ ta ſtára náuka ieſt ono ſłowo ktoreśćie ſłyßeli od poczatku.

ב

8 תּוּב פּוּקְדָנָא חַדְתָּא כָּתֵב אֶנָא לְכוּן הָו דָא דְּאִיתַוְהִי שַׁרִירָא בֵּה וּבְכוּן דְּחֶשׁוּכָא עֲבַר לֵה וְנוּהְרָא שַׁרִירָא שָׁרִי מֶתְחְזֵא ׃

A l'incontro io vi ſcriuo vn nuouo comandamento, il che è vero in eſſo & in voi: percioche le tenebre ſon paſſate via, e gia luce il vero lume.

9 מַן דְּאָמַר הָכִיל ד
דְּאִיתַוְהִי בְּנוּהְרָא וְסָנֵא
לַאחוּהִי בְּחֶשׁוּכָא אִיתַוְהִי
עַד־מָא לְהָשָׁא ׃

Chi dice d'eſſer ne la luce, & odia il ſuo fratello, è inſin ad hora ne le tenebre.

10 הָו דְּמַחֵב לַאחוּהִי ב
בְּנוּהְרָא מְכַתַּר וְכֶשְׁלָא
לַית בֵּה ׃

Chi ama il ſuo fratello, ſta ne la luce, e non inciampa.

11 הַו דֵּין דְּסָנֵא לַאחוּהִי
בְּחֶשׁוּכָא אִיתַוְהִי ——
וּבְחֶשׁוּכָא מְהַלֵּךְ וְלָא יָדַע
לְאַיְכָא אָזֵל מֶטּוּל דְּחֶשׁוּכָא
סַמִּי אֶנּוּן עַיְנוּהִי ׃

Ma chi ha in odio 'l ſuo fratello, è ne le tenebre, e camina ne le tenebre, ne ſa doue vada: perche le tenebre gli hanno accecati gli occhi.

12 כָּתֵב אֶנָא לְכוּן בְּנַיָּא דְּאֶשְׁתַּבְקוּ לְכוּן חַטָּהַיְכוּן מֶטּוּל שְׁמֵה ׃

Figliuoletti, io vi ſcriuo che i peccati vi ſon perdonati per il ſuo Nome.

13 כָּתֵב אֶנָא לְכוּן אֲבָהֵא דִּידַעְתּוּנָיְהִי לְהָו דְּאִיתַוְהִי הֲוָא מֶן בְּרִישִׁית כָּתֵב אֶנָא לְכוּן עַלַּיְמֵא דְּזְכַיְתּוּנָיְהִי לְבִישָׁא ׃

:

Padri, io vi ſcriuo che voi hauete conoſciuto colui che è da principio. Giouani io vi ſcriuo che voi hauete vinto il maligno.

ב

8 וְעוֹד מִצְוָה חֲדָשָׁה כּוֹתֵב אֲנִי אֲלֵיכֶם שֶׁהִיא אֱמֶת בּוֹ וּבָכֶם כִּי־הַחֹשֶׁךְ עָבַר וְהָאוֹר נֶאֱמָן עַתָּה נֹגַהּ ׃

Otra vez os eſcriuo vn mandamiento nueuo, Que es la verdad en el, y en voſotros: porque las tinieblas ſon paſſadas, y la verdadera luz ya alumbra.

9 הָאוֹמֵר כִּי־הוּא בָאוֹר וְשׂוֹנֵא אֶת־אָחִיו בַּחֹשֶׁךְ הוּא עַד־עַתָּה ׃

El que dize que eſtá en luz: y aborrece à ſu Hermano, el tal aun eſtá en tinieblas toda via.

10 הָאֹהֵב אֶת אָחִיו מְעוֹדֵד בָּאוֹר וּמִכְשׁוֹל אֵינֶנּוּ בוֹ ׃

El que ama à ſu hermano, eſta en luz, y no ay trompeçon en el.

11 וַאֲשֶׁר שׂוֹנֵא אֶת־אָחִיו בַּחֹשֶׁךְ הוּא וּבַחֹשֶׁךְ מִתְהַלֵּךְ וְלֹא יוֹדֵעַ אֵיכֹה הוֹלֵךְ כִּי־הַחֹשֶׁךְ עִוֵּר אֶת־עֵינָיו ׃

Mas el que aborrece à ſu Hermano, eſtá en tinieblas, y anda en tinieblas, y no ſabe donde ſe vá: porque las tinieblas le han cegado los ojos.

12 כּוֹתֵב אֲנִי אֲלֵיכֶם הַבָּנִים כִּי־נִשְׂאוּ לָכֶם הַחֲטָאִים בִּשְׁמוֹ ׃

Hijitos, eſcriuo hos, que vueſtros peccados os ſon perdonados por ſu Nombre.

13 כּוֹתֵב אֲנִי אֲלֵיכֶם הָאָבוֹת כִּי־יְדַעְתֶּם אוֹתוֹ אֲשֶׁר הָיָה מִבְּרֵאשִׁית כּוֹתֵב אֲנִי אֲלֵיכֶם הַבַּחוּרִים כִּי־גְבַרְתֶּם מֵרָע

Padres, eſcriuo hos que aueys conocida àquel que es desde el principio. Mancebos, eſcriuo hos, que aueys vencido al Maligno.

β.

8. Πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὅ ἐστιν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν ὑμῖν· ὅτι ἡ σκοτία παράγεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει.

Derechef, ie vous eſcri vn cõmandement nouueau, ce qui eſt veritable en lui & en vous: pource que les tenebres ſont paſſees, & la vraye lumiere luit deſia.

9. Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι.

Qui dit qu'il eſt en lumiere, & hait ſon frere, il eſt en tenebres iuſqu'à ceſte heure.

10. Ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν.

Qui aime ſon frere, il demeure en lumiere, & n'y a point d'achoppement en lui.

11. Ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστί, καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει· ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

Mais qui hait ſon frere il eſt en tenebres, & chemine en tenebres, & ne ſait où il va: car les tenebres lui ont aueuglé les yeux.

12. Γράφω ὑμῖν, τεκνία· ὅτι ἀφέωνται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Mes petis enfans, ie vous eſcri, pource que vos pechés vous ſont pardonnés par ſon Nom.

13. Γράφω ὑμῖν, πατέρες· ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι· ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρόν.

Peres, ie vous eſcri pource que vous auez cognu celui qui eſt dés le commẽcement Ieunes gens, ie vous eſcri, pource que vous auez ſurmonté le malin.

CAP. II.

8. Iterum mandatum novum ſcribo vobis, quod verum eſt & in ipſo, & in vobis: quia tenebræ tranſierunt, & verum lumen iam lucet.

Againe/ a newe commandement I write vnto you / that which is true in him/ and alſo in you: for the darkeneſſe is paſt/ and the true light nowe ſhineth.

9. Qui dicit ſe in luce eſſe, & fratrem ſuum odit: in tenebris eſt uſque adhuc.

He that ſayeth that hee is in the light/ and hateth his brother/ is in darkeneſſe vntill this time.

10. Qui diligit fratrem ſuum, in lumine manet, & ſcandalum in eo non eſt.

Hee that loueth his brother / abideth in the light/ and there is none occaſion of euill in him.

11. Qui autem odit fratrem ſuum: in tenebris eſt, & in tenebris ambulat, & neſcit quò eat: quia tenebræ obcæcaverunt oculos eius.

But he that hateth his brother / is in darkenes / and walketh in darkenes/ and knoweth not whither hee goeth/ becauſe that darkeneſſe hath blinded his eyes.

12. Scribo vobis filioli, quoniam remittuntur vobis peccata propter nomen eius.

Litle children / I write vnto you/ becauſe your ſinnes are forgiuen you for his Names ſake.

13. Scribo vobis patres, quoniam cognoviſtis eum qui ab initio eſt: Scribo vobis adoleſcentes, quoniam viciſtis malignum.

I write vnto you/ fathers/ becauſe ye haue knowne him that is from the beginning: I write vnto you / yong men / becauſe ye haue ouercome the wicked.

Das II. Capitel.

8. Widerumb/ ein new Gebot ſchreibe ich euch/ daß da warhafftig iſt bey im vnd bey euch/ denn die Finſterniß iſt vergangen/ vnnd das ware Liecht ſcheinet jetzt.

Jeg ſcriffuer eder igen it nyt Bud / ſom er ſant hoſſ hannem oc hoſſ eder / Thi mørcket er fremganget/ oc det ſande Liuſſ ſkin nu.

9. Wer da ſaget / er ſey im Liecht/ vnd haſſet ſeinen Bruder / der iſt noch im Finſterniß.

Huo ſom ſiger / at hand er i Liuſet / oc hader ſin Broder/ hand er end nu i mørcket.

10. Wer ſeinen Bruder liebet / der bleibet im Liecht/ vnd iſt kein ergerniß bey jhm.

Huo ſom elſker ſin Broder/ hand bliffuer i Liuſet/ oc der er ingen Forargelſe hoſſ hannem.

11. Wer aber ſeinen Bruder haſſet/ der iſt im Finſterniß/ vnd wandelt im Finſterniß / vnd weiß nicht wo er hin gehet/ denn die Finſterniß haben ſeine augen verblendet.

Men huo ſom hader ſin Broder/ hand er i mørcket/ oc vandrer i mørcket/ oc veed icke huort hand gaar hen/ thi mørcket haffuer forblindet hans øyen.

12. Lieben Kindlein/ ich ſchreibe euch/ daß euch die ſünde vergeben werden/ durch ſeinen Namen.

Kære Børn/ ieg ſcriffuer eder til/ at eders ſynder ſkulle forladis eder/ formedelſt hans Naffn.

13. Jch ſchreibe euch Vätern / denn jr kennet den/ der von anfang iſt. Jch ſchreibe euch Jünglingen / denn jhr habt den Böſzwicht überwunden.

Jeg ſcriffuer eder Fedre til / thi i kende den / ſom er aff begyndelſen. Jeg ſcriffuer eder vnge Folck til/ thi i haffue offueruundet den arge Skalck.

Kapitola II.

8. Opět Přikázanij nowé pijſſy wám/ kteréž gž prawé/ y w něm y w wás: neb temnoſti pominuly/ a prawé ſwětlo giž ſwijtij.

Záſſe náuke nową piße wam/ ktora rzecz ieſt prawdziwa w nim y w was/ ábowiem ćiemnośći przemijáła/ á prawdziwa oná świáthłość iuż świeći.

9. Kdo prawij žeby byl w ſwětle/ a Bratra ſwého nenáwidij/ geſſtěť geſt w těmnoſtech.

Ktory mowi iż ieſt w świátłośći/ á brátá ſwoiego nie nawidzi/ ießcze do tąd ieſt w ćiemnośćiach.

10. Kdož miluge bratra ſwého/ w ſwětle přebýwa/ a pohorſſenij w něm nenij.

Ktory miłuie brátá ſwego/ w świátłośći trwa / y zgorßenia w nim nie máß.

11. Ale kdo nenáwidj Bratra ſwého/ w temnoſtech geſt/ a w temnoſtech chodij/ a newij kam gde/ neb temnoſti oſlepily očy geho.

A ktory nie nawidzi brátá ſwego/ w ćiemnośćiách ieſt/ y w ćiemnośćiách chodzi/ á nie wie gdzie idzie/ bo ćiemnośći záślepiły oczy iego.

12. Piſſy wám Synáčkowé/ že ſe wám odpauſſtěgij hřjchowé/ pro gméno geho.

Piße wam dziathki/ iż grzechy ſą wam odpußczone dla imienia iego.

13. Pijſſy wám Otcowé/ že gſte poznali toho kterýž geſt od počátku. Pijſſy wám Mládency/ že gſte přemohli zloſtnjka.

Piße wam oycowie iż znacie tego ktory ieſt od początku/ piße wam młodzieńcy/ iżeśćie złego onego zwyćiężyli.

ב

14 כְּתְבֵית לְכוֹן טַלְיֵא דִּידַעְתּוּן לְאַבָּא כְּתְבֵית לְכוֹן אֲבָהֵא דִּידַעְתּוּן לְהַו דְּמִן בְּרִישִׁית כְּתְבֵית לְכוֹן עֲלַיְמֵא דְּחַיְלְתָנִין אַנְתּוּן וּמֶלְּתֵהּ דַּאלָהָא שָׁרְיָא בְּכוֹן וְזַכִּיתוּנָיהִי לְבִישָׁא׃

Fanciulli, io v'ho ſcritto che voi hauete conoſciuto il Padre. Padri, io v'ho ſcritto che voi hauete conoſciuto colui che è da principio. Giouani, io v'ho ſcritto che voi ſete forti, e la parola di Dio dimora in voi, & hauete vinto il maligno.

15 לָא תֶּרְחֲמוּן עָלְמָא וְלָא מֶדֶּם דְּאִית בֵּהּ מַן גֵּיר דְּרָחֵם לְעָלְמָא חוּבֵּהּ דְּאַבָּא לַיִת בֵּהּ׃

Non amate il mondo, ne le coſe che ſon nel mondo. Se alcuno ama il mondo, l'amor del Padre non è in lui.

16 כֻּל מֶדֶּם גֵּיר דְּאִית בֵּהּ בְּעָלְמָא רַגְּתָא הוּ דְּפַגְרָא וְרַגְּתָא הוּ דְּעַיְנֵא וְשׁוּבְהָרָא דְּעָלְמָא הָלֵין דְּלָא הָוֵי מֶן אַבָּא אֶלָּא מֶנֵּהּ אֶנֵּין מֶן עָלְמָא׃

Percioche tutto quello che è nel mondo, cioè la concupiſcentia de la carne, e la concupiſcentia de gli occhij, e la ſuperbia de la vita) non è dal Padre, ma è dal mondo.

17 וְעָבַר עָלְמָא הוּ וְרַגְּתֵהּ הוּ דֵּין דְּעָבֵד צֶבְיָנֵהּ דַּאלָהָא מְקַוֵּא לְעָלַם׃

Et il mondo paſſa via, e la ſua concupiſcentia, ma chi fa la volonta di Dio, reſta in eterno.

18 בְּנַי זַבְנָא הוּ אַחְרָיָא וַאיךְ מֶדֶּם דַּשְׁמַעְתּוּן דְּאָתֵא מְשִׁיחָא דַּגָּלָא וְהָשָׁא הָווֹ סַגִּיאֵא מְשִׁיחֵא דַּגָּלֵא וּמֶן הָדָא יָדְעִינַן דְּזַבְנָא הוּ אַחְרָיָא׃

Figliuoli, egli è l'vltimo tempo: e ſi come voi hauete vdito che l'Antichriſto debbe venire, ancor hora molti ſon diuenuti Antichriſti: onde noi ſappiamo ch'egli è l'vltimo tempo.

ב

14 כָּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם הָעוֹלָלִים כִּי־יְדַעְתֶּם אֶת־הָאָב כָּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם הָאָבוֹת כִּי־יְדַעְתֶּם אוֹתוֹ אֲשֶׁר מֵרֵאשִׁית כָּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם הַבַּחוּרִים כִּי־גִבּוֹרִים אַתֶּם וּדְבַר אֱלֹהִים יָקוּם בָּכֶם וְהִגְבַּרְתֶּם עַל־הַשָּׂטָן׃

Hijitos eſcripto os he que aueys conocido àl padre. Padres eſcripto os he, que aueys conocido alque es deſde el principio. Mancebos, yo os eſcreui, que ſoys fuertes, y que la palabra de Dios mora en voſotros: y que aueys vencido àl Maligno.

15 אַל־תֶּאֶהֱבוּ אֶת־הָעוֹלָם וְלֹא אֶת־דִּבְרֵי־הָעוֹלָם אִם יֶאֱהַב אִישׁ אֶת־הָעוֹלָם אַהֲבַת הָאָב אֵינֶנָּה בּוֹ׃

No ameys àl mundo, ni las coſas que eſtan en el mundo: Si alguno ama àl mundo, la charidad del Padre no eſtà en el.

16 כִּי־כָּל אֲשֶׁר בָּעוֹלָם תַּאֲוַת הַבָּשָׂר הוּא וְתַאֲוַת עֵינַיִם וּגְאוֹן הַחַיָּה אֵינֶנָּה מִן־הָאָב כִּי־אִם מִן הָעוֹלָם׃

Porque todo loque ay en el mundo que es concupiſcencia de carne, y concupiſcencia de ojos, y ſoberuia de vida, no es del padre, mas es del mundo.

17 וְהָעוֹלָם עֹבֵר וְתַאֲוָתוֹ וְהָעוֹשֶׂה אֶת רְצוֹן אֱלֹהִים יָקוּם לְעוֹלָם׃

Y el mundo ſe paſſa, y ſu concupiſcencia: mas el que haze la voluntad de Dios, Permanece para ſiempre.

18 בָּנַי עֵת קֵץ הִיא וְכַאֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם כִּי־יָבוֹא מְשִׁיחַ שֶׁקֶר וּמֵעַתָּה מְשִׁיחֵי שְׁקָרִים רַבִּים הָיוּ מֵאִיזֹא יוֹדְעִים אֲנַחְנוּ כִּי־עֵת קֵץ הִיא׃

Hijitos, ya es la poſtrera hora y como voſotros aueys oydo que el Antichriſto ha de venir, anſi tambien àl preſente han començado á ſer muchos Antichriſtos: por loqual ſabemos que ya es el poſtrimero tiempo.

β'.

14. Ἔγραψα ὑμῖν, παιδία· ὅτι ἐγνώκατε τὸν πατέρα. (ἔγραψα ὑμῖν, πατέρες· ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς.) ἔγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι· ὅτι ἰσχυροί ἐστε, καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει, καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν.

Ieunes enfans, ie vous ai eſcrit pource que vous auez cognu le Pere. Peres, ie vous ai eſcrit, pource que auez cognu celui qui eſt des le commencemēt. Ieunes gens ie vous ai eſcrit, pource que vous eſtes forts, & que la parole de Dieu demeure en vous, & que vous auez ſurmonté le malin.

15. Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον, μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ.

N'aimez point le monde, ni les choſes qui ſont au monde: ſi quelcun aime le monde, l'amour du Pere n'eſt point en lui.

16. Ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς, ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου ἐστί.

Car tout ce qui eſt au monde, aſſauoir la conuoitiſe de la chair, & la conuoitiſe des yeux, & l'outrecuidance de la vie n'eſt point du Pere, mais eſt du monde.

17. Καὶ ὁ κόσμος παράγεται, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Et le monde paſſe, & ſa conuoitiſe: mais qui fait la volonté de Dieu demeure eternellement.

18. Παιδία, ἐσχάτη ὥρα ἐστί· καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν.

Ieunes enfans, le dernier temps eſt: & cōme vous auez entendu, que l'Antechriſt viendra: dés maintenant meſmes il y a pluſieurs Antechriſts: dont nous cognoiſſons que c'eſt le dernier temps.

CAP. II.

14. Scripſi vobis infantes, quoniam cognoviſtis Patrem. (*Scripſi vobis patres, quoniam cognoviſtis eũ qui ab initio eſt.*) Scripſi vobis iuvenes, quoniam fortes eſtis, & verbum Dei manet in vobis, & viciſtis malignum.

I haue written vnto you/ babes/ because ye haue knowen the Father. I haue writtē vnto you/ Fathers/ because ye haue knowen him/ that is from the beginning. I haue written vnto you/ yong men/ because ye are ſtrong/ and the worde of God abideth in you/ and ye haue ouercome the wicked.

15. Nolite diligere mundum, neque ea quæ in mundo ſunt. Si quis diligit mundum, non eſt charitas Patris in eo.

Loue not the worlde/ neither the things that are in the worlde. If any man loue the worlde/ the loue of the Fathers is not in him.

16. Quoniam omne quod eſt in mundo, concupiſcentia carnis eſt, & cõcupiſcentia oculorum, & ſuperbia vitæ quæ non eſt ex patre, ſed ex mundo eſt.

For all that is in the worlde as the luſt of the fleſh/ the luſt of the eyes/ and the pride of life is not of the Father/ but is of the worlde.

17. Et mundus tranſit, & concupiſcentia eius. Qui autem facit voluntatem Dei, manet in æternum.

And the world paſſeth away/ and the luſt thereof: but hee that fulfilleth the will of God/ abideth euer.

18. Filioli, noviſſima hora eſt, & ſicut audiſtis, quia Antichriſtus venit: nunc Antichriſti multi facti ſunt, unde ſcimus, quia noviſſima hora eſt.

Babes/ it is the laſt time/ and as ye haue heard that Antichriſt ſhall come/ euen now are there many Antichriſtes: whereby we knowe that it is the laſt time.

Das II. Capitel.

14. Ich (hab) euch Kindern geſchriebē/ denn jr kennet den Vater. Ich hab euch Vätern geſchrieben/ daß jhr den kennet/ der von anfang iſt. Ich habe euch Jünglingen geſchrieben/ daß jr ſtarck ſeyt/ vnd das Wort Gottes bey euch bleibet/ vnd den Böſewicht überwunden habt.

Jeg (haffuer ſcriffuet) eder Børn til/ thi at i kende Faderen. Jeg haffuer ſcreffuet eder Fedre til/ at i kende den/ ſom er aff begyndelſen. Jeg haffuer ſcreffuet eder vnge Folck til/ at i ſkulle vere ſtercke/ oc Guds ord bliffuer hoſs eder/ oc i offuerwunde den arge Skalck.

15. Habt nicht lieb die Welt/ noch was in der Welt iſt. So jemand die Welt lieb hat/ in dem iſt nicht die Liebe deß Vaters.

Elſker icke Verden/ icke helder det ſom i Verden. Der ſom nogen elſker Verden/ i hannem er icke Faderens Kærlighed.

16. Denn alles was in der Welt iſt/ nemlich deß Fleiſches luſt/ vnd der Augen luſt/ vnd hochfertiges leben/ iſt nicht vom Vater/ Sondern von der Welt.

Thi alt det ſom er i Verden/ ſom er Kødens lyſt/ oc Øynens lyſt/ oc it hofferdigt Leffnet/ er icke aff Faderen/ men aff Verden.

17. Vnd die Welt vergehet mit jrer luſt. Wer aber den willen Gottes thut/ der bleibt inn ewigkeit.

Oc Verden forgaar met hendis lyſt. Men huo ſom gør Guds vilie/ hand bliffuer i euighed.

18. Kinder/ es iſt die letzte ſtund vnd wie jhr gehöret habt/ daß der Widerchriſt kommet/ vnd nun ſind vil Widerchriſten worden/ daher erkennen wir/ daß die letzte ſtunde iſt.

Børn/ det er den ſiſte time/ oc ſom i haffue hørt/ at Antichriſten kommer/ oc nu ere bleffne mange Antichriſter/ Der paa kende wi/ at den ſiſte time er.

Kapitola II.

14. Pſal wám Nemluwňátka/ že gſte poznali Otce. Pſal wám Starij/ že gſte poznali toho kterýž gt od počatku. Pſal wám mladij/ že gſte ſylnij včiněni/ a ſlowo Božij přebýwá w wás/ a přemohli gſte zloſtnijka.

Piſałem wam dziateczki iż znaćie oycá/ piſałem wam oycowie iż znaćie tego ktory ieſt od początku/ piſałem wam młodźieńcy iż ieſteſćie mocni/ á ſłowo Boże mieſzka w was/ y onego złe go zwyćiężyliśćie.

15. Nemilůgte Swěta/ ani těch wěcý kteréž gſau na Swětě. Nebo kdož miluge Swět/ nenijť láſky Otcowy w něm.

Nie miłuyćie świátá/ áni tych rzeczy ktore ſą ná świećie/ ieſli kto miłuie świát/ miłośći oycowſkiey w nim nie maſz.

16. Nebo wſſecko což geſt na Swětě/ gť žádoſt těla/ a žádoſt očij/ a pýcha žiwota/ a tytoť wěcy negſau z Otce/ ale z Swěta.

Abowiem wſzytko co ieſt ná świećie/ pożądliwość ćiáłá/ y żądza oczu/ y pycha żywotá/ nie ieſtći z oycá/ ale z świátá.

17. A Swět zahyne/ y žádoſt geho. Ale kdož činij wůli Božij/ ten trwá na wěky.

A świátći przemija y pożądliwość tego/ ále ktory czyni wolą Bożą/ trwa na wieki.

18. Synáčkowé mogi/ poſlednij geſt hodina/ a yakož gſte ſlyſſely že Antykryſt přigijti má: y prawijmť wám/ že giž nynij Antykryſtowé mnozý gſau včiněni/ a po tom známe/ že geſt giž poſlednij hodina.

Dźiateczki iuż ći ieſt oſtátni czás/ á iákośćie ſłyſzeli iż Anthykryſt ma przyidź/ y teraz wiele Anthykryſtow náſtało/ z kąd wiemy iż ieſt oſthátni czas.

19 מִנַּן נְפַקוּ אֶלָּא לָו מִנַּן הֲווֹ אֶלָּא נְפַקוּ מִנַּן ה דְּתֶתְיְדַע דְּלָו מִנַּן הֲווֹ׃

Eſſi ſono vſciti da noi, ma non erano de noſtri: perche ſe fuſſeno ſtati de noſtri, ſarebben reſtati con eſſonoi: ma queſto è a fine che ſi manifeſtaſſeno che non ſon tutti de noſtri.

20 וְאַנְתּוּן מְשִׁיחוּתָא אִית לְכוּן מִן קַדִּישָׁא וּפָרְשִׁין אַנְתּוּן הוּ לְכֻל אֱנָשׁ׃

Ma voi hauete l'vntione dal Santo, e conoſcete tutte le coſe.

21 לָא כֶּתְבֶת לְכוּן דְּלָא יָדְעִין אַנְתּוּן לַהּ לִשְׁרָרָא אֶלָּא דְּיָדְעִין אַנְתּוּן לַהּ וְדִכְלָה דַּגָּלוּתָא לָא הֲוָת מֶנַּהּ מִן שְׁרָרָא׃

Io non v'ho gia ſcritto, come ſe voi non conoſceſte la verità, ma come à quelli che la conoſcete, e ſapete che niſſun mendacio è de la verità.

22 מַנּוּ דַּגָּלָא אֶלָּא אֶן אֵינָא דְּכָפַר דְּיֵשׁוּעַ לָא הֲוָא מְשִׁיחָא וְהָנָא הוּ מְשִׁיחָא דַּגָּלָא הַו דְּכָפַר בְּאַבָּא כָּפַר אָף בִּבְרָא׃

Chi è mendace, ſenon colui che niega IESV eſſer Chriſto? coſtui è Antichriſto, che niega il Padre & il Figliuolo.

23 וְהַו דְּכָפַר בִּבְרָא אָף לָא בְּאַבָּא מְהַיְמֵן מַן דְּמַוְדֵא בִּבְרָא וְאָף בְּאַבָּא מַוְדֵא׃

Chiunque niega il Figliuolo, coſtui ne anco ha il Padre: e chi confeſſa il Figliuolo, ha ettandio il Padre.

24 וְאַנְתּוּן מֶדֶם דִּשְׁמַעְתּוּן מִן קְדִים יְקַוֵּא לְוָתְכוּן אֶן גֵּיר מְקַוֵּא לְוָתְכוּן מֶדֶם דִּשְׁמַעְתּוּן מִן קְדִים אָף אַנְתּוּן מְקַוֵּין אַנְתּוּן בְּאַבָּא וּבִבְרָא׃

Reſti adunque in voi quello che vdiſte da principio. Se quello che voi vdiſte da principio reſtarà in voi, ancor voi reſtarete nel Figliuolo e nel Padre.

19 מֵעִמָּנוּ יָצְאוּ אַךְ לֹא הָיוּ מִמֶּנּוּ וְאִם הָיוּ מִמֶּנּוּ בֶּאֱמֶת קָמוּ עִמָּנוּ כִּי־אִם אֲשֶׁר יִגָּלוּ כִּי־כֻלָּם לֹא הָיוּ מִמֶּנּוּ׃

Ellos ſalieron de noſotros, mas no eran de noſotros, porque ſi fueran de noſotros, vuieran cierto permanecido con noſotros: pero eſto es paraque ſe manifeſtaſſe que todos no ſon de noſotros.

20 וְאַתֶּם לְקַחְתֶּם אֶת הַמִּשְׁחָה מִקֹּדֶשׁ וִידַעְתֶּם כֹּל׃

Mas voſotros teneys la Vncion del Sancto, y conoceys todas las coſas.

21 לֹא־כָתַבְתִּי אֲלֵיכֶם כִּי־לֹא יְדַעְתֶּם אֶת־הָאֱמֶת כִּי־אִם כִּי־יְדַעְתּוּהָ וְכִי־כָל־כָּזָב מֵאֱמֶת אֵינֶנּוּ׃

No os he eſcripto, como ſi ignoraſſedes la verdad mas como à los que la conoceys, y que ninguna mentira es de la verdad.

22 וּמִי־הוּא הַכּוֹזֵב הֲלֹא הַמְכַחֵשׁ כִּי־יֵשׁוּעַ אֵינֶנּוּ הַמָּשִׁיחַ זֶה הוּא אוֹיֵב הַמָּשִׁיחַ הַמְכַחֵשׁ אֶת־הָאָב וְאֶת־הַבֵּן׃

Quien es mentiroſo, ſino el que niega que Ieſus es el Chriſto: eſte es Antichriſto que niega àl padre y àl Hijo.

23 כָּל־אֲשֶׁר מְכַחֵשׁ אֶת־הַבֵּן לֹא יֶשׁ־לוֹ הָאָב (וְהַמִּתְוַדֶּה אֶת־הַבֵּן גַּם יֵשׁ לוֹ הָאָב׃)

Qualquiera que niega àl Hijo, eſte tal tampoco tiene àl padre: Qualquiera que confieſſa àl Hijo, tiene tambien àl padre.

24 וּמָה שְׁמַעְתֶּם מֵרֵאשִׁית יְעוֹדֵד בָּכֶם אִם יְעוֹדֵד בָּכֶם אֲשֶׁר מֵרֵאשִׁית שְׁמַעְתֶּם גַּם אַתֶּם בַּבֵּן וּבָאָב תְּעוֹדֵדוּ׃

Pues lo que aueys oydo deſde el principio, ſea permaneciente en voſotros: porque ſi lo que aueys oydo deſde el principio fuere permaneciente en voſotros, tambien voſotros permanecereys en el Hijo y en el padre.

19. Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ᾽ οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν. εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἂν μεθ᾽ ἡμῶν. ἀλλ᾽ ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶ πάντες ἐξ ἡμῶν.

Ils ſont ſortis d'entre nous, mais ils n'eſtoyent point d'entre nous: car s'ils euſſent eſté d'entre nous ils fuſſent demeures auec nous: mais c'eſt afin qu'il fuſt manifeſté que tous ne ſont point d'entre nous.

20. Καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ οἴδατε πάντα.

Mais vous auez l'onction de par le Sainct, & cognoiſſez toutes choſes.

21. Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ᾽ ὅτι οἴδατε αὐτήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστι.

Ie ne vous ai pas eſcrit comme ſi vous ne cognoiſſiez point la verité, ains pour ce que vous la cognoiſſez, & que menterie aucune n'eſt point de verité.

22. Τίς ἐστιν ὁ ψεύστης, εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ χριστός; οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν.

Qui eſt menteur ſinon celui qui nie Ieſus eſtre le Chriſt? ceſtui-la eſt l'Antechriſt qui nie le Pere & le Fils.

23. Πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱόν, οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει· ὁ(ὁμολογῶν τὸν υἱὸν καὶ τὸν πατέρα ἔχει.)

Quiconque nie le Fils, n'a non plus le Pere: quiconque confeſſe le Fils, a auſſi le Pere.

24. Ὑμεῖς οὖν ὃ ἠκούσατε ἀπ᾽ ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω. ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὃ ἀπ᾽ ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε.

Ce donc que vous auez entendu dés le commencement ſoit permanent en vous: car ſi ce que vous auez entendu dés le commencement, eſt permanent en vous vous auſſi demeurerez au Fils & au Pere.

CAP. II.	Das II. Capitel.	Kapitola II.
19. Ex nobis prodierunt: ſed non erant ex nobis, nam ſi fuiſſent ex nobis, permanſiſſent utique nobiſcum, ſed manifeſti ſint quoniam non ſunt omnes ex nobis.	19. Sie ſind von vns außgegangen / Aber ſie waren nicht von vns / Denn wo ſie von vns geweſen weren / ſo weren ſie ja bey vns blieben / Aber auff daß ſie offenbar würden / daß ſie nicht alle von vus ſind.	19. Z nás gſau wyſſli / ale nebyli z nás. Neb byť byli z nás / zuoſtaliby byli zagiſtě s námi ale aby ſe zgewili / že negſau wſſyckni z nás.
They went out from vs / but they were not of vs: for if they had beene of vs / they would haue continued with vs. But this commeth to paſſe / that it might appeare / that they are not all of vs.	De ere vdgongne fra oſſ / men de vaare icke aff oſſ thi at haffde de veret aff oſſ / da haffde de io bleffuet hoſ oſſ / Men at de ſkulde obenbaris / At de ere icke alle aff oſſ.	Z naſći wyſzli / ále nie byli z nas / ábowiem ieſliby z nas byli / iśćieby byli z námi trwáli / A to ſie ſtało áby ſie okazáli iż nie wſzyſcy z nas ſa.
20 Sed vos unctionem habetis à Sancto, & noſtis omnia.	20. Vnd jhr habt die Salbung von dem der heilig iſt / vnd wiſſet alles.	20. Wy pak pomazánij máte od Swatého / a znáte wſſecky wěcy.
But yee haue an oyntment from him that is Holy / and yee haue knowen all things.	Oc i haffue Saluen aff den ſom er hellig / oc vide alting.	A le wy pomázánie máćie od onego świętego / y wſzytki rzeczy vmiećie.
21. Non ſcripſi vobis quaſi ignorantibus veritatem, ſed quaſi ſcientibus eam, & quoniam omne mendacium ex veritate non eſt.	21. Jch hab euch nicht geſchrieben / als wiſſet jhr die Warheit nicht / ſondern jr wiſſet ſie / vnd wiſſet / daß keine lügen auß der Warheit kompt.	21. Nepſal gſem wám yako těm kteřijž neznagij prawdy / ale yako těm kteřijž neznagij prawdy / ale yako těm kteřijž gi znagij: a že každá lež nenij z prawdy.
I haue not written vnto you / becauſe ye know not the trueth: but becauſe ye know it / and that no lie is of the trueth.	Jeg ſcreff eder icke til / ſom i viſte icke Sandhed / men i vide den / oc vide / at der kommer ingen Løgn aff Sandhed.	Nie piſałem wam iákobyśćie prawdy nie vmieli / áleś wy ia znaćie / áiż żadne kłamſtwo nie ieſt z prawdy.
22. Quis eſt mendax, niſi is qui negat quoniam Ieſus non eſt Chriſtus? Hic eſt Antichriſtus qui negat Patrem & Filium.	22. Wer iſt ein Lügner / ohn der da läugnet / daß Jeſus der Chriſt ſey? Das iſt der Widerchriſt / der den Vater vnd den Sohn läugnet.	22. Kdo geſt tehda lhář / nežli ten kdož zapijrá že Gežijš nenij Kryſtus? A ten geſt Antykryſt / kterýž zapijrá Otce y Syna.
Who is a lier / but he that denieth that Jeſus is Chriſt? The ſame is the Antichriſt that denieth the Father and the Sonne.	Huo er en Løgnere vden den ſom necter / at Jheſus er Chriſtus? Det er den Antichriſt / ſom necter Faderen oc Sønnen.	Ktoż ieſt kłamcą iedno then kthory przy iż Jezus nie ieſt Kryſtusz? tenći eſt Anthykryſtem przac ſie Oycá y Syná.
23. Omnis qui negat Filium, nec Patrem habet: qui confitetur Filium, & Patrem habet.	23. Wer den Sohn läugnet / der hat auch den Vater nicht (. Wer den Son bekennet / der hat auch den Vater.)	23. Nebo každý kdo zapijrá Syna / nemá ani Otce: A kdo wyznáwá Syna / máť y Otce.
Whoſoeuer denieth the Sonne / the ſame hath not the Father. (But he that confeſſeth the Sonne / hath alſo the Father.)	Huo ſom necter Sønnen / Hand haffuer oc icke Faderen. (Huoſom Sønnen bekender / hand haffuer oc Faderen.)	A ktokolwiek Syná przy / ten áni Oycá ma (ktobykolwiek wyznal Syná ten Oycá ma.
24. Vos quod audiſtis ab initio, in vobis permaneat: Si in vobis permãſerit quod audiſtis ab initio, & vos in Filio & Patre manebitis.	24. Was jr nun gehöret habt von anfang / das bleibe bey euch. So bey euch bleibet / was jhr von anfang gehöret habt / ſo werdet jr auch bey dem Sohn vnd Vater bleiben.	24. Wy co gſte ſlyſſeli od počátku / zůſtaniž w wás: to co gſte ſlyſſeli od počátku / y wy w Synu a w Otcy trwati budete.
Let therefore abide in you that ſame which ye haue heard from the beginning. If that which yee haue heard from the beginning / ſhall remaine in you / ye alſo ſhall continue in the Sonne / and in the Father.	Huad ſom i nu haffue hørt aff begyndelſen / det lader bliffue hoſſ eder. Der ſom det bliffuer hoſſ eder / ſom i hørde aff begyndelſen / da ſkulle oc i bliffue hoſſ Sønnen oc Faderen.	Cośćie tedy ſłyſzeli od początku / tho niechay w was trwa / ieſliby w was trwáło cośćie ſłyſzeli od początku / wy też w Oycu y w Synie trwáć będźiećie.

ב

25 וְהָנַו שׁוּודָיָא דְּאֶשְׁתַּוְדִי לַן חַיֵּא דַּלְעָלַם ׃

E queſta è la promeſſa, laquale egli ci ha promeſſo, cioè la vita eterna.

26 הָלֵין דֵּין כְּתְבֵת לְכוּן מֶטוּל אִילֵין דְּמַטְעֵין לְכוּן ׃

Io v'ho ſcritto queſte coſe di coloro che v'ingannano.

27 וְאַף אַנְתּוּן אֶן תְּקַנֵּא לְוָתְכוּן מְשִׁיחוּתָא דְּקַבֶּלְתּוּן מֶנֵּה לָא סְנִיקִין אַנְתּוּן דְּאֶנָשׁ נַלְפְכוּן אֶלָּא אַיךְ מְשִׁיחוּתָא דְּאִיתַיָה מֶן אֱלָהָא הִי מַלְפָא לְכוּן עַל כֻּל מֶדֶּם וְשַׁרִירָא הִי וְלַית בָּה דַּגָּלוּתָא וַאיךְ דְּאַלְפְכוּן קוּוּ בֵּה ׃

Ma l'Vntione, laqual voi hauete riceuuta da lui, dimora in voi, e non hauete biſogno che alcuno v'inſegni: ma ſi come eſſa Vntione v'inſegna tutte le coſe, laquale è verace, e non è bugiarda. E ſecondo ch'ella v'ha inſegnato, ſtarete in eſſa.

28 וְהָשָׁא בְּנַי קוּוּ בֵּה דְּמָא דְּמֶתְגְּלֵא לָא נֶבְהַת מֶנֵּה אֶלָּא תֶּהְוֵא לַן גַּלְיוּת אַפָּא בְּמֵאתִיתֵה ׃

Et hora figliuoli, ſtate in lui, accioche quando egli apparirà, noi habbiam confidanza, e non ſiamo ſuergognati da eſſo ne la ſua venuta.

29 אֶן יָדְעִתּוּן דְּזַדִּיק הוּ דְּעוּ דְּאַף כֻּל דְּעָבֵד זַדִּיקוּתָא מֶנֵּה אִיתַוְהִי ׃

Se voi ſapete ch'egli è giuſto, ſappiate che chiunque fa la giuſtitia è nato di lui.

ג

1 וַחֲזַו דַּכְמָא סַגִּי חוּבֵּה דְּאַבָּא לְוָתַן דִּבְנַיָּא קְרָן אַף עְבַדַן מֶטוּל הָנָא עָלְמָא לָא יָדַע לַן מֶטוּל דְּאַף לָא לֵה יָדַע ׃

Vedete qual charità ci ha data il Padre, che noi ſiamo chiamati figliuoli di Dio: per queſto il mondo non vi conoſce, percioch'ei non ha conoſciuto lui.

ב

25 וְזֹאת הִיא הַבְּשׂוֹרָה אֲשֶׁר הוּא בִשֵּׂר אוֹתָנוּ חַיֵּי עוֹלָם ׃

Y eſta es la promeſſa laqual el nos prometio que es vida eterna.

26 אֶת־הָאֵלֶּה כָּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם עַל־מַתְעֵיכֶם ׃

Eſto os hé eſcripto de los que os engannan:

27 וְהַמִּשְׁחָה אֲשֶׁר לְקַחְתֶּם מִמֶּנּוּ תְּעוֹדֵד בָּכֶם וְלֹא תִצְטָרְכוּ אֲשֶׁר אִישׁ יְלַמֶּדְכֶם כִּי־אִם אֵיךְ הַמִּשְׁחָה הַזֹּאת מְלַמְּדָה אֶתְכֶם עַל־כֹּל וֶאֱמֶת הִיא וְאֵינֶנָּה כָזָב וּכְמוֹ לִמְּדַתְכֶם עִמְדוּ בָהּ ׃

Y la Vncion que voſotros aueys recebido del, mora en voſotros: y no teneys neceſſidad que ninguno os enſenne: mas como la Vncion miſma os enſenna de todas coſas, y es verdadera, y no es mentira anſi como os ha enſennado, perſeuerad en el.

28 וְעַתָּה בָנַי עִמְדוּ בָהּ אֲשֶׁר אִם יִגָּלֶה תִּהְיֶה לָנוּ בִטָּחוֹן וְלֹא נֵבוֹשׁ מִמֶּנּוּ בְּבוֹאוֹ ׃

Y aora hijtos, perſeuerad en el: paraque quando apareciere, tengamos confiança, y no ſeamos confundidos del en ſu venida.

29 אִם תֵּדְעוּ כִּי־צַדִּיק הוּא דְּעוּ כִּי־כָל־הָעוֹשֶׂה אֶת־צְדָקָה נוֹלַד מִמֶּנּוּ ׃

Si ſabeys que el es juſto, ſabed tambien que qualquiera que haze juſticia, es nacido del.

ג

1 חֲזוּ כַּמָּה אַהֲבָה נָתַן לָנוּ הָאָב אֲשֶׁר בְּנֵי אֱלֹהִים נִקְרָא בַּעֲבוּר זֹאת הָעוֹלָם אֵינֶנּוּ יוֹדֵעַ אוֹתָנוּ כִּי־לֹא יְדָעוֹ ׃

Mirad qual charidad nos ha dado el padre, que ſeamos llamadoz hijos de Dios: por eſto el mundo no nos conoce porque no lo conoce à el.

ϐ'.

25. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία, ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Et c'eſt ici la promeſſe, laquelle il vous a annoncee, aſſauoir la vie eternelle.

26. Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς.

Ie vous ai eſcrit ces choſes touchant ceux qui vous ſeduiſent.

27. Καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ, ἐν ὑμῖν μένει, καὶ οὐ χρείαν ἔχετε ἵνα τις διδάσκῃ ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ αὐτὸ χρίσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθές ἐστι, καὶ οὐκ ἔστι ψεῦδος· καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μενεῖτε ἐν αὐτῷ.

Mais l'onction que vous auez receuë de lui demeure en vous, & vous n'auez point beſoin qu'on vous enſeigne: ains cōme la meſme onction vous enſeigne toutes choſes, & eſt veritable, & n'eſt point menterie: & cōme elle vous a enſeignés, vous demeurerez en lui.

28. Καὶ νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ· ἵνα ὅταν φανερωθῇ, ἔχωμεν παῤῥησίαν, καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

Maintenant donc, mes petis enfans, demeurez en lui: afin que quand il apparoiſtra nous ayons aſſeurance, & que ne ſoyons confus de ſa preſence à ſa venue.

29. Ἐὰν εἰδῆτε ὅτι δίκαιός ἐστι, γινώσκετε ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

Si vous ſauez qu'il eſt iuſte, ſachez que quiconque fait iuſtice, eſt né de lui.

ΚΕΦΑΛ. γ'.

Ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ, ἵνα τέκνα θεοῦ κληθῶμεν. διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν.

Voyez quelle charité nous a donnee, le Pere que nous ſoyons nommés enfās de Dieu: pource le monde ne vous cognoiſt point, d'autant qu'il ne l'a point cognu.

CAP. II.

25. Et hæc eſt repromiſſio quam ipſe pollicitus eſt nobis, vitam æternam.

And this is the promes that he hath promised vs/euen eternall life.

26. Hæc ſcripſi vobis de his qui ſeducunt vos.

Theſe things haue I written vnto you/concerning them that deceyue you.

27. Et vos unctionem quam accepiſtis ab eo, maneat in vobis. Et non neceſſe habetis ut aliquis doceat vos, ſed ſicut unctio eius docet vos de omnibus, & verum eſt, & non eſt mendaciũ. Et ſicut docuit vos, manete in eo.

But the anoynting which ye receyued of him/dwelleth in you:and yee neede not that any man teache you : but as the ſame Anoynting teacheth you of all things/and it is true/and is not lying/ and as it taught you/ ye ſhall abide in him.

28. Et nunc filioli manete in eo, ut cùm apparuerit, habeamus fiduciam, & non confundamur ab eo in adventu eius.

And nowe/litle children / abide in him / that when he ſhall appeare / we may be bold/and not be aſhamed before him at his comming.

29. Si ſcitis quoniam iuſtus eſt, ſcitote quoniam & omnis qui facit iuſtitiam, ex ipſo natus eſt.

If ye knowe that he is righteous / knowe ye that he which doeth righteouſly/is borne of him.

CAP. III.

Videte qualem charitatem dedit nobis Pater, ut filii Dei nominemur & ſimus. Propter hoc mundus non novit nos: quia non novit eum.

Beholde/ what loue the Father hath ſhewed on vs / that we ſhoulde be called the ſonnes of God : for this cauſe the worlde knoweth you not / becauſe it knoweth not him.

Das II. Capitel.

25. Vnd das iſt die Verheiſſung/die er vns verheiſſen hat / das ewige Leben.

Oc det er Forietteſe/ ſom hand loffuede oſſ / det euige Liff.

26. Solches hab ich euch geſchrieben von denen / die euch verführen.

Dette ſcreff ieg eder til om dem/ſom eder forføre.

27. Vnd die Salbung / die jhr von jm empfangen habt/ bleibet bey euch. Vnd dörffet nicht / daß euch jemand lehre / ſondern wie euch die Salbung allerley lehret/ ſo iſts war/ vnd iſt keine lügen. Vnd wie ſie euch gelehrt hat/ ſo bleibet bey demſelbigen.

Oc den Salue ſom i anammede aff hannem bliffuer hoſſ eder/ oc i behøffue icke / at nogen ſkal lære eder/men lige ſom den Salue lærer eder allehonde/ſaa er det ſant / oc er ingen løgn. Oc lige ſom hun lærde eder/ ſaa bliffuer ved det ſamme.

28. Vnd nun Kindlein / bleibet bey jm/auff daß/wenn er offenbaret wird/ daß wir freydigkeit haben / vnd nicht zu ſchanden werden für jm / in ſeiner zukunfft.

Oc nu Børn/ bliffuer hoſſ hannem/ Paa det at naar hand obenbaris / at wi ſkulle haffue Driſtighed/ oc icke beſkemmis faar hannem/i hans tilkommelſe.

29. So jhr wiſſet / daß er gerecht iſt / ſo erkennet auch / daß / wer recht thut/ der iſt von jm geborn.

Der ſom i vide at hand er retferdig/ da kende i oc/at huo ſom gør retferdighed/ hand er fød aff hannem.

Das III. Capitel.

Sehet/ welche eine liebe hat vns der Vater erzeigt/ daß wir Gottes Kinder ſollen heiſſen. Darumb kennet euch die Welt nicht / denn ſie kennet jn nicht.

SEer/ huilcken kærlighed Faderen beuiſde oſſ/at wi ſkulde kaldis Guds Børn. Der faare kender Verden eder icke/ thi de kende hannem icke.

Kapitola II.

25. A totok geſt zaſlijbenij kterėž geſt wám on zaſlijbil/ wěčný žiwot.

A táć ieſt oná obietnica ktora obiecał nam/ to ieſt żywot wiecżny.

26. Toto gſem pſal wám/ o těch kteřij wás ſwozugij.

Ty rzecży piſałem wam o tych ktorzy was zwodzą.

27. A wy pomazánij kterž gſte wzali od něho/ ať zuoſtáwá w wás. A nenij wám potřebij / aby wás kdo včil: ale yakož pomazánij geho včij wás o wſſech wěcech/a prawda geſt/ a nenij lež. A yakož geſt naučil wás/ w tom trwayte.

Ale pomázánie ktoreśćie wźięli od niego/trwa w was/ á nie potrzebuićie áby was kto naucżył/Ale iáko też pomazánie vczy was o wßytkich rzeczách/ ktore też prawdźiwe ieſt á nie klamliwe/ á iáko nánaucżyło was/ w nim trwáć bedźiećie.

28. A nynij Synačkowé zuoſtaňtež w něm / abychom když ſe okáže dauffánij měli / a nebyli pohaněni od něho při geho přijchodu.

Teraz tedy dźiateczki trwayćie w nim/ ábyſmy gdy ſie okaże vfánie mieli/ ány ſie wſtydali przed nim w przyśćiu iego.

29. Wijteli to že geſt on ſprawedliwý/ wěztež také že každý kdo činij ſprawedlnoſt/ z něho ſe narodil.

Ieſli wiećie iż ſpráwiedliwy ieſt/ wiećie iż ktokolwiek czyni ſpráwiedliwość/ z niego ſie národźił.

Kapitola III.

Wizte kterakau Láſku vkázal nám Buoh Otec/abychom Synowé Božij ſlauli y byli. A protož ſwět nezná nás/ neb geho nezná.

OBácżćie iáka miłość dał nam Oćiec/ tho ieſt/ ábyſmy byli názwani ſyny Bożymi/ dla tego świáth nas nie zna/ iż też nie zna iego.

ג

2 חַבִּיבַי הָשָׁא בְּנַוְהִי חְנַן דַּאלָהָא וְלָא אֶתְגְּלִי עַד מָא לְהָשָׁא מָנָא עֲתִידִינַן דְּנֶהֱוֵא יָדְעִינַן דֵּין דְּמָא דְּאֶתְגְּלִי בַּדְמוּתֵהּ הָוֵינַן וְחָזֵינַן לֵהּ אֵיךְ מָדֵם דְּאִיתַוְהִי׃

Cariſſimi, noi ſiamo hora figliuoli di Dio, & ancor non è apparſo quel che noi ſaremo: ma ben ſappiamo che quãdo egli apparirà, ſaremo ſimili à lui: percioche noi lo vedremo coſi com'egli è.

3 וְכֻל אְנָשׁ דְּאִית לֵהּ עֲלַוְהִי הָנָא סַבְרָא מְדַכֵּא נַפְשֵׁהּ אֵיךְ דְּהָו דְּכֵא הוּ׃

E chiunque ha queſta ſperanza in lui, purifica ſe ſteſſo, ſi come ancor egli è purò.

4 מַן דֵּין דְּעָבֵד חְטִיתָא עַוְלָא סָעַר חְטִיתָא גֵּיר כֻּלָּהּ עַוְלָא הִי׃

Chiunque commette il peccato, tranſgrediſce ancora la Legge, & il peccato è tranſgreſſione de la Legge.

5 וְיָדְעִין אַנְתּוּן דְּהָו דְּאֶתְגְּלִי דְּנִסַּב חְטָהַין וַחְטִיתָא בֵּהּ לַית׃

E voi ſapete ch'egli è apparſo per togliet via i noſtri peccati: e peccato in lui non è.

6 וְכֻל דְּבֵהּ מְקַוֵּא לָא חָטֵא וְכֻל דְּחָטֵא לָא חֲזָיְהִי וְלָא יַדְעֵהּ׃

Chiunque ſta in lui, non pecca: chiunque pecca, non l'ha veduto non conoſciuto.

7 בְּנַי לָא אְנָשׁ נַטְעֵיכוּן הָו דְּעָבֵד זַדִּיקוּתָא זַדִּיקָא הוּ אֵיךְ דְּאַף הָו (מְשִׁיחָא) אִיתַוְהִי זַדִּיקָא׃

Figliuoli, niuno v'inganni, chi fa la giuſtitia, è giuſto, ſi come ancor egli è giuſto.

8 וְהָו דְּסָעַר חְטִיתָא מֵן סָטָנָא הוּ מֶטוּל דְּמֵן רֵישִׁיתָא הָו סָטָנָא חָטֵא הוּ וּמֶטוּל הָנָא אֶתְחְזִי בְּרֵהּ דַּאלָהָא דְּנִשְׁרֵא עְבָדַוְהִי דְּסָטָנָא׃

Chi commette il peccato, è dal diauolo: percio che il diauolo pecca fin da principio. A queſto fine è apparſo il Figliuol di Dio, per diſtruggere l' opere del diauolo.

ג

2 אֲהוּבַי עַתָּ הוֹוִים אֲנַחְנוּ בְּנֵי אֱלֹהִים וְעַד־הֵנָּה לֹא נִגְלָה מַה נִּהְיֶה וְיָדַעְנוּ אִם יִגָּלֶה כִּי־דוֹמִים לוֹ נִהְיֶה כִּי־נַבִּיטֵהוּ מִפָּנִים אֶל־פָּנִים כָּמוֹהוּ׃

Muy amados, aora ſomos hijos de Dios, y aun no es manifeſtado loque auemos de ſer: pero ſabemos que quando el apareciere, ſeremos ſemejantes à el, porque lo veremos como el es.

3 וְכָל־אֲשֶׁר יֶשׁ־לוֹ הַתִּקְוָה כָּזֹאת אֵלָיו מְקַדֵּשׁ אֶת־נַפְשׁוֹ כָּמוֹ אֲשֶׁר קָדוֹשׁ הוּא׃

Y qualquiera que tiene eſta eſperança en el ſe purifica, como el tambien es limpio.

4 כָּל־אֲשֶׁר עוֹשֶׂה אֶת־חֲטָאָה גַּם עוֹשֶׂה אֶת־עַוְלָה וְהַחֲטָאָה עַוְלָה הִיא׃

Qualquiera que haze peccado, traſpaſſa tambien la Ley: y el peccado es transgreſſion de la ley

5 וִידַעְתֶּם כִּי־הוּא נִגְלָה לָשֵׂאת אֶת־חַטֹּאתֵינוּ וַחֲטָאָה אֵינֶנָּה בּוֹ׃

Y ſabeys que el aparecio para quitar nueſtros peccados, y no ay peccado en el.

6 כָּל־אֲשֶׁר עוֹמֵד בּוֹ אֵינֶנּוּ חוֹטֵא וְכָל־אֲשֶׁר חוֹטֵא לֹא רָאָה אוֹתוֹ וְלֹא יְדָעוֹ׃

Qualquiera que permanece en el, no pecca, qualquiera que pecca, no lo ha viſto, y no lo ha conocido.

7 בָּנַי אִישׁ לֹא יַתְעֶה אֶתְכֶם אֲשֶׁר עוֹשֶׂה צְדָקָה צַדִּיק הוּא כָּמוֹ צַדִּיק הוּא׃

Hijitos, ninguno os enganne: el que haze juſticia, es juſto, como el tambien es juſto.

8 הָעוֹשֶׂה חֲטָאָה מִשָּׂטָן הוּא כִּי־מֵרֵאשִׁית חָטָא הַשָּׂטָן לָזֹאת נִגְלָה בֶּן־אֱלֹהִים אֲשֶׁר יְשָׁרֶה אֶת־מַעֲשֵׂי הַשָּׂטָן׃

Elque haze peccados, es del diablo porque el diablo pecca deſde el principio Para eſto aparesció el Hijo de Dios, paraque deshaga las obras del diablo.

γ′.

2. Ἀγαπητοὶ, νῦν τέκνα θεοῦ ἐσμὲν, καὶ οὔπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα. οἴδαμεν δὲ ὅτι ἐὰν φανερωθῇ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα· ὅτι ὀψόμεθα αὐτὸν καθώς ἐστι.

Bien aimés, nous ſommes maintenant enfans de Dieu, mais ce que nous ſerons, n'eſt point encores apparu: or ſauons-nous qu'apres qu'icelui ſera apparu nous ſerons ſemblables à lui: car nous le verrons ainſi comme il eſt.

3. Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ᾽ αὐτῷ, ἁγνίζει ἑαυτὸν, καθὼς ἐκεῖνος ἁγνός ἐστι.

Et quiconque a ceſte eſperance en lui, ſe purifie comme auſſi icelui eſt pur.

4. Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ· καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία.

Quiconque fait peché, fait auſſi contre la Loy: & peché eſt ce qui eſt conte la Loy.

5. Καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη, ἵνα τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν ἄρῃ, καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστι.

Or vous ſauez qu'il eſt apparu, afin qu'il oſtaſt nos pechés: & il n'y a point de peché en lui.

6. Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων, οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρτάνων, οὐχ ἑώρακεν αὐτὸν, οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν.

Quiconque demeure en lui, ne peche point: quiconque peche, ne l'a point veu, ni ne l'a point cognu.

7. Τεκνία, μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς. ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, δίκαιός ἐστι, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν

Mes petis enfans que nul ne vous ſeduiſe: qui fait iuſtice, eſt iuſte comme icelui eſt iuſte.

8. Ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν· ὅτι ἀπ᾽ ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

Qui fait peché, il eſt du diable: car le diable peche dés le commencement. Or le Fils de Dieu eſt apparu, afin qu'il deffiſt les œuures du diable.

2. Chari-

CAP. III.

2. Chariſſimi, nunc filii Dei ſumus: & nondum apparuit quid erimus. Scimus quoniam cum apparuerit, ſimiles ei erimus: quoniam videbimus eum ſicuti eſt.

Dearely beloued/ nowe are we the ſonnes of God/ but yet it doeth not appeare what we ſhalbe: and we knowe that when hee ſhall appeare/ wee ſhalbe like him: for wee ſhall ſee him as he is.

3. Et omnis qui habet hanc ſpem in eo, ſanctificat ſe, ſicut & ille ſanctus eſt.

And euery man that hath this hope in him/ purgeth himſelfe/ euen as he is pure.

4. Omnis qui facit peccatum, & iniquitatem facit, & peccatum eſt iniquitas.

Whoſoeuer committeth ſinne/ tranſgreſſeth alſo the Lawe: for ſinne is the tranſgreſſion of the Lawe.

5. Et ſcitis quia ille apparuit ut peccata noſtra tolleret: & peccatum in eo non eſt.

And ye knowe that he appeared that hee might take away our ſinnes/ and in him is no ſinne.

6. Omnis qui in eo manet, non peccat: & omnis qui peccat, non vidit eum, nec cognovit eum.

Whoſoeuer abideth in him/ ſinneth not: whoſoeuer ſinneth/ hath not ſeene him/ neither hath knowen him.

7. Filioli, nemo vos ſeducat. Qui facit iuſtitiam, iuſtus eſt: ſicut & ille iuſtus eſt.

Litle children/ let no man deceyue you: he that doeth righteouſnes/ is righteous/ as he is righteous.

8. Qui facit peccatum, ex diabolo eſt: quoniam ab initio diabolus peccat. In hoc apparuit filius Dei, ut diſſolvat opera diaboli.

He that committeth ſinne/ is of the deuill: for the deuill ſinneth from the beginning: for this purpoſe appeared the Sonne of God/ that he might looſe the workes of the deuill.

Das III. Capitel.

2. Meine lieben wir ſind nun Gottes Kinder/ vnd iſt noch nicht erſchienen/ was wir ſein werden. Wir wiſſen aber/ wenn es erſcheinen wirdt/ daß wir jhm gleich ſein werden/ denn wir werden jn ſehen/ wie er iſt.

Mine elſkelige/ wi ere nu Guds Børn/ oc det er icke end nu obenbaret / huad wi ſkulle vere. Oc wi vide naar det bliffuer obenbare/ at wi ſkulle vere hannem lige/ thi wi ſkulle ſee hannem/ lige ſom hand er.

3. Vnd ein jeglicher/ der ſolche hoffnung hat zu jhm / der reiniget ſich/ gleich wie er auch rein iſt.

Oc huer ſom haffuer ſaadant haab til hannem/ hand renſer ſig/ lige ſom hand oc er ren.

4. Wer Sünde thut/ der thut auch vnrecht/ vnnd die Sünde iſt das vnrecht.

Huo ſom gør ſynd/ hand gør oc wret/ oc ſynden er den wret.

5. Vnd jhr wiſſet/ daß er iſt erſchienen/ auff daß er vnſere Sunde wegneme/ vnd iſt keine Sünde in jhm.

Oc i vide/ at hand er obenbaret / paa det hand ſkulde borttage vore ſynder/ oc der er ingen ſynd i hannem.

6. Wer in jm bleibet / der ſündiget nicht / Wer da ſündiget / der hat jn nicht geſehen noch erkant.

Huo ſom bliffuer i hannem/ hand ſynder icke/ huo ſom ſynder/ hand haffuer icke ſeet oc ey kent hannem.

7. Kindlein/ laſſet euch niemand verfüren. Wer recht thut/ der iſt gerecht/ gleich wie er gerecht iſt.

Børn/ lader ingen forføre eder. Huo ſom gør Retferdighed/ den er Retferdig/ lige ſom hand er Retferdig.

8. Wer Sünde thut / der iſt vom Teufel/ den der Teufel ſündiget von anfang. Darzu iſt erſchinen der Son Gottes/ daß er die werck deß Teufels zerſtöre.

Huo ſom gør ſynd/ hand er aff Dieffuelen / Thi Dieffuelen ſynder aff begyndelſen. Der til er Guds Søn obenbaret / at hand ſkulde forſtyre Dieffuelens gerninger.

Kapitola III.

2. Naymilegſſý/ giž nynij Synowé Božij gſme/ a geſſtě ſe neokázalo co budeme. Wijme zagiſtě že když okáže/ podobnij gemu budeme/ neb gey vzřijme tak yakož geſt.

Namileyſzy theraz ſynmi Bożymi ieſteſmy/ ále ſie ieſzcze nie okázálo co bedźiemy / lecz wiemy iż gdy on ſie okaże/ iemu podobni bedźiemy/ abowiem vyzrzymy go iáko ieſt.

3. A každý kdož má w něm tuto naděgi/ poſwěcuge ſebe/ yakož y on Swatý geſt.

A ktokolwiek ma tę nádźieie w nim/ oczyſcia ſie iáko y on czyſty ieſt.

4. Každý kdož činij hřijch/ činijť y neprawoſt: a hřijch geſt neprawoſt.

Ktokolwiek popełnia grzech/ pogo towu zakon przeſtepuie / gdyż grzech ieſt przeſtepſtwo zakonu.

5. A wijte že on ſe okázal proto/ aby hřijchy naſſe shladil/ a hřijchu na něm nenij.

Przytym wiecie iż on ſie okazał aby grzechy naſze zgładził/ á grzechu w nim niemaſz.

6. Každý kdož w něm přebýwá/ nehřeſſý: a káždý kdož hřeſſij/ newiděl ho aniž ho poznal.

Ktokolwiek w nim mieſzka/ nie grzeſzy/ ktho kolwiek grzeſzy/ nie widźiał go/ ani go zna.

7. Synáčkowé/ nižádný wás neſwoď. Kdož činij ſprawedlnoſt/ tenť geſt ſprawedliwý/ yakož y on geſt Sprawedliwý.

Synaczkowie niechay was żaden nie zwodźi/ ktokolwiek czyni ſprawiedliwość/ ſprawiedliwy ieſt iako y on ieſt ſpráwiedliwy.

8. Kdož činij hřijch/ z Diábla geſt/ neb Diábel od počátku hřeſſý. Protož ſe okázal Syn Božij/ aby kazyl ſkutky Diáblowy.

Ktory grzech popełnia/ ze dyabłá ieſt/ gdyż od poczatku dyabel grzeſzy/ ku temu ſie okazał Syn Boży/ áby zepſował vczynki diabłowe.

ג

9 כֻּל דְּאֶתְיְלֶד מֶן אֱלָהָא חַטִּיתָא לָא עָבֵד מֶטּוּל דְּזַרְעֵהּ בֵּהּ אִיתוֹהִי וְלָא מֶשְׁכַּח לְמֶחְטָא דְּמֶן אֱלָהָא אֶתְיְלֶד׃

Chiunque è nato di Dio, non commette peccato: percioche il ſeme di eſſo Iddio ſta in lui: e non puo peccare, perche egli è nato di Dio.

10 בְּהָדָא מֶתְפַּרְשִׁין בְּנַוְהִי דַּאלָהָא מֶן בְּנַוְהִי דְּסָטָנָא כֻּל דְּלָא עָבֵד זַדִּיקוּתָא וְלָא מַחֵב לַאחוּהִי לַיְתוֹהִי מֶן אֱלָהָא׃

In queſto ſono manifeſti i figliuoli di Dio e i figliuoli del diauolo. Chiunque non fa giuſtitia, non è da Dio: & ancora chi non ama il ſuo fratello.

11 דְּהָנַו פּוּקְדָנָא דַּשְׁמַעְתּוּן מֶן קְדִים ד דְּתֶתְחַבּוּן חַד לְחַד׃

Percioche queſta è l'ambaſciata che voi vdiſte da principio, Che noi amiamo l'vn l'altro.

12 לָו אַיְךְ קָאיֵן הָו דְּאִיתַוְהִי הֲוָא מֶן בִּישָׁא וְקַטֶל לַאחוּהִי וּמֶטּוּל מָנָא קְטַלֵהּ אֶלָּא מֶטּוּל דְּבִישִׁין הֲווֹ עֲבָדוֹהִי וְדַאחוּהִי זַדִּיקִין׃

Non come Cain che era dal maligno, & ammazzò il ſuo fratello. E perche cagione l'ammazzò egli? percioche le ſue opere eranno male, e quelle del ſuo fratello erano giuſte.

13 וְלָא תֶתְדַּמְרוּן אַחַי אֶן סָנֵא לְכוּן עָלְמָא׃

Non vi marauigliate fratelli miei, ſe il mondo v'ha in odio.

14 חְנַן יָדְעִינַן דְּשַׁנִּינַן מֶן מַוְתָּא לְחַיֵּא בְּהָדָא דַּמְחַבִּינַן לַאחַין הָו דְּלָא מַחֵב לַאחוּהִי בְּמַוְתָּא מְקַוֵּא׃

Noi ſappiamo che noi ſiam trapaſſati da la morte a la vita, percioche amiamo i fratelli.

15 כֻּל גֵּיר דְּסָנֵא לַאחוּהִי קָטֶל אֱנָשָׁא הוּ וִידַעִין א אַנְתּוּן דְּכֻל דְּקָטֵל אֱנָשָׁא לָא מַשְׁכְּחִין מְקַוְיָן בֵּהּ חַיֵּא דַּלְעָלַם׃

Chi non ama il fratello, reſta ne la morte: e Chiunque odia il ſuo fratello, è homicida: e voi ſapete che niuno homicida ha la vita eterna dimorante in eſſo.

ג

9 כָּל־אֲשֶׁר נוֹלַד מֵאֱלֹהִים אֶת־חַטָּאת לֹא עוֹשֶׂה כִּי־זַרְעוֹ מְעוֹדֵד בּוֹ וְלֹא יוּכַל לַחֲטוֹא כִּי־מֵאֱלֹהִים נוֹלַד הוּא׃

Qualquiera que es nacido de Dios, no haze peccado: porque ſu ſimiente eſtá en el: y no puede peccar, porque es nacido de Dios.

10 בְּזֹאת נִבְדָּלִים בְּנֵי־אֱלֹהִים מִבְּנֵי הַשָּׂטָן כָּל־אֲשֶׁר לֹא עוֹשֶׂה צְדָקָה אֵינֶנּוּ מֵאֱלֹהִים וַאֲשֶׁר לֹא אוֹהֵב אֶת־אָחִיו׃

En eſto ſon manifieſtos los hijos de Dios, y los hijos del diablo: qualquiera que no haze juſticia, y que no ama à ſu Hermano, no es de Dios.

11 כִּי־זֹאת הִיא הַבְּשׂוֹרָה אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם מֵרֵאשִׁית אֲשֶׁר נֶאֱהַב אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ׃

Porque eſta es la annunciacion que aueys oydo deſde el principio, Que nos amemos vnos à otros.

12 לֹא כְּמוֹ קַיִן אֲשֶׁר מֵרָע הָיָה וְהָרַג אֶת־אָחִיו וְעַל־מָה הֲרָגוֹ עַל־כִּי־מַעֲשָׂיו רָעִים הָיוּ וּמַעֲשֵׂי אָחִיו צַדִּיקִים׃

No como Cain que era del Maligno, y mató à ſu hermano. Y porque cauſa lo matô? Porque ſus obras eran malas, y las de ſu Hermano eran juſtas.

13 אַל־תִּתְמְהוּ אַחַי אִם יִשְׂנָאֲכֶם הָעוֹלָם׃

Hermanos mios, no os marauilleys ſi el mundo os aborrece.

14 אֲנַחְנוּ יָדַעְנוּ כִּי־הָלַכְנוּ מִמָּוֶת אֶל־הַחַיִּים כִּי־אוֹהֲבִים אֲנַחְנוּ אֶת־אַחֵינוּ אֲשֶׁר לֹא אוֹהֵב אֶת־אָחִיו מְעוֹדֵד בַּמָּוֶת׃

Noſotros ſabemos que ſomos paſſados de muerte à vida en que amamos à los Hermanos. El que no ama à ſu Hermano, eſtá en muerte.

15 כָּל־שׂוֹנֵא אָחִיו מְרַצֵּחַ הוּא וִידַעְתֶּם כִּי־כָל־מְרַצֵּחַ לֹא יֶשׁ־לוֹ חַיֵּי עוֹלָם לְהִתְעוֹדֵד בְּנַפְשׁוֹ׃

Qualquiera que aborrece à ſu Hermano, es homicida: y ſabeys que ningun homicida tiene vida eterna permaneciente en ſi:

γʹ.

9. Πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ, ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ· ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει. καὶ οὐ δύναται ἁμαρτάνειν· ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται.

Quiconque eſt né de Dieu, ne fait point de peché: car la ſemence d'icelui demeure en lui, & ne peut pecher, pource qu'il eſt né de Dieu.

10. Ἐν τούτῳ φανερά ἐστι τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ, καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου. πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Par ceci ſont manifeſtes les enfans de Dieu, & les enfans du diable: quicōque ne fait point iuſtice, & qui n'aime point ſon frere, n'eſt point de Dieu.

11. Ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ᾽ ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους.

Car c'eſt ici ce que vous auez ouï annoncer dés le commencement, aſſauoir, Que nous aimions l'vn l'autre:

12. Οὐ καθὼς Κάϊν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἦν, ἔσφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. καὶ χάριν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν; ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια.

Non point comme Cain qui eſtoit du malin, & tua ſon frere. Et pour quelle cauſe le tua-il? pource que ſes œuures eſtoyent mauuaiſes, & celles de ſon frere eſtoyent iuſtes.

13. Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

Mes freres, ne vous eſmerueillez point ſi le monde vous hait.

14. Ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς. ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν, μένει ἐν τῷ θανάτῳ.

En ce que nous aimons les freres, nous ſauōs que nous ſommes transferés de la mort à la vie: qui n'aime point ſon frere, il demeure en la mort.

15. Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἀνθρωποκτόνος ἐστί· καὶ οἴδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν.

Quiconque hait ſon frere, eſt meurtrier: & vous ſavez que nul meurtrier n'a la vie eternelle demeurante en ſoi.

CAP. III.

9. Omnis qui natus eſt ex Deo, peccatum non facit: quoniam ſemen ipſius in eo manet, & non poteſt peccare, quoniam ex Deo natus eſt.

Whoſoeuer is borne of God / ſinneth not: for his ſeede remayneth in him neyther can he ſinne / becauſe he is borne of God.

10. In hoc manifeſti ſunt filii Dei, & filii diaboli. Omnis qui non eſt iuſtus, non eſt ex Deo, & qui non diligit fratrem ſuum.

In this are the children of God knowen / and the children of the deuill: whoſoeuer doeth not righteouſnes / is not of God / neyther he that loueth not his brother.

11. Quoniam hæc eſt annuntiatio, quam audiſtis ab initio. Vt diligatis alterutrum.

For this is the meſſage that ye heard from the beginning/ that we ſhoulde loue one another.

12. Non ſicut Cain qui ex maligno erat: & occîdit fratrem ſuum. Et propter quid occîdit eum? Quoniam opera eius maligna erant: fratris autem eius, iuſta.

Not as Cain which was of the wicked/ and ſlew his brother: and wherefore ſlew he him? becauſe his owne workes were euill/ and his brothers good.

13. Nolite mirari fratres, ſi odit vos mundus.

Marueile not/ my brethren/ through the worlde hate you.

14. Nos ſcimus quoniam tranſlati ſumus de morte ad vitam, quoniam diligimus fratres. Qui non diligit: manet in morte.

We knowe that we are tranſlated frõ death vnto life / becauſe we loue the brethren: he that loueth not his brother/ abideth in death.

15. Omnis qui odit fratrem ſuum: homicida eſt. Et ſcitis quoniam omnis homicida nõ habet vitam æternam in ſemetipſo manentem.

Whoſoeuer hateth his brother / is a manſlayer: and yee knowe that no manſlayer hath eternall life abiding in him.

Das III. Capitel.

9. Wer auß Gott geborn iſt/ der thut nicht ſünde/ denn ſein Same bleibet bey jhm/ vnd kan nicht ſündigen/ denn er iſt von Gott geborn.

Huor ſom er fød aff Gud/ hand gør icke ſynd/ thi hans Sæd bliffuer hoſſ hannem/ oc hand kand icke ſynde/ thi hand er fød aff Gud.

10. Daran wirds offenbar/ welche die Kinder Gottes/ vnd die Kinder deß Teuffels ſind. Wer nicht recht thut/ der iſt nicht von Gott/ vnd wer nicht ſeinen Bruder lieb hat.

Der aff bliffuer det obenbare/ huilcke ſom ere Guds Børn/ oc Dieffuelens børn. Huo ſom icke gør Retferdighed/ hand er icke aff Gud/ oc huo ſom icke elſker ſin Broder.

11. Denn das iſt die Bottſchafft/ die jhr gehöret habt von anfang/ daß wir vns vntereinander lieben ſollen.

Thi dette er det Budſkaff/ ſom i hørde aff begyndelſen/ at wi ſkulle elſke huer andre.

12. Nicht wie Cain/ der von dem argen war/ vnd erwürget ſeinen Bruder. Vnd warumb erwürget er jhn? Daß ſeine werck böſe waren/ vnd ſeines Bruders gerecht.

Icke ſom Cain/ der vaar aff den Onde/ oc myrde ſin Broder. Oc huor faare myrde hand hannem? For hans Gerninger vaare onde/ oc hans Broders Retferdige.

13. Verwundert euch nicht/ meine Brüder/ ob euch die Welt haſſet.

Forundrer eder icke/ mine Brødre/ om Verden hader eder.

14. Wir wiſſen/ daß wir auß dem Tode in das Leben kommen ſind/ denn wir lieben die Brüder. Wer den Bruder nicht liebet/ der bleibet im Tode.

Wi vide/ at wi ere komne fra Døden til Liffuet/ thi wi elſke vore Brødre. Huo ſom icke elſker ſin Broder/ hand bliffuer i Døden.

15. Wer ſeinen Bruder haſſet/ der iſt ein Todtſchläger. Vnd jhr wiſſet/ daß ein Todtſchläger hat nicht das ewige Leben bey jm bleibend.

Huo ſom hader ſin Broder/ hand er en Mandrabere/ Oc i vide/ at en Mandrabere haffuer icke det euige Liff bliffuende hoſſ ſig.

Kapitola. III

9. Každý kdož ſe narodil z Boha/ hřjchu nečinij: neb ſýmě geho w něm zůſtáwá/ a nemuože hřeſſyti/ neb ſe z Boha narodil.

Ktokolwiek ſię národźił z Bógá/ grzechu nie popełnia/ gdyż naśie nie iego w nim trwa/ áni może grzeſzyć przetoż iż z Bogá ſię národźił.

10. A potomť poznáni mohau býti Synowé Boží/ a Synowé Diáblowi. Každý kdož nenij Sprawedliwý/ nenijť/ z Boha/ y ten kdož nemiluge Bratra ſwého.

Thym znácżni ſą ſynowie Boży y ſynowie dyabłowi/ Ktokolwiek nie záchowywa ſpráwiedliwośći/ nie ieſt z Bogá/ y kto nie miłuie brátá ſwego.

11. Neb toto geſt zwěſtowánij kteréž gſte ſlýchali od počátku/ abyſſte ſe weſpolek milowali.

Abowiem toć ieſt poſelſtwo coście ſłyſzeli od poczatku/ abyſmy ſię ſpołecznie miłowali.

12. Ne yako Kayn kterýž z Diabla byl/ a kterýž zabil Bratra ſwého A proč gey zabil? Proto/ Nebo ſkutkowé geho byli zlij/ Bratra pak geho ſprawedliwij.

Nie táko Kain ktory był z onego złego/ y brátá ſwego zabił/ dla ktoreyże go przyczyny zabił? iż vczynki iego złe były/ á brátá iego ſpráwiedliwe.

13. Nediwtež ſe Bratřij/ geſtliže wás ſwět nenáwidij.

Nie dźiwuyćie ſię bráćia moi ieſli was nie nawidźi świat.

14. Myť wijme/ že gſme přeneſeni z ſmrti do žiwota/ neb milugeme bratřj. Kdo nemiluge ten zůſtáwá w Smrti.

My wiemy iż ieſteſmy przenieſieni z śmierći do żywothá/ iż miłuiemy bráćia/ kto nie miłuie brátá/ trwa w śmierći.

15. Každý kdož nenáwidij Bratra ſwého/ wražedlnijk geſt. A wijte/ že žádný Wražedlnijk nemá žiwota wěčného w ſobě zuoſtáwagijcýho.

Ktokolwiek nie nawidźi brátá ſwego/ mężoboycá ieſt/ A wiećie iż wſzelki mężoboycá nie má żywotá wiecżnego w ſobie trwáiacego.

ד

16 בְּהָדָא יָדְעִינַן חוּבֵּהּ דַּלְוָתַן דְּהָו יְהַב נַפְשֵׁהּ חֲלָפַין וְאָף חְנַן זָדֶק לַן דְּעַל אַפַּי אַחַין נְתֵל נַפְשָׁתַן׃

In queſto habbiam conoſciuta la charità che egli ha poſta la ſua vita per noi: e coſi noi dabbiam porre le vite noſtre per li fratelli.

17 וְאַינָא דְּאִית לֵהּ קֶנְיָנָא דְּעָלְמָא וְנֶחְזֵא לַאחוּהִי דְּסָנִיק וְנֵאחוּד רַחֲמַוְהִי מֶנֵּהּ אַיכַנָּא אִית בֵּהּ חוּבֵּהּ דַּאלָהָא׃

Hor chi hauerà de beni di queſto mondo, e vedrà il ſuo fratello hauer neceſſità, e chiuderà le ſue viſcere da eſſo, come dimora la charità di Dio in lui?

18 בְּנַי לָא נֵחַב חַד לְחַד בְּמֶלְּתָא וּבְלֶשָּׁנָא אֶלָּא בְּעֲבָדֶא וּבְשָׁרָרָא׃

Figliuoli miei, non amiamo con le parole, ne con la lingua: ma con le opere e con la verità.

19 וּבְהָדָא מֶשְׁתַּוְדְעִינַן דְּמֶן שָׁרָרָא אִיתַין וְקֳדָם דְּאָתָא הָו מְפַיְסִינַן לֶבַּן׃

Perche à queſto conoſciamo che noi ſiamo da la verità, & aſſicuraremo i noſtri cuori dinanzi à lui.

20 וְאֶן הוּ דְּלֶבַּן בָּסֵר לַן כַּמָּא אֲלָהָא דְּרַב מֶן לֶבַּן וְיָדַע כֻּל מֶדֶּם׃

Doue ſe il cuor noſtro ci condanna, Iddio è maggior che'l noſtro cuore, e conoſce tutte le coſe.

21 חַבִּיבַי אֶן לֶבַּן לָא בָּסַר לַן גַּלְיָן אַנַּין אַפַּין קֳדָם אֲלָהָא׃

Cariſſimi, ſe il cuor noſtro non ci condanna, noi habbiam ſicurezza verſo Iddio.

22 וְכֻל מֶדֶּם דְּשָׁאֲלִינַן נָסְבִינַן מֶנֵּהּ מֶטּוּל דְּנָטְרִינַן פּוּקְדָּנַוְהִי וְשַׁפִּירָתָא ס סָעְרִינַן קֳדָמַוְהִי׃

E cio che noi gli domandiamo, riceuiamo da lui: perche oſſeruiamo i ſuoi comandamenti, e facciamo le coſe che piacciono nel ſuo conſpetto.

ג

16 בְּזֹאת יָדַעְנוּ אֶת־הָאַהֲבָה כִּי־הוּא שָׂם עָלֵינוּ אֶת־נַפְשׁוֹ וְחוֹבִים אֲנַחְנוּ לָשׂוּם אֶת־נַפְשׁוֹתֵינוּ עַל־אַחֵינוּ׃

En eſto auemos conocido la charidad, en que el puſo ſu vida por noſotros, tambien noſotros deuemos poner nueſtras vidas por los Hermanos.

17 וַאֲשֶׁר יֶשׁ־לוֹ קִנְיַן הָעוֹלָם וְיִרְאֶה אֶת־אָחִיו כִּי־חָסֵר הוּא וְיִסְגּוֹר אֶת־רַחֲמָיו מִמֶּנּוּ אֵיכָכָה עוֹמֶדֶת אַהֲבַת אֱלֹהִים בּוֹ׃

Mas el que tuuiere bienes deſte mundo, y viere à ſu hermano tener neceſſidad, y le cerrare ſus entrannas, como eſta la charidad de Dios en el?

18 בָּנַי אַל־נֶאֱהַב בְּדָבָר וְלֹא בְלָשׁוֹן כִּי־אִם בְּמַעֲשֶׂה וּבֶאֱמֶת׃

Hijitos mios, no amenos de palabra, ni de lengua: ſi no con obra y de verdad.

19 וּבְזֹאת יוֹדְעִים אֲנוּ כִּי־מֵאֱמֶת הוֹיִם אֲנַחְנוּ וּלְפָנָיו נַבְטִיחַ אֶת לְבוֹתֵינוּ׃

Y en eſto conocemos que noſotros ſomos de la verdad, y tenemos nueſtros coraçones certificados delante del.

20 וְאִם לְבָבֵנוּ יְחַיֵּב אוֹתָנוּ כַּמָּה גָדוֹל הָאֱלֹהִים מִלְּבָבֵנוּ וְיוֹדֵעַ אֶת־כָּל דְּבָרִים׃

Y ſi nueſtro coraçon nos reprehende, mayor es Dios que nueſtro coraçon, y conoce todas las coſas:

21 אֲהוּבַי אִם לִבֵּנוּ לֹא יְחַיֵּב אוֹתָנוּ בְּבִטָּחוֹן נִבְטַח אֶל־אֱלֹהִים׃

Chariſſimos, ſi nueſtro coraçon no nos reprehende, confiança tenemos en Dios:

23 וְכָל־אֲשֶׁר נִשְׁאַל נִקַּח מִמֶּנּוּ כִּי־אֶת־מִצְוֹתָיו שׁוֹמְרִים וְהַנִּרְצוֹ לְפָנָיו פּוֹעֲלִים אֲנַחְנוּ׃

Y qualquier coſa que pidieremos, la recebiremos del: porque guardamos ſus mandamientos, y hazemos las coſas que ſon agradables delante del.

γ'.

16. Ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκε· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς τιθέναι.

A ceci auons-nous cognu la charité, c'eſt qu'il a mis ſa vie pour nous: nous deuons donc auſſi mettre nos vies pour nos freres.

17. Ὃς δ᾽ ἂν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα, καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ᾽ αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ;

Or qui aura des biens de ce monde, & verra ſon frere auoir neceſſité, & lui fermera ſes entrailles, com̄ent demeure la charité de Dieu en lui?

18. Τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ, μηδὲ τῇ γλώσσῃ, ἀλλ᾽ ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ.

Mes petis enfans, n'aimons point de parole, ne de langue, mais d'œuure & de verité.

19. Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμὲν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν.

Car à ceci cognoiſſons-nous que nous ſommes de verité, & aſſeurerons nos cœurs deuant deuant lui.

20. Ὅτι ἐὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ γινώσκει πάντα.

Que ſi noſtre cœur nous condamne, Dieu certes eſt plus grand que noſtre cœur, & cognoiſt toutes choſes.

21. Ἀγαπητοὶ, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παῤῥησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν θεόν.

Bien aimés, ſi noſtte cœur ne nous condamne point, nous auons aſſeurance enuers Dieu.

22. Καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ᾽ αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν.

Et quoi que nous demandions, nous le receuons de lui: car nous gardons ſes commandemens, & faiſons les choſes qui lui ſont agreables.

CAP. III.

16. In hoc cognovimus charitatem Dei, quoniam ille animam ſuam pro nobis poſuit, & nos debemus pro fratribus animas ponere.

Hereby haue we perceyued loue/ that he layde downe his life for vs: therefore wee ought alſo to laye downe our liues for the brethren.

17. Qui habuerit ſubſtantiam huius mundi, & viderit fratrem ſuum neceſſe habere, & clauſerit viſcera ſua ab eo: quomodo charitas Dei manet in eo.

And whoſoeuer hath this worlds good/ and ſeeth his brother haue neede/ and ſhutteth vp his compaſſion from him/ how dwelleth the loue of God in him?

18. Filioli mei, non diligamus verbo neq; lingua, ſed opere & veritate.

My litle children/ let vs not loue in word/ neither in tongue onely/ but in deede and in trueth.

19. In hoc cognoſcimus quoniam ex veritate ſumus: & in conſpectu eius ſuadebimus corda noſtra.

For thereby we knowe that we are of the trueth/ and ſhall before him aſſure our hearts.

20. Quoniam ſi reprehenderit nos cor noſtrum: maior eſt Deus corde noſtro, & novit omnia.

For if our heart condemne vs/ God is greater then our heart/ and knoweth all things.

21. Chariſſimi, ſi cor noſtrum non reprehenderit nos: fiduciam habemus ad Deum.

Beloued/ if our heart condemne vs not/ then haue we boldnes toward God.

22. Et quicquid petierimus, accipiemus ab eo: quoniam mandata eius cuſtodimus, & ea quæ ſunt placita coram eo, facimus.

And whatſoeuer we aſke/ we receyue of him/ becauſe wee keepe his commaundements/ and do thoſe things which are pleaſing in his ſight.

Das III. Capitel.

16. Daran haben wir erkannt die Liebe/ daß er ſein Leben für vns gelaſſen hat/ vnd wir ſollen auch das Leben für die Brůder laſſen.

Der paa kende wi hans kærlighed / at hand loed ſit Liff for oſſ/ oc wi ſkulle ocſaa lade vort Liff for vore Brødre.

17. Wenn aber jemand dieſer Welt gůter hat / vnnd ſihet ſeinen Bruder darben / vnd ſchleuſſt ſein hertz für jm zu / wie bleibet die Liebe Gottes bey jhm?

Oc naar ſom nogen haffuer denne Verdens Godz / oc ſeer ſin Broder lide nød / oc lycker ſit Hierte til for hannem / huorledis bliffuer Guds kærlighed hoſſ hannem?

18. Meine Kindlein/ laſſet vns nicht lieben mit Worten/ noch mit der Zungen/ ſondern mit der That vnd in der Warheit.

Mine Børn/ lader oſſ icke elſke met Ord/ eller met Tungen/ men met Gerningen oc met Sandhed.

19. Daran erkennen wir/ daß wir auß der Warheit ſind/ vnd kennen vnſer hertz für jm ſtillen.

Der paa kende wi/ at wi ere aff Sandhed/ oc kunde ſticke vore Hierte faar hannem.

20. Daß/ ſo vns vnſer hertz verdampt/ das Gott grŏſſer iſt denn vnſer hertz/ vnd erkennet alle ding.

At der ſom vort hierte fordømer oſſ/ at Gud er ſtørre/ end vort hierte/ oc kender alle ting.

21. Jhr lieben/ ſo vns vnſer Hertz nicht verdampt / ſo haben wir eine freydigkeit zu Gott.

I elſkelige/ der ſom vort Hierte icke fordømer oſſ da haffue wi en driſtighed til Gud.

22. Vnd was wir bitten / werden wir von jhm nemen / denn wir halten ſeine Gebot / vnd thun was für jhm gefällig iſt.

Oc huad wi bede om / det ſkulle wi anamme aff hannem/ thi wi holde hans Bud / oc gøre det ſom behageligt er faar hannem.

Kapitola III.

16. Po tomto gſme poznali Láſku Božij/ že on žiwot ſwuog za nás položil/ y my také máme za Bratřij žiwoty naſſe kláſti.

W tymeſmy poznali miłość/ iż on duſze ſwa zá nas położyl/ A ták mamy zá brácia duſze kláść.

17. Kdo mage ſtatek tohoto Swěta/ widělby bratra ſweº ano nauzy trpj/ y zawřelby ſtřewa ſwá před nim/ kterak Láſka Božij trwá w něm?

A ktoby miał máiętnoſći świetſkie/ y vyzrał brata ſwego potrzebuiącego/ á záwarłbi wnetrznoſći ſwe przed nim/ tákoż w nim trwa miłość Boża?

18. Synáčkowé mogi/ nemilůgmež toliko ſlowem ani yazykem/ ale ſkutkem a prawdau.

Dziatki moie nie miłuymy ſłowem ani iezykiem thylko/ ále vczynkiem y prawda.

19 Po tomto známe že gſme z prawdy/ a před twářj geho budeme mocy s dauffánijm poſtawiti ſpokogená ſrdce ſwá.

Po tym znamy iż z prawdy ieſteſmy/ y przed nim beſpiecżne ſercá náſze mamy.

20. Neb budeli nás treſtati ſrdce naſſe/ wětſſyť geſt Bůh nežli ſrdce naſſe/ a zná wſſecky wěcy.

Abowiem ieſliby nas oſadziło ſerce naſze/ mocnieyſzyć ieſt Bog niż ſerce naſze/ y wie wſzytki rzecży.

21. Naymilegſſý/ pakli ſrdce naſſe nebude nás mjzti z čeho treſtati/ máme dauffanij k Bohu.

Namileyſzy ieſli ſerce náſze nás nie oſadza/ my vfánie mamy v Bogá.

22. A za kežho koli poproſýme/ wezmeme od něho: nebo Přikázanij geho oſtřjháme/ a to cožgeſt gemu lijbezněho činijme.

A ocżkolwiek proſimy bierzemy od niego/ abowiem roſkazánia iego záchowywamy/ á rzecży wdzięcżne przed oblicżnoſcia iego cżyniemy.

ג

23 וְהָנָא הוּ פּוּקְדָנֵהּ דְּנְהַיְמֶן בַּשְׁמָא דִבְרֵהּ יֵשׁוּעַ מְשִׁיחָא וְנֵחַב חַד לְחַד אַיךְ דְּפַקְדַן ׃

E queſto è il ſuo comandamento, che noi crediamo al nome del ſuo Figliuolo IESV Chriſto, & amiamoci l'vn l'altro, ſi come egli ce n'ha dato comandamento.

24 וַאיְנָא דְּנָטַר פּוּקְדָנַוְהִי בֵּהּ מֶתְנַטַר וְהוּ שָׁרֵא בֵהּ וּבְהָדָא מֶסְתַּכְּלִינַן דְּשָׁרֵא בַן מֶן רוּחֵהּ הָו דִּיהַב לַן ׃

E chi oſſerua i ſuoi comandamenti, ſta in lui, & egli in eſſo. E da queſto conoſciamo ch'egli ſta in noi, cioè da lo Spirito ch' egli ci ha dato.

ד

1 חַבִּיבַי לָא לְכֻל רוּחִין תְּהַיְמְנוּן אֶלָּא הֱוַיְתוּן בָּרְשִׁין רוּחֵא אַן מֶן אֱלָהָא אִיתַיְהוּן מֶטוּל דְּסַגִּיאֵא נְבִיֵא דַּגָּלֵא נְפַקוּ בֵהּ בְּעָלְמָא ׃

Cariſſimi, non crediate ad ogni ſpirito, ma prouate gli ſpiriti ſe ſono da Dio: percioche molti falſi profeti ſono venuti al mondo.

2 בְּהָדָא מֶתְיַדְּעָא רוּחֵהּ דַּאלָהָא כֻּל רוּחָא דְּמַוְדְיָא דְּיֵשׁוּעַ מְשִׁיחָא אֶתָא בַּבְסַר מֶן אֱלָהָא הִי ׃

Conoſcete lo Spirito di Dio da queſto. Ogni ſpirito che confeſſa IESV Chriſto eſſer venuto in carne, è da Dio.

3 וְכֻל רוּחָא דְּלָא מַוְדְיָא דְּיֵשׁוּעַ אֶתָא בַּבְסַר לַיְתֵיהּ מֶן אֱלָהָא אֶלָּא הָדָא מֶן מְשִׁיחָא הִי דַּגָּלָא הָי דְּשְׁמַעְתּוּן דְּאָתֵא וְהָשָׁא בְּעָלְמָא אִיתַוְהִי מֶן כַּדוּ ׃

Et ogni ſpirito che non confeſſa IESV Chriſto eſſer venuto in carne, non è da Dio: e queſto quel d'Antichriſto, del qual voi hauete vdito che dee venire, & hora è gia nel mondo.

ג

23 וְזֹאת הִיא מִצְוָתוֹ אֲשֶׁר נַאֲמִין בְּשֵׁם בְּנוֹ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וְנֶאֱהַב אִישׁ אֶת־אָחִיו כַּאֲשֶׁר צִוָּה אוֹתָנוּ ׃

Y eſte es ſu mandamiento, Que creamos en el Nombre de ſu Hijo Ieſus el Chriſto, y nos amemos vnos á otros, como nos lo ha mandado.

24 וְהַשּׁוֹמֵר אֶת־מִצְוֹתָיו מְעוֹדֵד בּוֹ וְהוּא בוֹ וּבְזֹאת יוֹדְעִים אֲנַחְנוּ כִּי־מְעוֹדֵד בָּנוּ מֵרוּחוֹ אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ ׃

Y el que guarda ſus mandamientos, eſtá en el, y el en el. Y en eſto ſabemos que el eſtá en noſotros, por el Eſpiritu que nos ha dado.

ד

1 אֲהוּבַי אַל־תַּאֲמִינוּ לְכָל־רוּחַ כִּי־אִם בַּחֲנוּ אֶת־רוּחוֹת אִם מֵאֱלֹהִים הֵנָּה כִּי־נְבִיאֵי שְׁקָרִים רַבִּים בָּאוּ בָעוֹלָם ׃

Amados, no creays à todo Eſpiritu: ſino prouad los Eſpiritus ſi ſon de Dios. Porque muchos falſos prophetas ſon ſalidos en el mundo.

2 בְּזֹאת נוֹדַעַת רוּחַ אֱלֹהִים כָּל־רוּחַ הַמִּתְוַדָּה כִּי־יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בָּא בַבָּשָׂר מֵאֱלֹהִים הִיא ׃

En eſto conoced el Eſpiritu de Dios: Todo eſpiritu que confieſſa que Ieſus el Chriſto es venido en carne, es de Dios.

3 וְכָל־רוּחַ אֲשֶׁר אֵינֶנָּה מִתְוַדָּה כִּי־יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ לֹא בָא בַבָּשָׂר אֵינֶנָּה מֵאֱלֹהִים וְזֹאת הִיא רוּחַ מְשִׁיחַ שֶׁקֶר אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם כִּי־תָבוֹא וּמֵעַתָּה בָּעוֹלָם הִיא ׃

Y todo eſpiritu que no confieſſa que Ieſus el Chriſto es venido en carne, no es de Dios. y eſte tal eſpiritu es eſpiritu del Antichriſto, del qual voſotros aueys oydo que ha de venir, y que aora ya eſtá en el mundo.

γ΄.

23. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν (ἡμῖν.(

Et c'eſt ici ſon commandement, Que nous croyions au nom de ſon Fils Ieſus Chriſt, & que nous aimions l'vn l'autre comminme il nous en a donné le commandement.

24. Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ. καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἔδωκεν ἡμῖν.

Et celui qui garde ſes commandemens demeure en lui, & lui en icelui: & par ceci cognoiſſons nous qu'il demeure en nous, aſſauoir par l'Eſprit qu'il nous a donné.

ΚΕΦΑΛ. δ΄.

Ἀγαπητοὶ, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε· ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν. ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον.

Bien-aimes, ne croyez point à tout eſprit, mais eſprouuez les eſprits s'ils ſont de Dieu: car pluſieurs faux prophetes ſont venus au monde.

2. Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ ἰησοῦν χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστι.

Cognoiſſez par ceci l'Eſprit de Dieu, Tout eſprit qui cōfeſſe que Ieſus Chriſt eſt venu en chair, eſt de Dieu.

3. Καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν ἰησοῦν χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔστι· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε, ὅτι ἔρχεται· καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη.

Et tout eſprit qui ne confeſſe point que Ieſus Chriſt eſt venu en chair, n'eſt point de Dieu: & tel eſt l'eſprit de l'eſprit de l'Antechriſt, duquel vous auez ouï parler qu'il viendra, & eſt deſia maintenant au monde.

CAP. III.

23. Et hoc eſt mandatũ eius, ut credamus in nomine Filii eius Ieſu Chriſti: & diligamus alterutrum, ſicut dedit mandatum nobis.

This is then his commandement / That we beleeue in the Name of his Sonne Jeſus Chriſt/ and loue one another/ as he gaue commandement.

24. Et qui ſervat mandata eius: in illo manet, & ipſe in eo, & in hoc ſcimus quoniã manet in nobis, de Spiritu quem dedit nobis.

For hee that keepeth his commanndemẽts/ dwelleth in him and he in him: and hereby we knowe that he abideth in vs/ euen by the Spirit which he hath giuen vs.

CAP. IIII.

CHariſſimi, nolite omni ſpiritui credere, ſed probate ſpiritus ſi ex Deo ſint: quoniam multi pſeudoprophetæ exierunt in mundum

Dearely beloued/ beleeue not euerie ſpirite but trie the ſpirites whether they are of God: for many falſe Prophets are gone out into the world.

2. In hoc cognoſcitur ſpiritus Dei, omnis ſpiritus qui confitetur Ieſum Chriſtum in carne veniſſe, ex Deo eſt.

Hereby ſhall ye knowe the Spirit of God / Euerie ſpirite that confeſſeth that Jeſus Chriſt is come in the fleſh/ is of God.

3. Et omnis ſpiritus qui ſolvit Ieſum, ex Deo non eſt, & hic eſt Antichriſtus, de quo audiſtis quoniam venit, & nunc iam in mundo eſt,

And euerie ſpirit which confeſſeth not that Jeſus Chriſt is come in the fleſhe/ is not of God: but this is the ſpirit of Antichriſt/ of whome yee haue heard/ howe that hee ſhoud come/ and now alreadie he is in the worlde.

Das III. Capitel.

23. Vnd das iſt ſein Gebot/ daß wir glauben an den Namen ſeines Sons Jeſu Chriſti/ vnd lieben vns vntereinander/ wie er vns ein Gebot gegeben hat.

Oc det er hans Bud/ At wi ſkulle tro paa hans Søns Jheſu Chriſti Naffn/ oc elſke huer andre/ lige ſom hand haff oſſit Bud.

24. Vnd wer ſeine Gebot helt/ der bleibet in jm/ vnd er in jm. Vnd daran erkennen wir/ daß er in vns bleibt/ an dem Geiſt/ den er vns gegeben hat.

Oc huo ſom holder hans Bud/ den bliffuer i hannem/ oc hand i hannem. Oc der paa kende wi/ at hand bliffuer i oſſ/ paa Aanden/ ſom hand haffuer giffuit oſſ.

Das IIII. Capitel.

IHr lieben/ glaubet nicht einem jeglichen Geiſt/ ſondern prüfet die Geiſter/ ob ſie von Gott ſind/ denn es ſind viel falſcher Propheten außgegangen in die Welt.

I Elſkelige/ troer icke huer Aand/ men prøffuer Aanderne/ om de ere aff Gud/ thi der ere mange falſke Propheter vdgongne i Verden.

2. Daran ſolt jr den Geiſt Gottes erkennen. Ein jeglicher Geiſt/ der da bekennet/ daß Jeſus Chriſtus iſt inn das Fleiſch kommen/ der iſt von Gott.

Der paa ſkulle i kende Guds Aand. Huer Aand ſom bekender/ at Jheſus Chriſtus er kommen i Kødet/ den er aff Gud.

3. Vnd ein jeglicher Geiſt/ der da nicht bekennet/ daß Jeſus Chriſtus iſt in das Fleiſch kommen/ der iſt nicht von Gott. Vnd das iſt der Geiſt deß Widerchriſts/ von welchem jhr habt gehöret/ daß er kommen werde/ vnd iſt ſchon jetzt in der Welt.

Oc huer Aand/ ſom icke bekender/ at Jheſus Chriſtus er kommen i Kœdet/ den er icke aff Gud/ oc det er Antichriſtens Aand/ om huilcken i hørder/ at hand ſkal komme/ oc hand er nu allerede i Verden.

Kapitola. III.

23. A totoť geſt Přikázanj geho/ abychom wěřili we Gměno Syna geho Gežiſſe Kryſta/ a milowali geden druhěho/ yakož nám dal Přikázanij.

Táć ieſt tedy náuká iego/ ábyſmy wierzyli imieniowi Syná iego Jezu Kryſtá/ y milowáli iedni drugich iáko nam przykazánie dal.

24. A kdo zachowáwá přikázanij geho/ w němž přebýwá/ a on také w něm. A po tomto známe že on přebýwá w nás totiž z Ducha kteréhož dal nám.

Abowiem ktory chowa przykazánia iego/ w nim mieſzka/ á on w nim/ á po tym wiemy iż mieſzka w nas/ to ieſt z Duchá ktorego nam dal.

Kapitola IIII.

NAymilegſſý newěřte každému Duchu/ ale zkuſſugte Duchůw/ gſauli z Boha: neb gſau mnozý ffaleſſnij Prorocy wyſſli na Swět.

NAmileyſzy nie wierzćie ledá duchowi/ ále doświadczayćie duchow ieſli z Bogá ſą/ ábowiem wiele fáłſzywych prorokow wyſzło na świát.

2. A po tomto duch Božij poznán býwá: Každý Duch kterýž wyznáwá/ že Gežiſs Kryſtus přiſſel w těle/ ten z Boha geſt:

Po tym poznawayćie Duchá Bożego/ wſzelki duch ktory wyznawa iż Jezus Kryſthus przyſzedł w ćiele z Bogá ieſt.

3. A každý Duch kterýž dělij Gežiſſe/ neníť z Boha a toť geſt Antykryſt/ o kterémž gſte ſlýchali že má přigijti/ a giž geſt nynij na Swětě.

Ale ktorykolwiek duch nie wyznawa iż Jezus Kryſtus przyſzedł w ćiele/ ten z Bogá nie ieſt/ ále ten ieſt duch on Antykryſtow o ktorymeśćie ſłyſzeli/ iż przyydźie y iuż ieſt ná świećie.

ד

4 אַנְתּוּן דֵּין מֶן אֱלָהָא אִיתַיְכוּן בְּנַיָּא וְזַכִּיתוּן אִנּוּן מֶטוּל דְּרַב הוּ הָו דְּבְכוּן מֶן הָו דְּבְעָלְמָא׃

Voi, figliuoletti ſete da Dio, & hauete vinti quelli: perche colui che e in voi, e maggior di colui che e nel mondo.

5 וְהָלֵין מֶן עָלְמָא אִנּוּן מֶטוּל הָנָא מֶן עָלְמָא מְמַלְּלִין וְעָלְמָא לְהוֹן שָׁמַע׃

Eſſi ſono del mondo, però parlano del mondo: & il mondo gli aſcolta.

6 חְנַן דֵּין מֶן אֱלָהָא חְנַן וְהָו דְּיָדַע לַאלָהָא שָׁמַע לַן וְהָו דְּלָא אִיתַוְהי מֶן אֱלָהָא לָא שָׁמַע לַן בֵּה בְּהָדָא מֶסְתַּכְּלִינַן לְרוּחָא דְּשְׁרָרָא וְלְרוּחָא דְּמַטְעְיָנוּתָא׃

Noi ſiamo da Dio, chi conoſce Iddio, aſcolta noi: chi non e da Dio, non ci aſcolta. Da queſto conoſciamo noi lo Spirito de la verità, e lo ſpirito de l'errore.

7 חַבִּיבַי נֵחַב חַד לְחַד מ מֶטוּל דְּחוּבָּא מֶן אֱלָהָא הוּ וְכָל מֶן דְּמַחֵב מֶן אֱלָהָא יְלִיד וְיָדַע לַאלָהָא׃

Cariſſimi, amiamoci inſieme l'vn l'altro, perche la charità e da Dio: e ciaſcun che ama, e nato di Dio, e conoſce Iddio.

8 מֶטוּל דַּאלָהָא הוּ וְכָל דְּלָא מַחֵב לָא יָדַע לַאלָהָא׃

Chi non ama, non conoſce Iddio: perche Iddio e charità.

9 בְּהָדָא אֶתִידַע חוּבֵּה דַּאלָהָא דַּלְוָתַן דְּלַבְרֵה יְחִידָיָא שַׁדַּר אֱלָהָא לְעָלְמָא דְּנַחֵא בְּאִידֵה׃

In queſto s'e manifeſtata la charità di Dio in noi, che Iddio ha mandato il ſuo vnigenito Figliuolo nel mondo, accioche noi viuiamo per lui.

10 בְּהָנָא אִיתַוְהי חוּבָּא לָא הָוָא דְּחְנַן אַחֵבְן לַאלָהָא אֶלָּא דְּהָו אֱלָהָא אַחְבַן וְשַׁדַּר לַבְרֵה חוּסָיָא עַל אַפַּי חְטָהַין׃

In queſto e la charità, non che noi habbiamo amato Iddio, ma che egli ha amati noi, & ha mandato il ſuo Figliuolo ad eſſer riconciliatione per li noſtri peccati.

ד

4 אַתֶּם מֵאֱלֹהִים הוֹיִים בָּנַי וּגְבַרְתֶּם עֲלֵיהֶם כִּי־גָדוֹל הוּא אֲשֶׁר בָּכֶם מֵאֲשֶׁר בָּעוֹלָם׃

Hijitos, voſotros ſoys de Dios, y los aueys vencido? porque elque en voſotros eſtá, es mayor que elque eſtà en el mundo.

5 אֵלֶּה מֵעוֹלָם הֵמָּה עַל־כֵּן מֵעוֹלָם מְדַבְּרִים וְהָעוֹלָם שׁוֹמֵעַ בְּקוֹלָם׃

Ellos ſon del mundo, por eſſo hablan del mundo, y el mundo los oye,

6 אֲנַחְנוּ מֵאֱלֹהִים הוֹיִים אֲשֶׁר יוֹדֵעַ אֶת־אֱלֹהִים שׁוֹמֵעַ לָנוּ אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ מֵאֱלֹהִים לֹא שׁוֹמֵעַ לָכֶם בְּזֹאת יוֹדְעִים אֲנַחְנוּ אֶת־רוּחַ אֱמֶת וְאֶת־רוּחַ תַּעְתֻּעִים׃

Noſotros ſomos de Dios, elque conoce à Dios nos oye: elque no es de Dios, no nos oye. Por eſto conocemos el Eſpiritu de verdad, y el Eſpiritu de error.

7 אֲהוּבַי נֶאֱהַב נָא אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ כִּי־הָאַהֲבָה מֵאֱלֹהִים הִיא וְכָל אֲשֶׁר אוֹהֵב אֶת רֵעֵהוּ מֵאֱלֹהִים נוֹלָד וְיוֹדֵעַ אֶת־אֱלֹהִים׃

Chariſſimos, amemos nos vnos à otros: Porque la charidad es de Dios. Qualquiera que ama es nacido de Dios, y conoce à Dios.

8 אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ אוֹהֵב אֶת רֵעֵהוּ לֹא יָדַע אֶת־אֱלֹהִים כִּי־אֱלֹהִים הוּא הָאַהֲבָה׃

Elque no ama, no conoce à Dios: porque Dios es charidad.

9 בְּזֹאת נִגְלְתָה אַהֲבַת אֱלֹהִים בָּנוּ כִּי־שָׁלַח אֱלֹהִים אֶת־בְּנוֹ יְחִידוֹ אֶל־הָעוֹלָם אֲשֶׁר נִחְיֶה בְּיָדוֹ׃

En eſto ſe moſtró la charidad de Dios en noſotros, en que Dios embió ſu Hijo vnigenito àl mundo: paraque biuamos por el.

10 בְּזֹאת יֵשׁ הָאַהֲבָה לֹא כִּי־אֲנַחְנוּ אָהַבְנוּ אֶת־אֱלֹהִים כִּי־אִם כִּי־הוּא אֲהֵבָנוּ וְשָׁלַח אֶת־בְּנוֹ לְכַפֵּר עַל־חַטֹּאתֵינוּ׃

En eſto conſiſte la charidad, no porque noſotros ayamos amado à Dios, mas porque el nos amó à noſotros, y hà embiado à ſu Hijo para ſer aplacacion por nueſtros peccados.

δ.

4. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς· ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ.

Mes petis enfans, vous eſtes de Dieu, & les auez ſurmontés: car celui qui eſt en vous eſt plus grand que celui qui eſt au monde.

5. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσί· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει.

Ils ſont du monde, pource parlent-ils du monde, & le monde les eſcoute.

6. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τὸν θεὸν, ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν. ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

Nous ſommes de Dieu: qui cognoiſt Dieu nous eſcoute, qui n'eſt point de Dieu, ne nous eſcoute point: à ceci cognoiſſons-nous l'eſprit de verité & l'eſprit d'erreur.

7. Ἀγαπητοὶ, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστι, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται, καὶ γινώσκει τὸν θεόν.

Bien-aimés, aimons l'vn l'autre: car charité eſt de Dieu, & quiconque aime, eſt né de Dieu, & cognoiſt Dieu.

8. Ὁ μὴ ἀγαπῶν, οὐκ ἔγνω τὸν θεόν. ὅτι ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν.

Qui n'aime point n'a point cognu Dieu: car Dieu eſt charité.

9. Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ. τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι᾽ αὐτοῦ.

En cela eſt manifeſtee la charité de Dieu enuers nous, que Dieu a enuoyé ſon Fils vnique au monde, afin que nous viuions par lui.

10. Ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν θεὸν, ἀλλ᾽ ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἀπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.

Et ceci eſt la charité, non point que nous ayons aime Dieu, mais pource que lui nous a aimés, & a enuoyé ſon Fils pour eſtre propitiation pour nos pechés.

CAP. IIII.

4. Vos ex Deo eſtis filioli, & viciſtis eum, quoniam maior eſt qui in vobis eſt, quàm qui in mundo.

Litle children/ye are of God/an haue ouercome them: for greater is hee that is in you / then he that is in the worlde.

5. Ipſi de mundo ſunt: ideo de mundo loquuntur, & mundus eos audit.

They are of the worlde / therefore ſpeake they of the worlde/ and the worlde heareth them.

6. Nos ex Deo ſumus. Qui novit Deum, audit nos: qui non eſt ex Deo, non audit nos: in hoc cognoſcimus ſpiritum veritatis, & ſpiritum erroris.

We are of God / he that knoweth God/heareth vs: he that is not of God/ heareth vs not. Hereby knowe we the ſpirite of trueth/and the ſpirit of errour.

7. Chariſſimi, diligamus nos invicem: quia charitas ex Deo eſt. Et omnis qui diligit, ex Deo natus eſt, & cognoſcit Deum.

Beloued/let vs loue one another: for loue commeth of God/& euery one that loueth/ is borne of God / and knoweth God.

8. Qui non diligit, non novit Deum, quoniam Deus charitas eſt

He that loueth not / knoweth not God: for God is loue.

9. In hoc apparuit charitas Dei in nobis, quoniam filium ſuum unigenitum miſit Deus in mundum, ut vivamus per eum.

In this appeared the loue of God toward vs/ becauſe God ſent his onely begotten Sonne into the worlde/ that we might liue through him.

10. In hoc eſt charitas: non quaſi nos dilexerimus Deũ, ſed quoniam ipſe dilexit nos, & miſit Filium ſuum propitiationem pro peccatis noſtris.

Herein is loue / not that we loued God/ but that he loued vs and ſent his Sonne to be a reconciliation for our ſinnes.

Das IIII. Capitel.

4. Kindlein/ jhr ſeyt von Gott / vnd habt jene überwunden / denn der inn euch iſt / iſt gröſſer denn der inn der Welt iſt.

Børn/ i ere aff Gud/ oc haffue offuerwundet dem/ Thi den ſom er i eder / hand er ſtørre / end den der er i Verden.

5. Sie ſind von der Welt / darumb reden ſie von der Welt / vnd die Welt höret ſie.

De ere aff Verden/ der faare tale de om Verden/ oc Verden hører dem.

6. Wir ſind von Gott/ vnd wer Gott erkennet / der höret vns. Welcher nicht von Gott iſt / der höret vnns nicht. Daran erkennen wir den Geiſt der Warheit / vnd den Geiſt deß jrrthumbs.

Wi ere aff Gud/ oc huo ſom kender Gud / hand hører oſſ. Huilcken icke er aff Gud/ hand hører oſſ icke/ der paa kende wi Sandheds Aand / oc vildfarelſens Aand.

7. Jhr lieben/ laſſet vns vntereinander lieb haben/ denn die Liebe iſt von GOtt / vnd wer lieb hat/ der iſt von Gott geboren/ vnd kennet Gott.

J elſkelige/ Lader oſſ elſke huer andre / thi kærlighed er aff Gud/ oc huo ſom elſker/ hand er fød aff Gud oc kender Gud.

8. Wer nicht lieb hat/ der kennet Gott nicht/ denn Gott iſt die Liebe.

Huo ſom icke elſker / hand kender icke Gud / Thi Gud er Kærlighed.

9. Daran iſt erſchienen die Liebe Gottes gegen vns / daß Gott ſeinen eingebornen Sohn geſand hat inn die Welt / daß wir durch jn leben ſollen.

Der vdi er Guds kærlighed obenbaret mod oſſ at Gud ſende ſin Enbaarne Søn til Verden / at wi ſkulle leffue formedelſt hannem.

10. Darinnen ſtehet die Liebe/ nicht daß wir Gott geliebet haben/ ſondern daß er vns geliebet hat / vnd geſandt ſeinen Sohn zur verſöhnung für vnſer ſünde.

Der vdi ſtaar kærlighed/ Icke at wi haffue elſkt Gud/ men at hand elſke oſſ / oc ſende ſin Søn til forligelſe for vore ſynder.

Kapitola IIII.

4. Wy pak Synáčkowé gſte z Boha/ a přemohli gſte ge: Nebo wětſſý geſt ten kterýž geſt w wás/ nežli ten kterýž gē na ſwětě.

Wy ieſteſcie z Bogá ſynaczkowie / y zwyćiężyliſcie ie/ bo mocnieyſzy ieſt ten ktory w was ieſt / niż ktory na świecie·

5. Oni z Swěta gſau / a protož o Swětu mluwij / a Swět gich poſlauchá·

Oni ſa z świáthá przeto świetſkie rzeczy mowia/ á świat ich ſłuchá.

6. My ſme z Boha. Kdo zná Boha/ tenť nás poſlauchá: kdo pak neni z Boha/ neſlyſſíť nás. A po tom poznáwáme Ducha prawdy/ a duwa bludu.

My z Bogá ieſteſmy / ktory zna Bogá/ ſłucha nas/ ktory nie ieſt z Bogá/ nie ſłucha nas / á z tad znamy Duchá prawdy y duchá błedu.

7. Naymilegſſý / milůgme ſe weſpolek / neb Láſka z Boha geſt. A každý kdož miluge Bratra ſwého/ z Boha ſe narodil/ a zná Boha.

Namileyſzy miluymy iedni drugie/ ábowiem miłość ieſt z Bogá/ ktokolwiek miłuie/ z Bogá ſię národził/ y zna Bogá.

8 Kdo nemiluge/ nezná Boha/ neb Bůh Láſka geſt.

Kto nie miłuie/ nie zna Bogá/ ábowiem Bog ieſt miłość.

9. W tom že okázala Láſka Boží při nás/ že gednorozeného Syna ſwého poſlal Bůh na tento Swět/ abychom žiwi byli ſkrze něho.

W tym ſię okazálá miłość Boża w nas/ iż Syná ſwego iednorodzonego zeſłał Bog ná świát/ ábychmy żyli przezeń.

10. W tomto geſt Láſka/ nežbychom my prwé Boha milowali/ ále že on prwé milowal nás/ a poſlal Syna ſwého miloſtiwau Obět za hříchý naſſe.

W tymći ieſt miłość/ nie iżbyſmy my vmiłowáli Bogá/ áleiż on vmiłował nas/ y poſłał Syná ſwego áby był vbłagániem zá grzechy náſze.

ד

11 חַבִיבַי אִן הָכַן אַחְבַן אֱלָהָא וָאף חְנַן חַיָּבִינַן חַד לְחַד לְמַחָבוּ׃

Cariſſimi, ſe Iddio ha coſi amati noi, ancor noi debbiamo amarci l'vn l'altro.

12 לַאלָהָא מְמְתוּם אֱנָשׁ לָא חְזָיְהִי אִן דֵּין נְחַב חַד לְחַד אֱלָהָא בַּן מְקַוֵּא וְחוּבֵּהּ מְשַׁתְמְלֵא בַּן׃

Niuno ha mai veduto Iddio. Se noi ci amiamo l'vn l'altro, Iddio ſta in noi: e la ſua charità è in noi accompita.

13 וּבְהָדָא יָדְעִינַן דְּבֵהּ מְקַוִּינַן וְהוּ מְקַוֵּא בַּן דְּמֶן רוּחֵהּ יְהַב לַן׃

Da queſto conoſciamo che noi ſtiamo in lui, & egli in noi, che egli ci ha dato del ſuo Spirito.

14 וַחְנַן חְזַין וּמַסְהֲדִינַן דַּאבָא שַׁדַּר לַבְרֵהּ פָּרוּקָא לְעָלְמָא׃

E noi l'habbiam veduto, e teſtifichiamo che il Padre ha mandato il Figliuolo per eſſer Saluator del mondo.

15 כָּל דְּמַוְדֵּא בְּיֵשׁוּעַ דְּהַוְיוּ בְּרֵהּ דַּאלָהָא אֱלָהָא בֵּהּ מְקַוֵּא וְהוּ מְקַוֵּא בַּאלָהָא׃

Chiunque confeſſarà che IESV è il Figliuol di Dio: Iddio ſta in lui, & egli in Dio.

16 וַחְנַן הַימֶנַן וִידַעְן חוּבָּא דְּאִית לֵהּ לַאלָהָא צֶאידַין אֱלָהָא גֵּיר חוּבָּא הוּ וְכָל דִּמְקַוֵּא בְּחוּבָּא בַּאלָהָא מְקַוֵּא׃

E noi habbiam conoſciuta e creduta la charità, che Iddio ha verſo di noi. Iddio è charità: e chi ſta ne la charità, ſta in Dio, e Iddio in lui.

17 וּבְהָדָא מְשַׁתַּלַם חוּבֵּהּ עַמַּן דְּגַלְיוּת אַפֵּא תְּהְוֵא לַן בְּיַוְמָא דְּדִינָא מֶטוּל דַּאיְךְ דְּהָו הָוָא הָכַנָּא אַף חְנַן אִיתַין בְּהָנָא עָלְמָא׃

In queſto è accompita la charità con eſſo noi, acciochè noi habbiam confidanza nel dì del giudicio, che quale è egli, tali ſiamo noi in queſto mondo.

ד

11 אֲהוּבַי אִם כֹּה אֲהֵבָנוּ אֱלֹהִים גַּם־אֲנַחְנוּ חוֹבִים לֶאֱהֹב אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ׃

Amados, ſi Dios nos ha anſi amado, deuemos tambien noſotros amarnos vnos à otros.

12 אֶת־אֱלֹהִים אִישׁ בְּכָל עֵת לֹא רָאָה אִם נֶאֱהַב אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ אָז־מְעוֹדֵד אֱלֹהִים בָּנוּ וְאַהֲבָתוֹ שְׁלֵמָה הִיא בָּנוּ׃

Ninguno vido jamas à Dios. Si nos amamos vnos à otros, Dios eſtà en noſotros, y ſu charidad es perfecta en noſotros.

13 בְּזֹאת יָדַעְנוּ כִּי־נְעוֹדֵד בּוֹ וְהוּא בָּנוּ כִּי־מֵרוּחוֹ נָתַן לָנוּ׃

En eſto conocemos que eſtamos en el, y el en noſotros, en que nos hà dado de ſu Eſpiritu.

14 וַאֲנַחְנוּ רָאִינוּ וּמְעִידִים כִּי־הָאָב שָׁלַח אֶת־בְּנוֹ לְמוֹשִׁיעַ הָעוֹלָם׃

Y noſotros hemos viſto, y teſtificamos que el Padre hà embiado à ſu hijo para ſer Saluador del mundo.

15 לָכֵן כָּל־אֲשֶׁר יִתְוַדֶּה כִּי־יֵשׁוּעַ הוּא בֶן־אֱלֹהִים בּוֹ מְעוֹדֵד אֱלֹהִים וְהוּא בֵּאלֹהִים׃

Qualquiera que confeſſare que Ieſus es el Hijo de Dios, Dios eſtà en el; y el en Dios.

16 וַאֲנַחְנוּ הֶאֱמַנּוּ וְיָדַעְנוּ אֶת־אַהֲבָה אֲשֶׁר יֶשׁ־לֵאלֹהִים אֵלֵינוּ הָאֱלֹהִים הוּא אַהֲבָה וְהָעוֹמֵד בָּאַהֲבָה עוֹמֵד בֵּאלֹהִים וֵאלֹהִים בּוֹ׃

Y noſotros auemos conocido, y creydo la charidad que Dios tiene en noſotros. Dios es charidad: y el que eſtà en charidad, eſtà en Dios, y Dios en el.

17 בְּזֹאת נִשְׁלָמָה הָאַהֲבָה עִמָּנוּ אֲשֶׁר תְּהִי־לָנוּ בִטָּחוֹן בְּיוֹם דִּין כִּי־כָמוֹהוּ הוּא גַּם הוֹיִם אֲנַחְנוּ בְעוֹלָם הַזֶּה׃

En eſto es perfecta la charidad con noſotros paraque tengamos confiança en el dia del juyzio, que qual el es, tales ſomos noſotros en eſte mundo.

δ.

11. Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν.

Bien-aimés, ſi Dieu nous a ainſi aimés nous-nous deuons auſſi aimer l'vn l'autre.

12. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν.

Nul ne vid onc Dieu: ſi nous aimõs l'vn l'autre Dieu demeure en nous, & ſa charité eſt accomplie en nous.

13. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν.

Par ceci cognoiſſons nous que nous demeurons en lui, & lui en nous, pource qu'il nous a donné de ſon Eſprit.

14. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα, καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Et nous l'auons veu, & teſmoignons que le Pere a enuoyé le Fils pour eſtre Sauueur du monde.

15. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ θεῷ.

Quiconque confeſſera que Ieſus eſt le Fils de Dieu, Dieu demeure en lui, & lui en Dieu.

16. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν. ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστί· καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ θεῷ μένει, καὶ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει.

Et nous auons cognu & creu la charité que Dieu a enuers nous. Dieu eſt charité: & qui demeure en charité, demeure en Dieu, & Dieu en lui.

17. Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παῤῥησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.

En ceci eſt accomplie la charité enuers nous, & afin que pour le iour du iugement nous ayons aſſeurance que tel qu'il eſt tels ſommes-nous en ce monde.

CAP. IIII.

11. Chariſſimi, ſi ſic Deus dilexit nos: & nos debemus alterutrum diligere.

Beloued/ if God ſo loued vs / we ought alſo to loue one another.

12. Deum nemo vidit unquam. Si diligamus invicem: Deus in nobis manet, & charitas eius in nobis perfecta eſt.

No man hath ſeene God at any time. If we loue one another/God dwelleth in vs/ and his loue is perfect in vs.

13. Iu hoc cognoſcimus quoniam in eo manemus, & ipſe in nobis: quoniam de Spiritu ſuo dedit nobis.

Hereby knowe we that we dwell in him/and he in vs: becauſe he hath giuen vs of his Spirit.

14. Et nos vidimus, & teſtificamur, quoniam Pater miſit Filium ſuum Salvatorem mundi.

And we haue ſeene / and doe teſtifie/that the Father ſent the Sonne to be the Sauiour of the world.

15. Quiſquis confeſſus fuerit quoniam Ieſus eſt filius Dei: Deus in eo manet, & ipſe in Deo.

Whoſoeuer confeſſeth that Jeſus is the Sonne of God / in him dwelleth God/and he in God.

16. Et nos cognovimus, & credidimus charitati, quam habet Deus in nobis. Deus charitas eſt: & qui manet in charitate, in Deo manet, & Deus in eo.

And we haue knowen/and beleeued the loue that God hath in vs. God is loue/and he that dwelleth in loue/dwelleth in God/and God in him.

17. In hoc perfecta eſt charitas nobiſcum, ut fiduciam habeamus in die iudicii: quia ſicut ille eſt, & nos ſumus in hoc mundo.

Herein is the loue perfect in vs/ that we ſhoulde haue boldenes is the day of iudgement: for as he is/euen ſo are we in this world.

Das IIII. Capitel.

11. Jr lieben/ hat vns Gott alſo geliebet/ ſo ſollen wir vns auch vntereinander lieben.

Jelſkelige/ haffuer Gud ſaa elſkt oſſ/ da ſkulle wi oc elſke huer andre.

12. Niemand hat Gott jemals geſehen. So wir vns vnter einander lieben/ ſo bleibet Gott in vns / vnd ſeine Liebe iſt vôllig in vns.

Ingen haffuer nogen tid ſeet Gud. Der ſom wi elſke huer andre/ da bliffuer Gud i oſſ/ oc hans kærlighed er fuldkommen i oſſ.

13. Daran erkennen wir / daß wir in jhm bleiben / vnd er in vns / daß er vns von ſeinem Geiſt gegeben hat.

Der paa kende wi/ at wi bliffue i hannem/oc hand i oſſ/ at hand gaff oſſ aff ſin Aand.

14. Vnd wir haben geſehen vnd zeugen/daß der Vater den Sohn geſand hat/zum Heiland der Welt.

Oc wi haffue ſeet oc vidne/ at Faderen vdſende Sønnen til Verdens Frelſere.

15. Welcher nun bekennet / daß Jeſus Gottes Sohn iſt / in dem bleibet Gott/ vnd er in Gott.

Huilcken ſom nu bekender/ at Jheſus er Guds Søn/ i hannem bliffuer Gud/oc hand i Gud.

16. Vnd wir haben erkannt vnd geglaubet die Liebe/die Gott zu vns hat. Gott iſt die Liebe / vnd wer in der Liebe bleibet / der bleibet in GOtt/ vnd Gott in jhm.

Oc wi kende oc trode den kærlighed/ ſom Gud haffuer til oſſ. Gud er Kærlighed / oc huo ſom bliffuer i Kærlighed/ hand bliffuer i Gud/ oc Gud i hannem.

17. Daran iſt die Liebe vôllig bey vns / auff daß wir eine freydigkeit haben am tage deß Gerichts/denn gleich wie er iſt / ſo ſind auch wir inn dieſer Welt.

Der met er Kærlighed fuldkommen hoſſ oſſ paa det wi ſkulle haffue driſtighed paa Dommedag/ Thi lige ſom hand er/ ſaa ere oc wi i denne Verden.

Kapitola IIII.

11. Naymilegſſý/ ponkwadž Buoh milowal nás/ y my máme ſe weſpolek milowati

Namileyſzy ieſli nas ták Bog vmilowál/mamy też my iedni drugie milowáć.

12. Boha žádný newiděl nikdá. Budemeli ſe weſpolek milowati / Bůh w nás bude přebýwati/ a Láſka geho w nás dokonalá bude.

Bogá żaden nigdy nie widźiał/ Jeſli miłuiem iedni drugie/ Bog w nas mieſzka/ á miłość iego wypełniá ſie w nas.

13. A po tomto známe že w něm přebýwáme/ a on w nás/ neb Ducha ſwého dal nám.

Po tym znamy iż my w nim mieſzkamy / á on w nas/ iż z Duchá ſwego nam dal.

14. A my gſme widěli a ſwědčíme/ že Otec poſlal Syna ſwého Spaſytele Swěta.

A myſmy widźieli y świádczemy iż Ociec poſlal Syná áby bil zbáwićielem świátá.

15. Kdožkoli wyznáwá/ že Gežíſs geſt Syn Božij: Buoh w něm přebýwá / a on w Bohu.

Ktobykolwiek wyznał iż Jezus ieſt Syn Boży/ Bog w nim mieſzka á on w Bogu.

16. A mýž gſme poznali/a vwěřili Láſce/kterauž to Buoh k nám má. Buoh Láſka geſt: a kdož přebýwá w Láſce/ w Bohu přebywá/ a Bůh w něm.

Myſmy poználi y vwierzyli miłośći ktorą Bog ma w nas/Bog ći ieſt miłość/ á kto trwa w miłośći/ w Bogu trwa/ á Bog w nim.

17. A w tomtoť gt dokonalá Láſka Boží s námi/ abychom dauffánij měli w den Saudný: že yakož on geſt / tak y my gſme na tomto ſwětě.

Tymći ſie wypełniła miłość w nas/ ábyſmy vfánie mieli w dźień ſadny / iż táki on ieſt / tácy y my ieſtechmy ná tym świećie.

ד

18 דְּחֶלְתָּא בְּחוּבָּא לַית
אֶלָּא חוּבָּא מְשַׁמְלְיָא לְבַר
שָׁדְיָא לָהּ לִדְחֶלְתָּא מֶטוּל
דִּדְחֶלְתָּא בְּקֶנְטָא אִיתֵיהּ
הָו דֵּין דְּדָחֶל לָא מְשַׁמְלַי
בְּחוּבָּא׃

Il timore non è ne la charità: ma la charità compiuta ſcaccia fuore il timore: percioche il timore ha pena: onde chi teme non è compiuto ne la charità.

19 חְנַן הָכִיל נְחַב לַאלָהָא
מֶטוּל דְּהָו קַדְמָאִית אַחְבַּן׃

Noi amiamo lui, percioch'egli ha prima amati noi.

20 אֶן דֵּין אֶנָשׁ נֵאמַר ד
דְּמַחֵב אֶנָא לַאלָהָא
וְלַאחוּהִי סָנֵא דַּגָּלָא הו
הָו גֵּיר דְּלַאחוּהִי דְּמֶתְחְזֵא
לָא מַחֵב לַאלָהָא הָו דְּלָא
מֶתְחְזֵא אַיכַּנָּא מֶשְׁכַּח
דְּנֵחַב׃

Se alcuno dice, Io amo Iddio, e intanto habbia in odio il ſuo fratello, è mendace: perche chi non ama il ſuo fratello, ch'egli n'à veduto, come puo egli amare Iddio ch'ei non ha veduto?

21 וְהָנָא פּוּקְדָנָא קַבֵּלַן
מֶנֵּהּ דְּכֻל דְּמַחֵב לַאלָהָא
נֵחַב אַף לַאחוּהִי׃

E queſto comandamento habbiam da lui, che chi ama Iddio, ami ancora il ſuo fratello.

ה

1 כֻּל מַן דַּמְהַימֶן דְּיֵשׁוּע
אִיתוֹהִי מְשִׁיחָא מֶן אַלָהָא
יְלִיד וְכֻל דְּמַחֵב לִילוֹדָא
מַחֵב אַף לְהָו דְּאֶתִילֵד מ
מֶנֵּהּ׃

Chiunque crede che IESV è il Chriſto, è nato di Dio: e chiunque ama colui che l'ha generato, ama ancor quello che è nato di lui.

2 וּבְהָדָא יָדְעִינַן דַּמְחַבִּינַן
לִבְנַוְהִי דַּאלָהָא מָא
דְּלַאלָהָא מַחְבִּינַן וְעָבְדִינַן
פּוּקְדָנַוְהִי׃

Da queſto conoſciamo che noi amiamo i figliuoli di Dio, quando noi amiamo Iddio & oſſeruiamo i ſuoi comandamenti.

ד

18 יִרְאָה אֵינֶנָּה בָּאַהֲבָה כִּי־אִם
אַהֲבָה שְׁלֵמָה מַדִּיחָה אֶת־יִרְאָה
כִּי־הַיִּרְאָה יֶשׁ־לָהּ מִכְשׁוֹל וַאֲשֶׁר
יָרֵא אֵינֶנּוּ שָׁלֵם בָּאַהֲבָה׃

En la charidad no ay temor. mas la perfecta charidad echa fuera el temor: por que el temor tiene pena: De donde el que teme, no eſta perfecto en la charidad.

19 אֲנַחְנוּ אוֹהֲבִים אוֹתוֹ כִּי־
הוּא בָרִאשׁוֹנָה אָהַב אוֹתָנוּ׃

Noſotros lo amamos à el porque el primero nos amó.

20 אִם אִישׁ יֹאמַר כִּי־אוֹהֵב
אֲנִי אֶת־אֱלֹהִים וְשׂוֹנֵא אֶת־
אָחִיו כֹּזֵב הוּא כִּי־אֲשֶׁר לֹא אוֹהֵב
אֶת־אָחִיו אֲשֶׁר רָאָה אֵיכָכָה יוּכַל
לֶאֱהֹב אֶת־אֱלֹהִים, אֲשֶׁר לֹא
רָאָה אוֹתוֹ׃

Si alguno dize: Yo amo à Dios: y aborrece à ſu Hermano, es mentiroſo. Porque el que no ama à ſu Hermano à l qual ha viſto, como puede amar à Dios que no ha viſto.

21 וְאֶת־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לָקַחְנוּ
מִמֶּנּוּ כָּל־אֲשֶׁר אוֹהֵב אֶת־
אֱלֹהִים גַּם יֶאֱהַב אֶת־אָחִיו׃

Y noſotros tenemos eſte mandamiento del Que el que ama à Dios, ame tambien à ſu Hermano.

ה

1 כָּל־אֲשֶׁר מַאֲמִין כִּי־יֵשׁוּעַ
הוּא הַמָּשִׁיחַ נוֹלַד מֵאֱלֹהִים
וְכָל־אֲשֶׁר אוֹהֵב אֶת־יוֹלֵד גַּם
אוֹהֵב אוֹתוֹ הַנּוֹלַד מִמֶּנּוּ׃

Todo aquel que cree que Ieſus es el Chriſto, es nacido de Dios: y qualquiera que ama al que ha engendrado, ama tambien al que es nacido del.

2 בְּזֹאת יָדַעְנוּ כִּי־נֶאֱהַב אֶת־
בְּנֵי אֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר נֶאֱהַב אֶת־
אֱלֹהִים וְאֶת־מִצְוֹתָיו נִשְׁמוֹר׃

En eſto conocemos que amamos à los hijos de Dios, quando amamos à Dios, y guardamos ſus mandamientos.

δ.

18. Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ· ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον. ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ.

Il n'y a point de peur en la charité, ains la parfaite charité chaſſe dehors la peur: car la peur apporte peine, & celui qui a peur n'eſt point accompli en charité.

19. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.

Nous l'aimons, d'autant que lui premier nous a aimés.

20. Ἐάν τις εἴπῃ, ὅτι ἀγαπῶ τὸν θεὸν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν. ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακε, τὸν θεὸν ὃν οὐχ ἑώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν;

Si quelcun dit, I'aime Dieu, & il hait ſon frere, il eſt menteur. Car qui n'aime point ſon frere, lequel il voit, commẽt peut-il aimer Dieu lequel il ne voit, point.

21. Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν θεὸν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Et nous auons ce commandement de par lui, que celui qui aime Dieu aime auſſi ſon frere,

ΚΕΦΑΛ. ε.

Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι ἰησοῦς ἐστιν ὁ χριστὸς, ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται. καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ.

Quiconque croit que Ieſus eſt le Chriſt, il eſt né de Dieu: & quiconque aime celui qui l'a engendré, aime auſſi celui qui eſt né de lui.

2. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ, ὅταν τὸν θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν.

Par ceci cognoiſſons nous que nous aimons les enfans de Dieu, quand nous aimons Dieu, & gardons ſes commandémens.

CAP. IIII.

18. Timor non eſt in charitate: ſed perfecta charitas, foràs mittit timorem, quoniam timor pœnam habet, qui autem timet: non eſt perfectus in charitate.

There is no feare in loue / but perfect loue caſteth out feare : for feare hath painfulnes : and he that feareth / is not perfect in loue.

19. Nos ergo diligamus Deum, quoniam Deus prior dilexit nos.

We loue him/ becauſe he loueth vs firſt.

20. Si quis dixerit, quoniam diligo Deum : & fratrem ſuum oderit, mendax eſt. Qui enim non diligit fratrem ſuum quem videt: Deum quem nō videt, quomodo poteſt diligere?

If any man ſaye/ I loue God/ and hate his brother/ hee is a liar: for howe can he that loueth not his brother whome he hath ſeene / loue God whom he hath not ſeene?

21. Et hoc mandatum habemus à Deo, ut qui diligit Deum, diligat & fratrem ſuum.

And this commaundement haue we of him / that he which loueth God / ſhould loue his brother alſo.

CAP. V.

OMnis qui credit quoniam Ieſus eſt Chriſtus, ex Deo natus eſt. Et omnis qui diligit eum qui genuit: diligit & eum qui natus eſt ex eo.

Whoſoeuer beleeueth that Jeſus is the Chriſt/ is borne of God/ and euery one that loueth him which begate/ loueth him alſo which is begotten of him.

2. In hoc cognoſcimus quoniam diligamus natos Dei: cùm Deum diligamus, & mandata eius faciamus.

In this we knowe that we loue the children of God/ when we loue God/ & keepe his commaundements.

Das IIII. Capitel.

18. Forcht iſt nicht in der Liebe/ ſondern die völlige Liebe treibet die forcht auß. Denn die forcht hat pein. Wer ſich aber förchtet/ der iſt nicht völlig in der Liebe.

Fryct er icke i Kærlighed / men den fuldkomne Kærlighed vddriffuer fryct/ thi fryct haffuer pine/ Oc huo ſig frycter hand er icke fuldkommen i Kærlighed.

19. Laſſet vns jn lieben/ denn er hat vns erſt geliebet.

Lader oſſ elſke/ thi hand elſkte oſſ førſt.

20. So jemandt ſpricht / ich liebe Gott/ vnd haſſet ſeinen Bruder / der iſt ein Lügner. Denn wer ſeinen Bruder nicht liebet/ den er ſihet/ wie kan er Gott lieben/ den er nicht ſihet?

Der ſom nogen ſiger/ Jeg elſker Gud/ oc hand hader ſin Broder/ hand er en Løgnere. Thi huilcken icke elſker ſin Broder/ ſom hand ſeer/ huorledis kand hand elſke Gud/ ſom hand icke ſeer?

21. Vnd diß Gebot haben wir von jm/ daß/ wer Gott liebet/ daß er auch ſeinen Bruder liebe.

Oc dette Bud haffue wi aff hannem/ at huo ſom elſker Gud/ hand ſkal oc elſke ſin Broder.

Das V. Capitel.

WEr da glaubet / daß Jeſus ſey der Chriſt / der iſt von Gott geboren. Vnd wer da liebet den / der jn geborn hat / der liebet auch den / der von jm geborn iſt.

HVo ſom tror / At Jheſus er Chriſtus / hand er fød aff Gud. Oc huo ſom elſker den / der hannem fødde/ hand elſker oc den/ ſom er fød aff hannem.

2. Daran erkennen wir / daß wir Gottes Kinder lieben/ wenn wir Gott lieben/ vnd ſeine Gebot halten.

Der paa kende wi/ at wi elſke Guds Børn/ naar wi elſke Gud/ oc holde hans Bud.

Kapitola IIII.

18 Bázněk neníj w Láſce/ ale dokonalá Láſka wen wyháníj Bázeň/ neb Bázeň trápeníj má: tak kdo ſe bogj/ neníj dokonalý w láſce.

Nie máſzći boiáźni w miłoſći/ zupełna miłoſć precž wyrzuca boiaźń/ ábowiem boiaźń ma vdręczenie/ A kto ſie boi/ nie ieſtći zupełny w miłoſći.

19. Protož my milugeme Boha/ nebo on prwē milowal nás.

My go miłuiemy/ ábowiem on nas pierwſzy vmiłował.

20. Prawijli pak kdo/ Žē miluge Boha/ a Bratra ſwého nenáwidij/ lhář geſt. Neb kdo miluge Bratra ſwého kterēhož widij/ y kterak muože Boha milowati/ kterēhož newidij?

Jeſliby kto rzekł/ Miłuię Bogá/ á bratáby ſwego nie náwidział/ kłamcá ieſt/ Abowiem kto nie miłuie brátá ſwego którego widział/ Bogá którego nie widział iáko może miłowáć?

21. A totoť Přikázanij máme od Boha/ aby kdož miluge Boha/ milowal y Bratra ſwého.

A to roſkazánie mamy od niego/ áby ten który Bogá miłuie/ miłował też brata ſwego.

Kapitola V.

KAždý kdož wěřij/ že Gežiſs gē Kryſtus/ tenť ſe z Boha narodil A každý kdo miluge toho kterýž gey zplodil/ tenť miluge y toho kdo ſe narodil z něho.

KTokolwiek wierzy Jezuſá być Kryſtuſem/ z Bogá ſie narodził/ á ktokolwiek miłuie tego który vrodził/ miłuie też tego który z niego ieſt národzon.

2. Po tom známe že milugeme ſyny Božij/ když milugeme Boha/ a Přikázanij geho zachowáwáme.

W tym znamy iż miłuiemy Syny Boże/ gdy Bogá miłuiemy/ y przykazánia iego chowamy.

ה

3 הָדָא הִי גֵּיר חוּבֵּה דַאלָהָא דְּנֶטַר פּוּקְדָנוֹהִי וּפוּקְדָנוֹהִי לָא יַקִּירִין ׃

Imperoche la charità di Dio è queſta, che noi oſſeruiamo i ſuoi comandamenti: e i comandamenti ſuoi non ſon graui.

4 מְטוּל דְּכֻל דִּילִיד מֶן אֲלָהָא זָכֵא לְעָלְמָא וְהָדָא הִי זָכוּתָא דַּזְכָתֵה לְעָלְמָא הַיְמָנוּתַן ׃

Percioche tutto quello che è nato di Dio, vince il mondo: e queſta è la vittoria che ha vinto il mondo, cioè la noſtra fede.

5 מַנוּ גֵּיר דְּזָכֵא לֵה לְעָלְמָא אֶלָּא הַו דַּמְהַימֶן דְּיֵשׁוּעַ בְּרֵה הוּ דַּאלָהָא ׃

Chi è colui che vince il mondo, ſe non chi crede che IESV è il Figliuol di Dio?

6 הָנַו דְּאֶתָא בְּיַד (מַיָּא וְרוּחָא) וַדְמָא) יֵשׁוּעַ מְשִׁיחָא לָא הֲוָא בְּמַיָּא בַּלְחוּד אֶלָּא בְּמַיָּא וַדְמָא וְרוּחָא מַסְהְדָא דְּהָי (מְשִׁיחָא) אִיתֵיה שְׁרָרָא ׃

Queſto è quel IESV Chriſto che è venuto per acqua e ſangue: non per l'acqua ſolamente, ma per l'acqua e pel ſangue. E lo Spirito è quello che'l teſtifica: conciosia che lo Spirito è la Verità.

7 (דַּתְלָתָא אִנּוּן דְּסָהֲדִין בִּשְׁמַיָּא אַבָּא מֶלְּתָא וְרוּחָא דְּקוּדְשָׁא וַתְלָתֵיהוּן חַד אִנּוּן ׃)

Percioche tre ſono che rendeno teſtimonianza in cielo, il Padre, la Parola, e lo Spirito ſanto: e queſti tre ſono vno.

8 וְאִיתֵיהוּן תְּלָתָא דְּסָהֲדִין (בְּאַרְעָא) רוּחָא וּמַיָּא וַדְמָא וַתְלָתֵיהוּן בְּחַד אִנּוּן ׃

Tre ſono ancora che rendeno teſtimonianza in terra, lo Spirito, e l'acqua, e'l ſangue: e queſti tre ſono vno.

ה

3 כִּי־זֹאת הִיא אַהֲבַת אֱלֹהִים אֲשֶׁר נִשְׁמֹר אֶת־מִצְוֹתָיו וּמִצְוֹתָיו אֵין כְּבֵדוֹת הֵנָּה ׃

Porque eſta es la charidad de Dios, que guardemos ſus mandamientos, y ſus mandamientos no ſon graues.

4 כִּי־כָּל־אֲשֶׁר נוֹלַד מֵאֱלֹהִים גָּבַר עַל־הָעוֹלָם וְהַנֵּצַח הַגּוֹבֵר עַל־הָעוֹלָם הִיא אֱמוּנָתֵנוּ ׃

Porque todo aquello que es nacido de Dios vence àl mundo: y eſta es la victoria que vence àl mundo, es à ſaber nueſtra fe.

5 מִי־זֶה הוּא הַגּוֹבֵר עַל־הָעוֹלָם הֲלֹא הַמַּאֲמִין כִּי־יֵשׁוּעַ בֶּן־אֱלֹהִים הוּא ׃

Quien es el que vence àl mundo, ſi no el que cree que Ieſus es el hijo de Dios?

6 זֶה הוּא הַבָּא בְּמַיִם (וְרוּחַ) וָדָם יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֵינֶנּוּ בְּמַיִם לְבַדּוֹ כִּי־בַּמַּיִם וּבַדָּם וְהָרוּחַ מְעִידָה (כִּי־הַמָּשִׁיחַ) אֱמֶת הוּא ׃

Eſte es Ieſus el Chriſto, que vino por agua y ſangre: no por agua ſolamente, ſi no por agua y ſangre. Y el eſpiritu es el que dia teſtimonio: porque el eſpiritu es la verdad.

7 (כִּי־שְׁלוֹשָׁה הֵיּם הַמְּעִידִים בַּשָּׁמַיִם הָאָב הַדָּבָר וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וּשְׁלוֹשָׁה הָאֵלֶּה אַחַת הֵמָּה ׃)

Porque tres ſon los que dan teſtimonio en el cielo, el Padre la palabra y el eſpiritu ſancto, y eſtos tres ſon vno.

8 וּשְׁלוֹשׁ הוּוֹת הַמְּעִידוֹת בָּאָרֶץ הָרוּחַ וְהַמַּיִם וְהַדָּם וּשְׁלוֹשׁ הָאֵלֶּה לְאַחַת הֵנָּה ׃

Tambien ſon tres los que dan teſtimonio en la tierra, el Eſpiritu, el agua, y la ſangre: y eſtos tres ſon vno.

ε.

3. Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν.

Car c'eſt ici l'amour de Dieu, que nous gardions ſes cōmandemens: & ſes commandemens ne ſont point griefs.

4. Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν.

Car tout ce qui eſt né de Dieu, ſurmonte le monde: & ceſte eſt la victoire qui a ſurmonté le monde, aſſauoir noſtre foy.

5. Τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ;

Qui eſt celui qui ſurmonte le monde, ſinon celui qui croit que Ieſus eſt le Fils de Dieu?

6. Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι᾽ ὕδατος (καὶ πνεύματος) καὶ αἵματος, ἰησοῦς ὁ χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ᾽ ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι· καὶ τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυροῦν, ὅτι (ὁ χριστὸς) ἐστιν ἡ ἀλήθεια.

C'eſt ceſtui Ieſus qui eſt venu par eau (l'Eſprit) & par ſang: non pas ſeulement par eau, mais par eau & par ſang: & c'eſt l'Eſprit qui en teſmoigne: veu que (Chriſt) eſt la verité.

7. Ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ πατήρ, καὶ ὁ λόγος, καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα· καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἕν εἰσι.

Car il y en a trois qui donnent teſmoignage au ciel, le Pere, la parole, & le ſainct Eſprit: & ces trois la ſont vn.

8. Καὶ τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἕν εἰσιν.

Auſſi y en-a il trois qui donnent teſmoignage en la terre, aſſauoir l'Eſprit, eau, & le ſang: & ces trois-la ſe rapportent en vn.

CAP. V.

3. Hæc eſt enim charitas Dei, ut mandata eius cuſtodiamus: & mandata eius gravia non ſunt.

For this is the loue of God that we keepe his commaundements: and his commaundements are not grieuous.

4. Quoniam omne quod natum eſt ex Deo: vincit mundum, & hæc eſt victoria quæ vincit mundum: fides noſtra.

For all that is borne of God/ ouercommeth the worlde: and this is the victorie that ouercommeth the worlde/ euen our faythe.

5. Quis eſt, qui vincit mundum, niſi qui credit quoniam Ieſus eſt filius Dei?

Who is it that ouercommeth the world/ but he which beleeueth that Jeſus is the Sonne of God?

6. Hic eſt qui venit per aquam, (*Spiritum,*) & ſanguinem Ieſus Chriſtus: non in aqua ſolùm, ſed in aqua & ſanguine. Et Spiritus eſt qui teſtificatur, quoniam (*Chriſtus*) eſt veritas.

This is that Jeſus Chriſt that came by water (Ghoſt) and bloud/ not by water onely/ but by water and bloud: and it is the ſpirite/ that beareth witneſſe: for the (Chriſt) is trueth.

7. Quoniam tres ſunt qui teſtimonium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spiritus ſanctus: & hi tres unum ſunt.

For there are three/ which beare recorde in heauen/ the Father/ the Worde/ and the holy Ghoſt: and theſe three are one.

8. Et tres ſunt qui teſtimonium dant in terra: Spiritus, aqua, & ſanguis: & hi tres, unum ſunt.

And there are three/ which beare recorde in the earth/ the ſpirite & the water and the bloud: and theſe three agree in one.

Das V. Capitel.

3. Denn das iſt die Liebe zu Gott/ daß wir ſeine Gebot halten/ vnd ſeine Gebot ſind nicht ſchwer.

(Thi det er Guds Kærlighed/ at wi ſkulle holde hans Bud) oc hans Bud ere icke ſuare.

4. Denn alles was von GOtt geborn iſt/ überwindet die Welt/ vnnd vnſer Glaube iſt der ſieg/ der die Welt überwunden hat.

Thi alt det ſom er fød aff Gud/ offueruinder Verden/ oc vor tro er den Seyer/ ſom haffuer offueruundet Verden.

5. Wer iſt aber der die Welt überwindet/ ohn der da glaubet/ daß Jeſus Gottes Sohn iſt?

Oc huo er den ſom offueruinder Verden/ uden den ſom tror/ at Jheſus er Guds Søn?

6. Diſer iſts/ der da kompt mit Waſſer (Geiſt) vnd Blut/ Jeſus Chriſtus/ nicht mit Waſſer alleine/ ſondern mit Waſſer vnd Blut. Vnd der Geiſt iſts/ der da zeuget/ daß (Chriſtus) Warheit iſt.

Denne er den/ ſom kommer/ met Vand (Aand) oc Blod/ Jeſus Chriſtus/ icke met Vand alene/ men met Vand oc Blod. Oc det er Aanden/ ſom vidner/ at (Chriſtus) er ſandhed.

7. (Denn dreye ſind die da zeugen im Himmel/ der Vater/ das Wort/ vnd der heilige Geiſt/ vnd dieſe dreye ſind eins.)

(Thi de ere tre ſom vidne paa Himmelen/ Faderen/ oc Ord/ oc hellige Aand/ oc de tre ere tilſammen.)

8. Vnnd dreye ſind die da zeugen auff Erden/ der Geiſt/ vnd das Waſſer/ vnd das Blut. Vnd die drey ſind beyſammen.

Oc thi tre ere ſom vidnede paa Jorden/ Aanden oc Vand/ oc Blod/ Oc de tre ere it tilſammen.

Kapitola V.

3. Neb tato geſt Láſka Božij/ abychom Přikázanij geho oſtřijhali/ a přikázanij geho negſau těžká.

Abowiem tá ieſt miłość Boża ábyſmy przykazánia iego chowáli/ á przykazánia iego nie ſą cieſzkie.

4. Neb wſſeckno co ſe narodilo z Boha/ přemáhá Swět: a totoť geſt wijtězſtwj kteréž přemáhá Swět wijra naſſe.

Bo wſzytko co ſie narodziło z Bogá/ zwyćięża świáth/ á wiárá náſzá ieſt to zwyćięſtwo ktore zwyćięża świát.

5. Kdo geſt pak kterýž přemáhá Swět/ gedině ten kdož wěřij že Gežijš geſt Syn Božij?

A ktoż ieſt then ktory zwyćięża świát/ iedno ten ktory wierzy iż Jezus ieſt Synem Bożym?

6. A tenť geſt kterýž přiſſel ſkrze (duch) Wodu a Krew/ Gezus Kryſtus/ ne w wodě toliko/ ale/ w wodě a we Krwi. A duch geſt kterýž ſwědectwj wydáwá/ že (Kryſtus) geſt prawda

Tenći ieſt on Jezus Kryſtus ktory przyſzedł przez wodę (duch) y krew/ nie przez wodę thylko/ ále przez wodę y krew/ á duch ten ieſt ktory świádczy/ iż (Kryſtus) ieſt prawda.

7. Nebo třij gſau kteřijž ſwědectwij wydáwagij na Nebi/ Otec/ Slowo/ a Duch ſwatý: a ti třij gedno gſau.

Abowiem trzey ſą ktorzy świádczą ná niebie/ Oćiec/ Słowo/ y Duch świety/ á ći trzey iedno ſą.

8. A třij gſau kteřijž ſwědectwij wydáwagij na Zem/ Duch/ woda/ a Krew/ a ti třij gedno gſau.

A trzey ſą ktorzy świádczą ná ziemi/ duch/ y wodá/ y krew/ á ći trzey ná iedno ſie zgadzáią.

ה

9 אִן סָהֲדוּתָא דַּבְנַי־נָשָׁא מְקַבְּלִין חַד כְּמָא סָהֲדוּתֵהּ דַּאלָהָא דְּרַבָּא הִי וְהָדָא הִי סָהֲדוּתֵהּ דַּאלָהָא דַּאסְהֵד עַל בְּרֵהּ :

Se noi accettiamo la teſtimonianza de gli huomini, la teſtimonianza di Dio è maggiore: e queſta è la teſtimonianza di Dio ch'egli ha renduta del ſuo Figliuolo.

10 כָּל־מַן דַּמְהַיְמֶן בִּבְרֵהּ דַּאלָהָא אִית לֵהּ הָדָא סָהֲדוּתָא בְּנַפְשֵׁהּ כָּל דְּלָא מְהַימֶן לַאלָהָא דַּגָּלָא עַבְדֵהּ בַּדְּלָא הַיְמֶן לָס לְסָהֲדוּתָא דַּאסְהֵד אֱלָהָא עַל בְּרֵהּ :

Chi crede nel Figliuolo di Dio, ha la teſtimonianza di Dio, in ſe ſteſſo. Chi non crede à Dio, l'ha fatto bugiardo: percioche non ha creduto ne la teſtimonianza, che Iddio ha renduta del ſuo Figliuolo.

11 וְהָדָא הִי סָהֲדוּתָא דְּחַיָּא דַּלְעָלַם יַהֵב לַן אֱלָהָא וְהָנוּן חַיָּא בִּבְרֵהּ אִיתַיְהוּן :

E la teſtimonianza è queſta, che Iddio ci ha data la Vita eterna: e queſta Vita è nel ſuo Figliuolo.

12 כָּל דַּאחִיד לִבְרָא אָחִיד אַף לְחַיָּא וְכָל דְּלָא אָחִיד לִבְרֵהּ דַּאלָהָא לַיְת לֵהּ חַיָּא :

Chi ha il Figliuolo di Dio, ha la Vita, chi non ha il Figliuol di Dio, non ha la Vita.

13 הָלֵין כִּתְבֵת לְכוּן ד דְּתֵתְדְּעוּן דְּחַיָּא דַּלְעָלַם אִית לְכוּן לַאילֵין דְּהַיְמַנְתּוּן ב בִּשְׁמֵהּ דִּבְרֵהּ דַּאלָהָא :

Io ho ſcritto queſte coſe à Voi che credete nel Nome del Figliuol di Dio: acciochè ſappiate che Voi hauete la Vita eterna, & acciochè Voi crediate nel Nome del Figliuol di Dio.

14 וְהָדָא פַּרְהֶסְיָא אִית לַן לְוָתֵהּ דְּכָל־ דְּשָׁאֲלִינַן לֵהּ אַיְךְ צֶבְיָנֵהּ שָׁמַע לַן :

E queſta è la confidanza che noi habbiamo appreſſo Iddio, che ſe noi domandiam qualche coſa ſecondo la ſua Volontà, egli ci ode.

ה

9 אִם אֶת־עֵדוּת בְּנֵי אָדָם נִקַּח עֵדוּת אֱלֹהִים גְּדוֹלָה הִיא מִמֶּנָּה כִּי־זֹאת הִיא עֵדוּת אֱלֹהִים אֲשֶׁר הֵעִידָה עַל־בְּנוֹ :

Si recebimos el teſtimonio de los hombres, el teſtimonio de Dios es mayor: porque eſte es el teſtimonio de Dios, que ha teſtificado de ſu hijo.

10 הַמַּאֲמִין בְּבֶן־אֱלֹהִים יֶשׁ־לוֹ עֵדוּת בְּנַפְשׁוֹ וַאֲשֶׁר אֵינֶנּוּ מַאֲמִין לֵאלֹהִים עֲשָׂהוּ לְכוֹזֵב כִּי־לֹא הֶאֱמִין בְּעֵדוּת אֲשֶׁר הֵעִיד הָאֱלֹהִים עַל־בְּנוֹ :

El que cree en el Hijo de Dios, tiene el teſtimonio de Dios en ſi miſmo: El que no cree à Dios, hà hecho mentiroſo à Dios: porque no hà creydo en el teſtimonio que Dios hà teſtificado de ſu Hijo.

11 וְזֹאת הִיא הָעֵדוּת כִּי־אֱלֹהִים נָתַן לָנוּ אֶת־חַיֵּי עוֹלָם וְהַחַיִּים הָאֵלֶּה הוֹוִים בִּבְנוֹ :

Y eſte es el teſtimonio, es à ſaber, Que Dios nos ha dado vida eterna: y eſta vida eſtà en ſu Hijo.

12 אֲשֶׁר יֶשׁ־לוֹ הַבֵּן יִהְיוּ לוֹ הַחַיִּים וַאֲשֶׁר לֹא יֶשׁ לוֹ בֶן־אֱלֹהִים גַּם לֹא יִהְיוּ לוֹ הַחַיִּים :

El que tiene àl Hijo, tiene la vida: El que no tiene àl Hijo de Dios, no tiene vida.

13 אֶת־הָאֵלֶּה כָּתַבְתִּי לַמַּאֲמִינִים בְּשֵׁם בֶּן־אֱלֹהִים אֲשֶׁר תֵּדְעוּ כִּי־יֵשׁ לָכֶם חַיֵּי עוֹלָם וַאֲשֶׁר תַּאֲמִינוּ בְּשֵׁם בֶּן־אֱלֹהִים :

Yo he eſcripto eſtas coſas à voſotros que creeys en el Nombre del Hijo de Dios: paraque ſepays que teneys vida eterna, y paraque creays en el Nombre del Hijo de Dios.

14 וְזֹאת הִיא הַבִּטָּחוֹן אֲשֶׁר יֶשׁ־לָנוּ אֵלָיו וְאִם מְאוּמָה נִשְׁאַל מִמֶּנּוּ כִּרְצוֹנוֹ שׁוֹמֵעַ אֵלֵינוּ :

Y eſta es la confiança que tenemos en Dios, que ſi demandaremos alguna coſa conforme à ſu voluntad, el nos oye.

έ.

9. Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ μείζων ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ, ἣν μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

Si nous receuons le teſmoignage des hommes, le teſmoignage de Dieu eſt plus grand: car c'eſt là le teſmoignage de Dieu, lequel il a teſmoigné de ſon Fils.

10. Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ θεῷ, ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν· ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

Qui croit au Fils de Dieu, il a le teſmoignage de Dieu en ſoi-meſme: qui ne croit point à Dieu, il l'a fait menteur: car il n'a point creu au teſmoignage que Dieu a teſmoigné de ſon propre Fils.

11. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεός, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν.

Et c'eſt ici le teſmoignage, aſſauoir que Dieu nous a donné la vie eternelle: & ceſte vie eſt en ſon Fils.

12. Ὁ ἔχων τὸν υἱόν, ἔχει τὴν ζωήν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει.

Qui a le Fils, a la vie: qui n'a point le Fils de Dieu, n'a point la vie.

13. Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον, καὶ ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ.

Ie vous ai eſcrit ces choſes, à vous qui croyez au nom du Fils de Dieu: afin que vous ſachiez que vous auez la vie eternelle, & afin que vous croyiez au nom du Fils de Dieu.

14. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν.

Et c'eſt ici l'aſſeurance que nous auons enuers Dieu: aſſauoir que ſi nous demandons quelque choſe ſelon ſa volonté, il nous exauce.

CAP. V.

9. Si teſtimonium hominum accipimus: teſtimonium Dei maius eſt, quoniã hoc eſt teſtimonium Dei quod maius eſt, quoniam teſtificatus eſt de Filio ſuo.

If wee receyue the witneſſe of men/ the witneſſe of God is greater: for this is the witneſſe of God / which he teſtifyed of his Sonne.

10. Qui credit in Filium Dei, habet teſtimonium Dei in ſe. Qui non credit Filio, mendacem facit eum, quia non credit in teſtimonium quod teſtificatus eſt Deus de Filio ſuo.

Hee that beleeueth in the Sonne of God/ hath the witnes (of God) in him ſelfe: he that beleeueth not God / hath made him a lyer / becauſe he beleeued not the recorde: that God witneſſed of his Sonne.

11 Et hoc eſt teſtimonium, quoniam vitam ęternam dedit nobis Deus. Et hæc vita in Filio eius eſt.

And this is the recorde / that God hath giuẽ vnto vs eternall life/ and this life is in his Sonne.

12. Qui habet Filium: habet vitam, qui non habet filium Dei: vitam non habet.

He that hath the Sonne/ hath lyfe: and he that hath not the ſonne of God / hath not life.

13. Hæc (*ſcripſi*) vobis (*credentibus in nomen Filii Dei:*) ut ſciatis quoniam vitam habetis æternam, & ut credatis in nomine Filii Dei.

These thinges haue I written vnto you / that beleeue in the Name of the Sonne of God, that ye may know that ye haue eternall life / and that ye may beleeue in the Name of the Sonne of God.

14. Et hæc eſt fiducia quam habemus ad eũ; Quia quodcunque petierimus ſecundùm voluntatem eius, audit nos.

And this is the aſſurance that wee haue in him/ that if wee aſke any thing according to his will/ he heareth vs.

Das V. Capitel.

9. So wir der Menſchen zeugniß annemen/ ſo iſt Gottes zeugniß gröſſer/ denn Gottes zeugniß iſt das/ daß er gezeugt hat von ſeinem Sohn.

Er det ſaa/ at wi anamme Menniſkens vidniſbyrd/ Da er Guds vidniſbyrd ſtørre/ Thi det er Guds vidniſbyrd/ ſom hand vidnede om ſin Søn.

10. Wer da glaubet an den Sohn Gottes/ der hat ſolches zeugniß bey jhm. Wer GOtt nicht glaubet/ der macht jn zum Lügner/ denn er glaubet nicht dem zeugniß/ daß Gott zeuget von ſeinem Sohn.

Huo ſom tror paa Guds Søn/ hand haffuer dette vidniſbyrd hoſſ ſig. Huo ſom icke tror Gud/ hand gør hannem til en Løgnere/ thi hand tror icke det vidniſbyrd/ ſom Gud vidner om ſin Søn.

11. Vnd das iſt daß zeugniß/ daß vns GOtt das ewige Leben hat gegeben/ vnd ſolches leben iſt in ſeinem Sohn.

Oc dette er det vidniſbyrd/ at Gud haffuer giffuit oſſ det euige Liff/ oc dette Liff er i hans Søn.

12. Wer den Sohn Gottes hat/ der hat das Leben/ wer den Sohn Gottes nicht hat/ der hat das Leben nicht.

Huo ſom haffuer Guds Søn/ hand haffuer Liffuet/ Huo ſom icke haffuer Guds Søn / Hand haffuer icke Liffuit.

13. Solchs hab ich euch geſchrieben/ die jhr glaubet an den Namen deß Sons Gottes/ auffs daß jhr wiſſet/ daß jr das ewige Leben habt/ vnd daß jr glaubet an den Namen deß Sohns Gottes.

Dette haffuer ieg ſcriffuit eder til / i ſom tro paa Guds Søns naffn / at i ſkulle vide / at i haffue det euige Liff/ oc at i ſkulle tro paa Gud Søns naffn.

14. Vnd das iſt die freydigkeit / die wir haben zu jhm / daß ſo wir etwas bitten/ nach ſeinem willen/ ſo höret er vns.

Oc det er den driſtighed / ſom wi haffue til hannem / at / der ſom wi bede om noget / effter hans vilie/ da hører hand oſſ.

Kapitola V.

9. Poněwadž ſwědectwj lidſké přigijmáme/ ſwědectwij Božij wětſſý geſt: A toto geſt ſwědectwj Božij kteréž geſt wětſſý/ že on wyſwědčil o Synu ſwém.

Jeſli świádectwo ludzkie przyimuiemy / świádecthwo Boże wiecſſé ieſt, ábowiem thoć ieſt świádectwo Boże ktore świádczył o ſynie ſwym.

10. Kdo wěřij w Syna Božijho/ má ſwědectwj Božij w ſobě. Kdo newěřij Synu/ má ho za lháře/ neb newěřij Swědectwij/ kterýmž ſwědčil Buoh o Synu ſwém.

Ktory wierzy w Syná Bożego/ ma świádectwo ſam w ſobie/ Ktory nie wierzy Bogu/ czyni go klamcą/ gdyż nie wierzył świádectwu ktore Bog świádczył o Synie ſwoim.

11. A totoť geſt ſwědectwij/ že žiwot wěčný dal nám Buoh/ a ten žiwot w Synu geho geſt.

A thoć ieſt świádectwo/ iż żywot wieczny dal nam Bog/ á then żywot ieſt w Synie iego.

12. Kdo má Syna Božijho/ máť y žiwot: a kdo nemá Syna Božijho/ nemáť ani žiwota.

Ktory ma Syná/ ma żywot/ ktory nie má Syná Boże°/ nie ma żywotá.

13. Toto pſal wám/ (wěřijcým we Gméno Syna Božijho/) abyſſte wěděli/ že žiwot wěčný máte/ a abyſſte wěřili we Gméno Syna Božijho.

Ty rzeczy pſałem wam ktorzy wierzycie w imie Syna Boże°/ żebyſcie wiedzieli iż żywot wieczny macie/ y ábyście wierzyli w imie Syna Bożego.

14. A totoť geſt dauffánj kteréž máme k Bohu/ že za cožkoli poproſýmě wedlé wůle geho/ vſlyſſýť nás.

A toć ieſt vfánie ktore mamy v Bogá/ iż ieſli byſmy / o co proſili wedle woley iego/ ſłucha nas.

ה

15 וְאִן מְפַיְסִינַן דְּשָׁמַע לַן עַל מֶדֶם דְּשָׁאֲלִין מֶנֵּהּ תְּכִילִינַן דְּקַבֶּלַן מֶן כַּדּוּ שְׁאֶלָתַן דְּשָׁאֲלַן מֶנֵּהּ׃

E ſe noi ſappiamo ch'egli ci ode in qualunque coſa noi gli domandiamo, ſappiamo che noi ottenıamo le domande, lequali gli habbiam domandate.

16 אֶן אֱנָשׁ יֶחְזֵא לַאחוּהִי דְּחָטֵא חְטָהָא דְּלָא מְחַיֵּב לְמַוְתָּא יִשְׁאַל וּמֶתְיְהֵבִין לֵהּ חַיֵּא לְאַילֵין דְּלָא הְוָא אַיךְ דַּלְמַוְתָּא חָטֵין אִית גֵּיר חְטָהָא דְּמַוְתָּא לָו הְוָא עַל הָנָא אָמַר אְנָא דְּנֶבְעֵא אֱנָשׁ׃

Se alcuno vedrà peccare il ſuo fratello di peccato che non ſia à morte, domandarà à Dio, & egli li darà vita: à quelli (dico) che peccano non à morte. Et ci è il peccato à morte: per quello non dico che alcun preghi.

17 כֻּל עַוְלָא גֵּיר חַטִּיתָא הוּ וְאִית חְטָהָא דְּלָא הְוָא דְּמַוְתָּא הוּ׃

Ogni iniquità è peccato: & ecci il peccato non à morte.

18 וְיָדְעִינַן דְּכֻל דִּילִיד מֶן אֱלָהָא לָא חָטֵא הוּ גֵּיר דִּילִיד מֶן אֱלָהָא נָטַר נַפְשֵׁהּ וּבִישָׁא לָא מֶתְקַרַב לֵהּ׃

Noi ſappiamo che chiunque è nato di Dio, non pecca: ma chi è nato di Dio, conſerua ſe ſteſſo, e il Maligno no'l tocca.

19 יָדְעִינַן דְּמֶן אֱלָהָא חְנַן וְעָלְמָא כֻּלֵּהּ בְּבִישָׁא הוּ סִים׃

Noi ſappiamo che noi ſiamo da Dio, e tutto il mondo è poſto nel male.

ה

15 וְאִם יָדַעְנוּ כִּי־שׁוֹמֵעַ אֵלֵינוּ בְּכָל־אֲשֶׁר נִשְׁאַל מִמֶּנּוּ גַּם יָדַעְנוּ כִּי־נִקַּח מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ׃

Y ſi ſabemoz que el nos oye en qualquiera coſa que demandaremos, tambien ſabemos que tenemos las peticiones que le vuieremos demandado.

16 אִם אִישׁ יוֹדֵעַ כִּי־אָחִיו חוֹטֵא אֶת־חַטָּאָה לֹא לָמָוֶת יִשְׁאַל וְיִתֵּן לוֹ אֶת־הַחַיִּים אֶת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר חוֹטְאִים לֹא לָמָוֶת יֵשׁ־חַטָּאָה לָמָוֶת וְעָלֶיהָ אֵינֶנִּי אוֹמֵר לִשְׁאוֹל׃

Si alguno viere peccar à ſu hermano peccado que no es de muerte, demandara à Dios, y el le dara vida: digo à los que peccanno de muerte: Ay peccado de muerte: por elqual yo no digo que ruegues.

17 כָּל־עַוְלָה חַטָּאָה הִיא וְיֵשׁ חַטָּאָה לֹא לָמָוֶת׃

Toda maldad es peccado: mas ay peccado que no es de muerte.

18 יָדַעְנוּ כִּי־כָל־הַנּוֹלָד מֵאֱלֹהִים לֹא יֶחֱטָא כִּי־הַנּוֹלָד מֵאֱלֹהִים נֹצֵר אֶת־נַפְשׁוֹ וְהַשָּׂטָן הָרָע אֵינֶנּוּ מַגִּיעַ בּוֹ׃

Bien ſabemos que qualquiera que es nacido de Dios, no pecca: mas el que es engendrado de Dios, ſe guarda à ſi miſmo, y el Maligno no le toca.

19 יָדַעְנוּ כִּי־מֵאֱלֹהִים אֲנַחְנוּ וְהָעוֹלָם כֻּלּוֹ בָּרַע הוּשָׂם׃

Sabido tenemos que ſomos de Dios, y todo el mundo eſta pueſto en maldad.

ε.

15. Καὶ ἐὰν οἴδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν, ὃ ἂν αἰτώμεθα, οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ᾐτήκαμεν παρ' αὐτοῦ.

Et ſi nous ſauons qu'il nous exauce quoi que nous demandions, nous ſauõs que nous obtenõs les requeſtes leſquelles nous lui auõs demandees.

16. Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσει, καὶ δώσει αὐτῷ ζωήν, τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ πρὸς θάνατον. ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ.

Si quelcun voit ſon frere pecher du peché qui n'eſt point à mort, il requerra à Dieu & il lui donnera la vie: voire à ceux qui ne pechent point à mort. Il y a vn peché à mort: ie ne di point que tu pries pour ce peché la.

17. Πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστί· καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον.

Toute iniquite eſt peché: mais il y a quelque peché qui n'eſt point à mort.

18. Οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ, οὐχ ἁμαρτάνει· ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ θεοῦ τηρεῖ ἑαυτόν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἅπτεται αὐτοῦ.

Nous ſauons que quiconque eſt né de Dieu, ne peche point: mais qui eſt engendré de Dieu, ſe contregarde ſoimeſme, & le malin ne le touche point.

19. Οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμέν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται.

Nous ſauons que nous ſommes de Dieu, & tout le monde giſt en mauuaiſtié.

CAP. V.	Das V. Kapitel.	Kapitla V.
15. Et ſcimus quia audit nos quicquid petierimus: ſcimus quoniam habemus petitiones quas poſtulamus ab eo.	15. Vnd ſo wir wiſſen/ daß er vns höret/ was wir bitten/ ſo wiſſen wir das wir die Bitte haben/ die wir von im gebeten haben.	15. A wijme že nás ſlyſſý/ za težho koli proſyme/ a wijmeť takže docházyme těch wěcy za kterěž my ho žádáme.
And if wee knowe that hee heareth vs/ whatſoeuer we aſke/ wee knowe that wee haue petitions that we haue deſired of him.	Oc der ſom wi vide/ at hand hører oſſ/ huad wi bede om/ Da vide wi/ at wi haffue den Bøn/ ſom wi bade hannem om.	A ieſli wiemy iż ſłucha nas czego byſmy kolwiek żądali/ wiemy iż otrzymawamy proſby ktorycheſmy od niego proſili.
16. Qui ſcit fratrem ſuum peccare peccatum non ad mortem, petat, & dabitur ei vita, peccanti non ad mortem. Eſt peccatum ad mortem: non pro illo dico ut roget quis.	16. So jemand ſihet ſeinen Bruder ſündigen eine ſünde nicht zum Tode/ der mag bitten/ ſo wirdt er geben das Leben/ denen/ die da ſündigen nicht zum Tode. Es iſt eine Sünde zum Tode/ dafür ſage ich nicht/ daß jemand bitte.	16. Kdo wij o Bratru ſwém an zhřeſſyl hřijchem ne k Smrti/ modliž ſe zaň/ a budeť gemu dán žiwot/ tomu kterýž zhřeſſyl ne k ſmrti. Geſt zagiſté hřijch k ſmrti: neprawjm aby kdo ſe za ten modlil.
If any man ſee his brother ſinne a ſinne that is not vnto death/ let him aſke/ and hee ſhall giue him life for them that ſinne not vnto death. There is a ſinne vnto death: I ſay not that thou ſhouldeſt pray for it.	Der ſom nogen ſeer ſin Broder ſynde en ſynd/ icke til Døden/ den maa bede/ ſaa ſkal hand giffue dem Liffuit/ ſom ſynde/ icke til Døden. Der er en Synd til Døden/ for den ſiger ieg icke/ at nogen ſkal bede.	Ieſliby kto widział brátá ſwego á on grzeſzy grzechem ktory nie ieſt ná śmierć proſić bedźie/ y da mu żywot/ grzeſzącym/ mowię/ nie ná śmierć/ ieſtći grzech ná śmierć/ nie mowię ábyś zań proſił.
17. Omnis iniquitas, peccatum eſt: & eſt peccatum (*non*) ad mortem.	17. Alle vntugend iſt Sünde/ es iſt aber (ſünde nicht) zum Tode.	17. Každá neprawoſt/ geſtiť hřijch: a geſt hřijch (ne) k ſmrti.
All vnrighteouſnes is ſinne/ but there is a ſinne not vnto death.	Al wdygd er ſynd/ Oc der er nogen Synd icke til Døden.	Wſzelka nieprawość ieſtći grzech/ ále ieſtći grzech nie ná śmierć:
18. Scimus, quia omnis qui natus eſt ex Deo, non peccat: ſed generatio Dei conſervat eum, & malignus non tangit eum.	18. Wir wiſſen/ daß/ wer von Gott geborn iſt/ der ſündiget nicht/ ſondern/ wer von Gott geborn iſt/ der bewaret ſich/ vnd der arge wirdt jhn nicht antaſten.	18. Wijme že každý kdo ſe narodil z Boha nehřeſſý: neb zrozenij Božij gey zachowáwá/ a Diábel ſe ho nedotkne.
Wee knowe that whoſoeuer is borne of God/ ſinneth not: but he that is begotten of God/ keepeth himſelfe/ and the wicked toucheth him not.	Wi vide/ at huo ſom er fød aff Gud/ hand ſynder icke/ men huo ſom er fød aff Gud/ hand beuarer ſig/ oc den Onde ſkal icke røre hannem.	Wiemy iż ktokolwiek národził ſię z Bogá/ nie grzeſzy/ ále ktory ſię národził z Bogá/ záchowywa ſámego śiebie/ á on zły nie dotyka ſię go.
19. Scimus quoniam ex Deo ſumus: & mundus totus in maligno poſitus eſt.	19. Wir wiſſen/ daß wir von Gott ſind/ vnd die gantze Welt ligt im argen.	19. Wijme že z Boha gſme/ a weſſkeren Swět we zlém geſt poſtawen.
We knowe that we are of God/ and the whole world lieth in wickednes.	Wi vide/ at wi ere aff Gud/ Oc den gantſke Verden ligger i det Onde.	Wiemy iż z Bogá ieſteſmy/ á świát wſzytek we złem położon ieſt.

ה

20 וִידַעִינַן דַּבְרֵהּ דַּאלָהָא
אֲתָא וִיהַב לַן מַדְּעָא דְּנֵדַע
לְשַׁרִירָ—ת וְהָוֵ—ת בֵּהּ
בְּשַׁרִירָ—ת בַּבְרֵהּ יֵשׁוּעַ מ
מְשִׁיחָא הָנָא הוּ אֱלָהָ—ת
שַׁרִירָא וְחַיֵּא דַּלְעָלַם ׃

Ma noi ſappiamo, che il Figliuol di Dio è venuto, & hacci dato intelletto per conoſcer colui che è verace: e ſiamo nel Verace, cioè nel ſuo Figliuol IESV Chriſto. Queſto è il vero Iddio, e la vita eterna.

21 בְּנַי טַרוּ נַפְשְׁכוּן מֶן ד
דַּחֲלַת פַּתְכְרֵא ׃

Figliuoli; guardateui da gl'idoli, Amen.

שְׁלֶמַת אִגַּרְתָּ—ת דְּיוּחַנָּן
שְׁלִיחָא קַדְמָיְתָא ׃

ה

20 יָדַעְנוּ כִּי־בֶן־אֱלֹהִים בָּא
וְנָתַן לָנוּ אֶת־תְּבוּנָה אֲשֶׁר נֵדַע
אֶת אֱלֹהֵי אֱמֶת וְהוֹיִים אֲנַחְנוּ
בַּנֶּאֱמָן בִּבְנוֹ בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ זֶה
הוּא אֱלֹהֵי אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם ׃

Empero ſabemos que el Hijo de Dios es venido, y nos ha dado entendimiento: para conocer àlque es verdadero, en ſu Hijo Ieſus el Chriſto: eſte es el verdadero Dios, y la vida eterna.

21 בָּנַי שִׁמְרוּ נַפְשְׁכֶם מֵאֱלִילִים
אָמֵן ׃

Hijitos, guardaos de los idolos. Amen.

תם ונשלם

έ.

20. Οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἥκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν, ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινὸν θεὸν, καὶ ἐσμὲν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἰησοῦ χριστῷ. οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς θεὸς, καὶ ἡ ζωὴ αἰώνιος.

Mais nous ſauons que le Fils de Dieu eſt venu, & nous a donné entendement pour cognoiſtre celui qui eſt le veritable, & ſommes au veritable, aſſauoir en ſon Fils Ieſus Chriſt: icelui eſt le vrai Dieu, & la vie eternelle.

21. Τεκνία, Φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων, ἀμήν.

Mes petis enfans, gardez-vous des idoles, Amen.

ΤΕΛΟΣ.

CAP. V.

20. Et ſcimus quoniam filius Dei venit, & dedit nobis ſenſum ut cognoſcamus verum Deum : & ſimus in vero Filio eius. Hic eſt verus Deus : & vita æterna.

But wee knowe that the Sonne of God is come/ and hath giuen vs a minde to knowe him/which is true: and wee are in him that is true / that is / in his Sonne Jeſus Chriſt: this ſame is very God/and eternall life.

21. Filioli, cuſtodite vos à ſimulachris, Amen.

Babes / keepe your ſelues from idols/ Amen.

F I N I S.

Das V. Capitel.

20. Wir wiſſen aber/daß der Sohn Gottes kommen iſt / vnd hat vns einen ſinn gegeben / daß wir erkennen den Warhafftigen / in ſeinem Sohn Jeſu Chriſto. Diſer iſt der warhafftige Gott/ vnd das ewige Leben.

Men wi vide/at Guds Søn er kommen/oc haffuer giffuit oſſ it ſind / at wi ſkulle kende den Sande/ oc wi ere i den Sande/i hans Søn Jeſu Chriſto. Denne er den ſande Gud/oc det euige Liff.

21. Kindlein / hütet euch für den Abgöttern/Amen.

Børn/ vocter eder for Affguder/AMEN.

Ende der erſten Epiſtel S.
Johannis.

Kpitola V.

20. A wijme / že Syn Božij přiſſel / a dal nám ſmyſl / abychom poznali prawého Boha a byli w prawém Synu geho. Tenť geſt prawý Bůh a žiwot wěčný.

Ale wiemy iż Syn Boży przyſzedł / y dał nam myſl ábyſmy poználi onego ktory ieſt prawdziwy / á ieſteſmy w onym prawdziwym / to ieſt w Synie iego Jezuſie Kryſtuſie. Tenci ieſt prawdziwy y żywot wieczny.

21. Synačkowé / wyſtřijhayte ſe Modloſlužebenſtwij.

Dziateczki ſtrzeżcie ſie bálwanow/ Amen.

Skonáwá ſe Prwnij Kanonik S° Jona.